نگاشته

اختصاصی کشاورزی، غلات و صنایع وابسته

مهر ۱۴۰۵ • October 2026 • شماره ۱۱۹ • No. 119

Negashteh Bilingual Magazine

هزینه ۴۰ دلاری بیمه جنگی به ازای هر تن نهاده دام
تغییر استاندارد سبوس گیری در کارخانجات آرد
درخواست تهاتر بدهی بانکی با مطالبات ارزی
توافق ایران و ازبکستان در صنعت خوراک دام
تنها یک ماه تا کنفرانس iranGrain2026
الزامات استمرار تأمین روغن خام از روسیه
افت آب دریای خزر، تهدیدی پنهان
بازار پروتئین در آستانه شوک

iranGrain

افرا
پروتئین
زنجیره‌ای استوار، کیفیتی پایدار

نمایشگاه بین‌المللی دام، طیور و صنایع وابسته
سالن ۳۸، غرفه ۱۶

IRAN PLEX 2026

Nami Associates
Law Firm

Nami Associates is the largest top-tier law firm in Iran focusing on corporate and M&A, infrastructure projects, IP matters and commercial disputes. The firm is distinguished for its extensive experience across multiple market cycles and its proficiency in a broad spectrum of practice areas and sectors. As a genuine full-service law firm, Nami Associates is uniquely positioned to deliver strategic and comprehensive legal services, earning high regard from its clients (mostly multinational companies–predominantly those listed on major global stock exchanges) and their top-tier international counsel for its unmatched expertise in navigating complex legal matters within Iran.

Central to the firm's ethos are the principles of availability, responsiveness, and reliability, attributes that underscore Nami Associates' reputation as a premier choice in the legal market, and has played a pivotal role in fostering the trust of the most sophisticated corporations and international law firms.

Navigating the Iranian market and its legal landscape entails distinct challenges and complexities. While the market offers substantial opportunities, it is characterised by unique risks and regulatory intricacies. Drawing upon decades of collective experience among its leadership and legal professionals, Nami Associates possesses a deep understanding of these nuances and is exceptionally well-equipped to guide clients through them with precision, insight, and expertise.

Tehran Office
37 Asef (Ejazi) Street, Unit 4 South, Zafaraniyeh, Tehran 1988893433, Iran
+98 21 2240 0434 | +98 21 2241 8899

Dubai Office
Office 1062, Spaces, CommerCity, Umm Ramool, Dubai, UAE
+971 56 269 4045

info@namiassociates.com
www.namiassociates.com

The Largest Top-Tier Law Firm in Iran

کنار شماست.

صرافی ملورین

مورد اعتماد صنعت غلات و حبوبات

پاسخگویی سریع

+98 912 154 7622

Armani Middle East Trading

IDEAL BUSINESS...

Web Site | Linkdin | Whats App | Telegram | Instagram

SINCE 1950
TECHNOILOGY

NTI International Group

فناوری کاهش عدد ترانس

در دسترس صنعت روغن و چربی

شرکت نیل تجارت آرتیمان

نماینده رسمی و انحصاری TECHNOILOGY ایتالیا در ایران

آماده تأمین ماشین‌آلات، فناوری و پشتیبانی مهندسی صنعت روغن و چربی

<2%

GLOBAL TECHNOLOGY LOCAL SUPPORT

طراحی، نصب و خدمات پس‌افروش

همکاری بلندمدت و مطمئن

فناوری جهانی پشتیبانی محلی

ایمنی غذایی و کیفیت پایدار

www.ntainternational.com | 02188889047 | خیابان نلسون ماندلا، کوچه ژوبین، پلاک ۱۶

CESCO | NTA International Group

ذخیره‌سازی غلات
در مسیر انرژی سبز

SMART GRAIN INFRASTRUCTURE
Intelligent Storage - Automation - Real-Time Monitoring

HIGH-CAPACITY GRAIN TERMINALS
Advanced Silos - Bulk Handling - Turnkey Solutions

GREEN ENERGY FOR GRAIN STORAGE
Solar Integration on Grain Silos & Industrial Facilities

شرکت نیل تجارت آرتیمان

نماینده رسمی و انحصاری شرکت **CESCO** آلمان در ایران

راهکارهای نوین برای ذخیره‌سازی ایمن غلات و بهره گیری
از فناوری‌های هوشمند و انرژی تجدید پذیر

همکاری بلندمدت | پایداری محیط‌زیست | استانداردهای جهانی | کیفیت و ایمنی

www.ntainternational.com | 02188889047 | خیابان نلسون ماندلا کوچه نوین، پلاک ۱۶

شرکت تولیدی

پلی فرآبات

با بیش از نیم قرن پیشینه درخشان

از سال ۱۳۵۳

تولیدکننده انواع کیسه های بافته شده پلی پروپیلن

(باچاپ تا ۶ رنگ)

اولین و بزرگترین تولیدکننده کیسه های لب تراکم

انواع کیسه های:

- ✓ ساده
- ✓ کامپوزیت کرافت
- ✓ عریض
- ✓ پلی کامپوزیت صدفی
- ✓ لمینیت
- ✓ پلی کامپوزیت Bopp

بابلسر- کیلومتر۶ جاده بابل- خیابان پلی بافت

۰۱۱-۳۵۳۷۲۸۳۷ ۰۹۱۲-۲۱۷-۱۴۲۸ ۰۱۱-۳۵۸۵

info@polybaft.com www.polybaft.com

BÜHLER

تـهران، میدان آرژانتیـن، خیابان بخارسـت
کوچه هفدهم، پلاک ۴، طبقه چهارم وپنجم

021-88 70 15 99 021-88 70 12 56

Zarrin Grain Group

گروه زرین غله

به عنوان «شریک مطمئن تامین نهاده»، تأمین پایدار همواره هدف و رسالت بنیادین گروه زرین غله بوده است. برای تحقق این هدف، حتی در روزهایی که بحران گریبان‌گیر صنایع بود و اختلالات شدیدی در سیستم های توزیع کالا وجود داشت، سیستمِ تأمین و توزیعِ ما هرگز متوقف نشد. ما با اتکا به زیرساخت‌های قدرتمند، انعطاف‌پذیریِ راهبردی و بهره‌مندی از شبکه‌ی گسترده‌ی عملیات در تمامی بنادر شمال و جنوب کشور، توانستیم موانع را به مسیرهای جایگزین تبدیل کرده و وارداتِ بی وقفه‌ی نهاده‌ها را تضمین کنیم.

ما عمیقاً باور داریم که اعتبارِ یک تعهد، در دلِ همین بزنگاه‌های دشوار محک می‌خورد. تداوم جریانِ تأمین در شرایطِ پیچیده‌ی کنونی، گواهی روشن بر اراده‌ی ما برای حفظِ آرامشِ بازار و پشتیبانی از چرخه‌ی تولید است. افتخار ماست که با عبورِ موفق از این محدودیت‌ها، استوارتر از همیشه دوشادوشِ شما ایستاده‌ایم تا همچنان نمادِ ثبات و شایسته‌ی نامِ شریکی مطمئن در این صنعت باشیم.

زرین غله

شریک مطمئن تامین نهاده

As "Your Reliable Partner in feed supply," sustainable supply has always been the fundamental goal and mission of ZarrinGrain Group. To achieve this objective, even during days when crises plagued the industries and severe disruptions affected commodity distribution networks, our supply and distribution systems never halted. Relying on robust infrastructure, strategic agility, and an extensive operational network across all northern and southern ports of Iran, we successfully navigated logistical obstacles through alternative pathways, ensuring the uninterrupted import of essential commodities.

We deeply believe that the true value of a commitment is measured precisely during such critical junctures. Maintaining the continuity of supply amidst today's complex circumstances is a testament to our resolve in stabilizing the market and protecting the production cycle. We are proud to have overcome these limitations, standing stronger than ever alongside you to deliver unwavering stability and prove worthy of being your most reliable partner in the industry.

ZarrinGrain, your reliable partner

in feed supply

تلفن تماس: ۰۲۱ ۹۲ ۰۰ ۲۶ ۳۰

info@zarringrain.com

Zarrin Grain Group

گروه زریـــن غـــله

مشتاق دیدار شماییم؛ حضورتان در بیست و پنجمین نمایشگاه دام و طیور، سالن ۳۸ غرفه ۱۴، فرصتی ارزشمند برای آشنایی، هم‌اندیشی و آغاز همکاری‌های تازه خواهد بود.

در رویدادهای پیش رو همراه ما باشید

Sponsor in:

دام، طیور

&

Sponsor in:

iranGrain

CHOOSE
THE
BEST

BASTAK
instruments

ALL AROUND THE WORLD
DOUGH QUALITY

ABSOGRAPH 500

RESISTOGRAPH 500

www.bastak.com

شرکت تولیدی آرد جوانه

Javaneh Milling Co.

اصـــول علـــمی آســـیابانی،
محصول باکیفیت ایرانی

Fundamental of Scientific Milling
for Iranian High-Quality Product

تولید انواع آرد صنفی و صنعتی
از گندم مرغوب استان خوزستان

شوشتر، کیلومتر ۷ جاده دزفول،
شرکت تولیدی آرد جوانه
تلفن: ۱۷-۳۶۲۱۴۷۱۱ ۰۶۱
فکس: ۳۶۲۱۴۷۱۵ ۰۶۱

Producing all Types of Flour Based
on High Quality wheat of khuzestan province

Address: Javaneh Flour Production Co.,
7th Km of Dezful Road, Shushtar.
Tel: +98 (61) 36214711-17
Fax: +98 (61) 36214715

Durum Wheat Semolina

NC

محصولات غذایی انسی

این رشته سر دراز دارد...

تلفن: ۵۸۳۴۲ - ۰۲۱

www.ncmacaroni.com

Durum Wheat Semolina
NC
محصولات غذایی انسی
تلفن: ۵۸۳۴۲ - ۰۲۱
www.ncmacaroni.com

گـــونه‌هـــای متفـــاوت

فنـــاوری یکپارچـــه

Viteral
imas
INTEGRATED FEED MILLING SYSTEMS

ســـاخته‌شـــده برای دوام،
طراحـــی‌شـــده برای عملکـــرد برتـــر

بیسـت و پنجمین نمایشـگاه دام، طیور و صنایع وابسـته
فضای باز، جنب ورودی اصلی سـالن ۳۸

مهندس عشقی (مدیر فروش ایران و خاورمیانه) ۰۹۱۲۱۲۲۹۶۴۹
مهندس شهبازی ۰۹۱۲۱۲۳۰۴۶۳

imas

imas.com.tr

Viteral®

INTEGRATED FEED MILLING SYSTEMS

RELIABLE TECHNOLOGY
FOR A BETTER FEED
TOMORROW

تولیدکننده کلیه ماشین آلات
خطوط خوراک دام

در قالب پلت ، فلیک ، خوراک آجیلی ، پرمیکس

پرمیکس

خوراک آجیلی

فلیک

پلت

FLAKER
ROLLER MILL
فلیکر

High uniformity flakes
for optimal FEED

PELLET
PRESS
پرس پلت

High performance
pelletizing for durable
and high quality feed

Viteral®
INTEGRATED FEED MILLING SYSTEMS

www.viteral.com.tr
+98 912 122 96 49
+98 912 123 0 463

imas

شـــرکت بازرگانی و نمایندگی کشـــتیرانی
امین کاســپین شـــمال

صادرات و واردات از بنادرشمالي؛ بندر انزلی، آستارا، نوشهر و امیرآباد به / از:

- بنـادر کشـور روسـیه (شامل آسـتاراخان و ماخاچـکالا و رودخـانه ولگا)
- بنـادر جمهـوری ترکمنسـتان (ترکمـن باشـی)
- بنـادر جمهـوری قزاقسـتان (اکـتائو)
- بنـادر جمهـوری آذربایجـان (باکـو)

www.AminCaspian.com

آدرس: اسـتان گیلان، بندرانـزلی، غازیـان، خیابـان رمضـانی، سـاختمان کاج، نبـش کوچـه شهید مسکین، طبقه ۲، واحد ۳

تلفن: ۰۱۳۴۳۴۴۰۰۷۳

مدیـر عامـل: ۰۹۱۲۳۱۵۶۷۷۶ (امیـن شـجاع)

AZEM
عازم
پالایشگاه های غلات گروه عازم
تولیدکننده نهاده های دام و طیور و آبزیان بر پایه ذرت و گندم
پروتئین ذرت (گلوتن)
خوراک گلوتن پودری
ذرت نیم کوب
جوانه ذرت
کنجاله جوانه ذرت
گلوتن مایع
گلوتن فعال گندم
گلوماتین
نشاسته دامی
0913 376 6744
031 - 46 46
www.azemgroup.com
About Us
گلشهد
پالایشگاه فرآوری غلات
بر پایه ذرت
شهدینه
پالایشگاه فرآوری غلات
بر پایه گندم

نخ تابی سید

نخ و چرخ سرکیسه‌دوزی موسوی

دوخت مطمئن، بدون پاره شدن کیسه

- مناسب دستگاه‌های نیولانگ و تمام سرکیسه‌دوزها
- بدون پرز و گیر کردن در سوزن
- تحمل کشش بالا در بارگیری
- کاهش خرابی دوخت و مرجوعی مشتری

نخ تخصصی

سرکیسه‌دوزی برای دوخت بدون توقف

- مناسب دوخت سنگین
- کاهش پارگی کیسه
- افزایش سرعت خط تولید

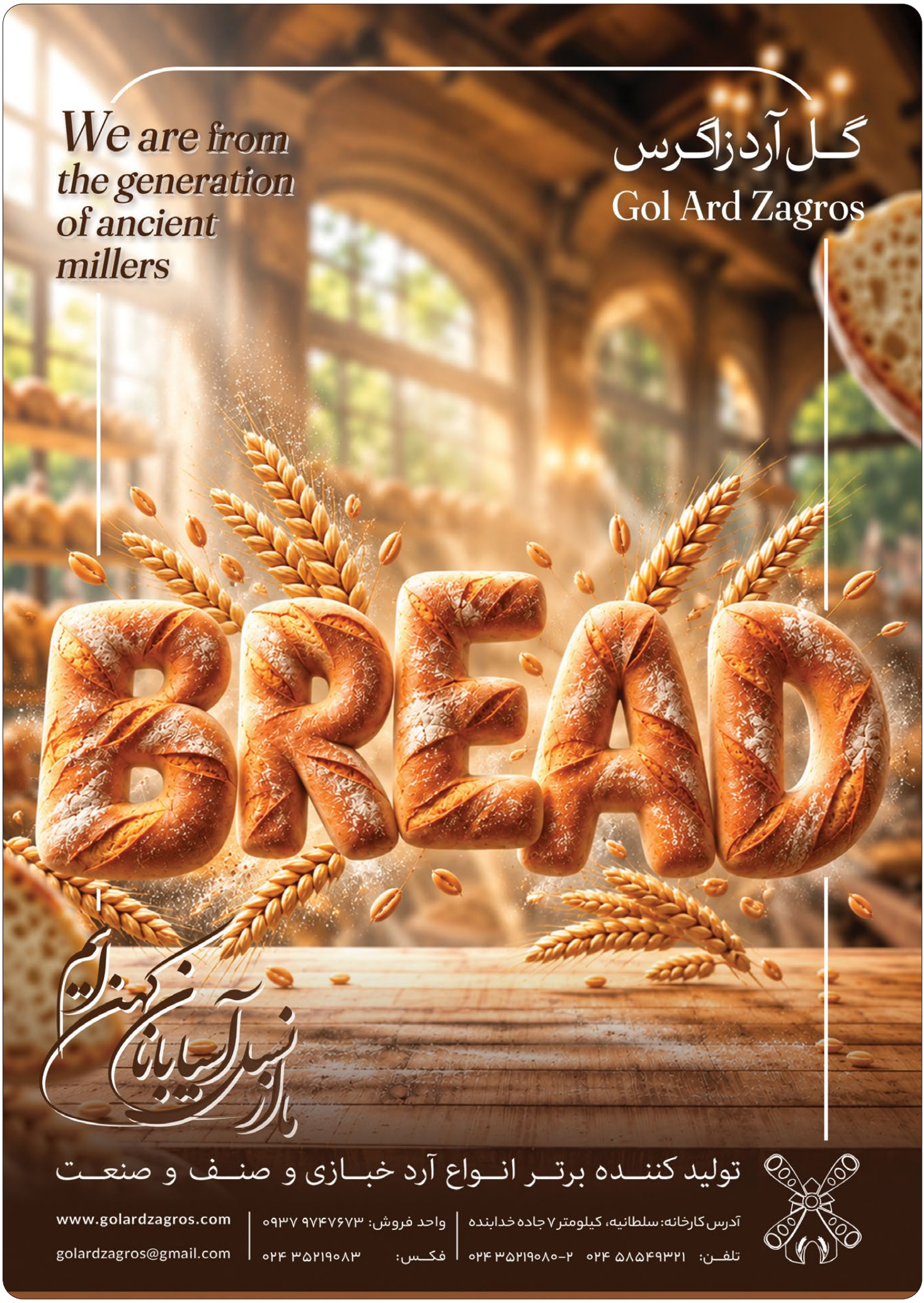
تهران، میدان محمدیه، خیابان خیام شمالی، بازار دروازه نو، سرای ما شاالله، پلاک ۱۰

تلفن: ۰۲۱-۵۵۸۱۳۸۶۷
۰۲۱-۵۵۵۷۱۸۴۳
همراه: ۰۹۳۰۱۱۱۱۷۷۰

وبسایت

اینستاگرام

تست رایگان قبل خرید برای کارخانه‌ها

We are from
the generation
of ancient
millers
گل آرد زاگرس
Gol Ard Zagros
BREAD
ما از نسل آسیابانان کهنیم
تولید کننده برتر انواع آرد خبازی و صنف و صنعت
www.golardzagros.com
golardzagros@gmail.com
واحد فروش: ۰۹۳۷ ۹۷۴۷۶۷۳
فکس: ۰۲۴ ۳۵۲۱۹۰۸۳
آدرس کارخانه: سلطانیه، کیلومتر ۷ جاده خدابنده
تلفن: ۰۲۴ ۵۸۵۴۹۳۲۱ ۰۲۴ ۳۵۲۱۹۰۸۰-۲

PERGAS NOVIN
پرگاس نوین آذر کیمیا

FAR BEYOND THE ORDINARY

Harinograph

آدرس دفتر مرکزی: تهران، خیابان ستارخان،
خیابان باقرخان، پلاک ۱۱۶، طبقه دوم، واحد ۴
تلفن: ۰۲۱۶۶۵۶۹۴۲۳
۰۲۱۶۶۵۶۹۴۲۲
تلفن (واحد فروش): ۰۹۱۲۵۱۱۴۳۰۳

گروه صنعتی بهمنی

تولید کننده قطعات کارخانجات آرد

ارتباط با ما

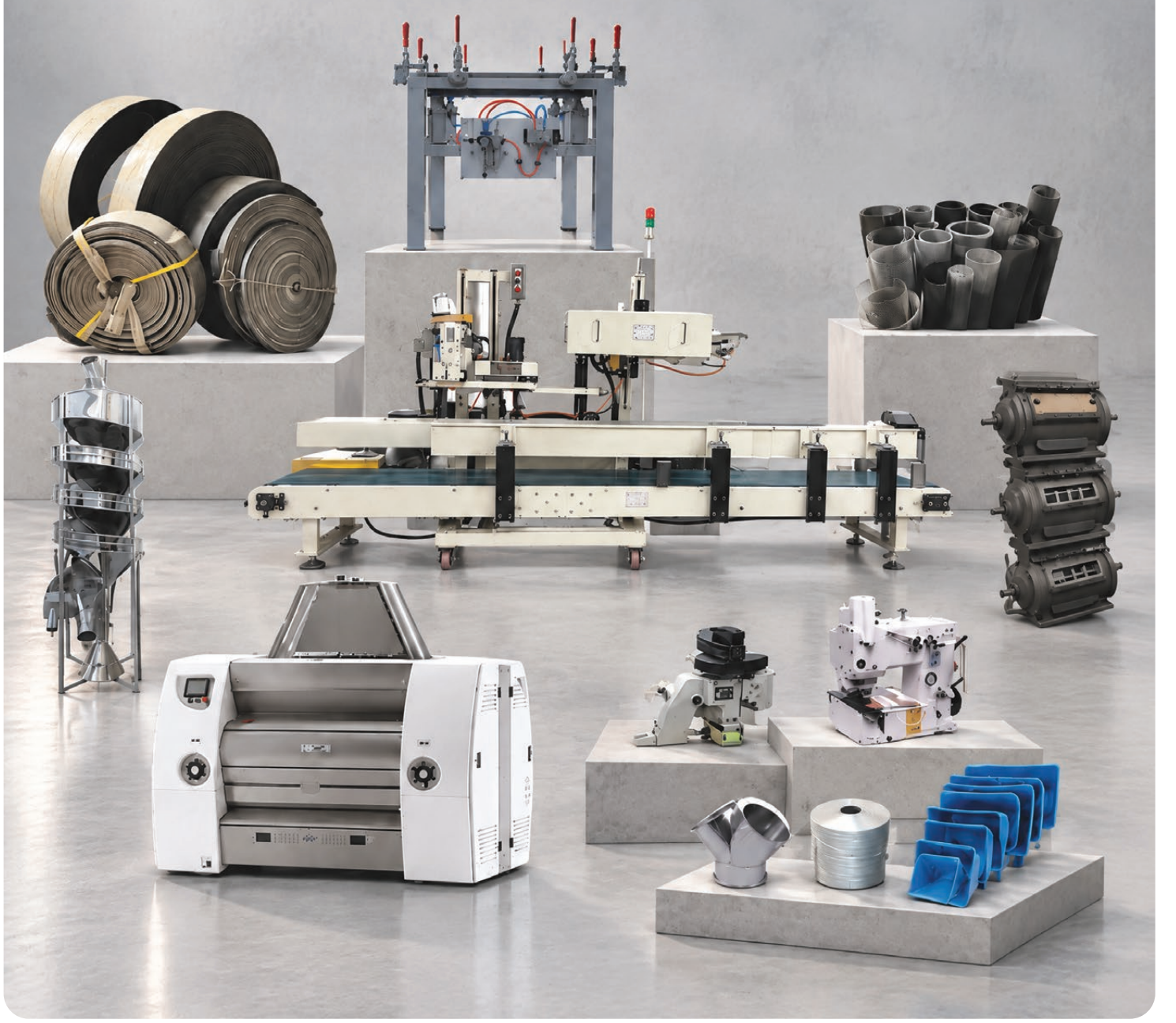
۰۹۱۲ ۱۱۲ ۶۵ ۱۹
۰۹۱۲ ۵۴۴ ۱۷ ۵۶
۰۹۱۲ ۹۰۵ ۲۲ ۹۲
۰۲۱ ۵۵۸۱۳۴۳۴

bahmani.co

bahmani_industrial _group

آدرس فروشگاه: خیابان خیام، پاچنار پلاک ۶۵۹

برای ارتباط بهتر کد را اسکن کنید

آرد سبوس گل آذین آشتیان
آرد و سبوس گل آذین آشتیان
تولید آرد کامل با به روزترین تکنولوژی آسیابانی
نشانی: کیلومتر ۶۰ جاده قم به اراک، روبه روی پمپ بنزین گندم زار
تولیدکننده انواع آردهای کامل و تخصصی شامل گندم، جو، جو دوسر،
چاودار، نخودچی، تریتیکاله و ترکیبات چندغله
تماس با ما:
۰۸۶_۳۷۲۳۶۷۰۳
۰۹۱۲_۱۱۲۶۵۱۹
۰۹۰۲_۹۶۲۵۶۶۰
Ardazin.ir
Golazin_company

این،
سِیر تحول
مَاست
CHANGIZI GROUP
www.changizigroup.com
اسکن کنید

نماینـــده رسمـــی و انحصاری
کمپانی FOSS دانمارک در ایران

MAX GROUP INTERNATIONAL
گروه شرکت‌های مکث بین‌الملل

آنالایـــزر ســـریع غـــلات و خـــوراک دام NIR

بیست و پنجمین نمایشگاه بین المللی
دام، طیـور
و صنایـع وابسته
۲۶ الی ۲۹ مهر ماه ۱۴۰۵
محل دائمی نمایشگاه های بین المللی تهران
25th International Exhibition of
Poultry, Livestock & Related Industries
18-21 October. 2026
Tehran International Permanent Fairground
www.iranfair.com
www.irplex.ir

IRAN PLEX 2026
سالن خلیج فارس
غرفه شماره ۸

غلات

خوراک دام و نهاده دامی

دانه‌های روغنی

نمونه بردار اتوماتیک
غلات، خوراک دام و دانه های روغنی

رطوبت‌سنج‌های رومیزی و پورتابل
غلات، نهاده و خوراک دام

اتو آنالایزر پرتابل غلات،
نهاده و دانه های روغنی

تهران، خیابان فاطمی، روبه‌روی هتل لاله، ابتدای
خیابان باباطاهر، پلاک ۴، شرکت مکث بین‌الملل

www.maxgroupint.com
info@maxgroupint.com

021 45238
021 88 99 1945

POFACO

مشاوران پویان صنعت

EKİN
LABORATUVAR CİHAZLARI ve GIDA KATKI MADDELERİ LTD. ŞTİ.

ما همیشه در کنار شما هستیم

با قطعات یدکی ما، راهنمای دقیق جایگذاری در دیاگرام آرد را دریافت کنید و عملکرد خود را بهینه کنید.

تامین‌کننده
قطعات یدکی کارخانجات
آردسازی و مشاور دیاگرام

Professional Diagram
Consulting
and Spare Parts
Supplying

تامین‌کننده دستگاه‌های
آزمایشگاهی کارخانجات آرد

نماینده انحصاری
Ekin ترکیه

www.Pofaco.ir
info@pofaco.ir

0912 016 78 34
0912 016 78 35

آدرس: تبریز، بلوار استاد شهریار،
ساختمان خدماتی 22، واحد D8

@pofaco.group
@Ardivar

041 - 33 10 10 16
041 - 33 10 10 17
041 - 33 10 10 18
041 - 33 10 10 19
041 - 33 10 10 88

آرد
آراد
Ard
Arad

هیـــچ توقــفی در کـــــار نیســت

Add : 20 km of Tehran-Saveh Highway,
Tehran, Iran
Mail : aderan.ard@gmail.com

Tel : (+98 21) 91003234
(+98 921) 8612006
(+98 921) 8612007

مانا
شرکت صنایع غذایی مـــانا
@manamacaron
آدرس دفتر مرکزی: میدان ونک - گـاندی جنوبی کـوچه
۲۵ - پلاک ۱۷، شـــرکت صـــنایع غـــذایی مـــانـــا
تـلفـن : ۸۳۹۴-۰۲۱ فـکس : ۸۸۲۰۷۴۱۸
www.manamacaron.com

آرد مانا

شرکت تولیدی آرد مـــانا

آدرس کارخانه آرد: اتوبان کرج-قزوین، ورودی کردان، خیابان برکت، کارخانه تولیدی آرد مانا

تلفن : ۱۳-۴۴۳۳۲۶۱۰-۰۲۶

معمای تاب‌آوری در زنجیره خوراک دام

زنجیره خوراک دام، طیور و آبزیان یکی از حلقه‌های راهبردی امنیت غذایی کشور است؛ زنجیره‌ای که از تأمین نهاده‌های اولیه آغاز می‌شود و با عبور از واردات، حمل‌ونقل، انبارداری و تولید خوراک، به دامداری‌ها، مرغداری‌ها و مزارع پرورش آبزیان می‌رسد. هرگونه اختلال در این مسیر می‌تواند هزینه تولید را افزایش دهد و بر عرضه و قیمت محصولات پروتئینی اثر بگذارد.

یکی از مهم‌ترین چالش‌های این زنجیره، وابستگی به واردات نهاده‌های کلیدی، به‌ویژه ذرت و کنجاله سویاست. بر اساس آمار اعلام‌شده برای سال ۱۴۰۵، بیش از ۹۰ درصد نیاز کشور به ذرت و بیش از ۹۵ درصد نیاز به کنجاله سویا از طریق واردات تأمین می‌شود. این وابستگی، زنجیره خوراک را در برابر نوسانات ارزی، تأخیر در تخصیص ارز، دشواری نقل‌وانتقال پول و اختلال در مسیرهای تجاری آسیب‌پذیر کرده است. در چنین شرایطی، صرف وجود نهاده در بنادر کافی نیست؛ ترخیص به‌موقع، تأمین مالی و توزیع مناسب نیز برای استمرار تولید ضرورت دارد.

محدودیت سرمایه در گردش و تأخیر در بازگشت مطالبات، توان مالی واردکنندگان، کارخانه‌های خوراک و واحدهای پرورشی را تحت فشار قرار می‌دهد. هم‌زمان، افزایش هزینه‌های حمل‌ونقل، بیمه، انبارداری و تأمین مواد اولیه، فشار مضاعفی بر این زنجیره وارد می‌کند. در نتیجه، حتی در صورت وجود نهاده در بازار، دسترسی مؤثر به آن ممکن است برای برخی تولیدکنندگان دشوار شود. ازاین‌رو، پایداری زنجیره خوراک علاوه بر تأمین کالا، به حفظ جریان نقدینگی در تمام مراحل واردات، تولید و مصرف وابسته است.

کاهش آسیب‌پذیری این زنجیره به معنای دستیابی به خودکفایی به هر قیمت نیست؛ بلکه باید با توجه به محدودیت منابع آب و شرایط اقلیمی، بر کاهش هوشمندانه وابستگی تمرکز کرد. توسعه تولید نهاده‌های سازگار با اقلیم، استفاده علمی از محصولات جانبی کشاورزی و صنایع غذایی، اصلاح فرمولاسیون جیره و بهبود بهره‌وری مصرف خوراک می‌تواند به استفاده مؤثرتر از منابع موجود کمک کند.

در این مسیر، ارتقای فناوری کارخانه‌های خوراک، کنترل کیفیت مواد اولیه و کاهش ضایعات انبارداری نیز اهمیت دارد. همچنین، تنوع‌بخشی به مبادی واردات و مسیرهای حمل‌ونقل می‌تواند ریسک اختلال در تأمین نهاده را کاهش دهد و امکان تداوم تولید را در شرایط بحرانی افزایش دهد.

پایداری زنجیره خوراک دام، طیور و آبزیان به هماهنگی میان سیاست‌گذاران، واردکنندگان، کارخانه‌های خوراک و واحدهای پرورشی وابسته است. ثبات سیاست‌های ارزی، تسریع تخصیص ارز و ترخیص کالا، پرداخت به‌موقع مطالبات، دسترسی به سرمایه در گردش و شفافیت در توزیع نهاده‌ها از جمله اقداماتی است که می‌تواند از انتقال شوک‌های مالی و تجاری میان حلقه‌های زنجیره جلوگیری کند. صنعت خوراک را نباید صرفاً مجموعه‌ای از کارخانه‌ها یا فعالیتی محدود به واردات نهاده دانست. این صنعت حلقه اتصال تجارت نهاده‌های کشاورزی به تولید محصولات پروتئینی است و عملکرد آن بر اقتصاد دامداری‌ها، مرغداری‌ها و مزارع پرورش آبزیان اثر می‌گذارد. بنابراین، پایداری آن با واردات مقطعی یا حمایت‌های کوتاه‌مدت تضمین نمی‌شود؛ بلکه به تأمین قابل‌اتکای نهاده، اصلاح سازوکارهای مالی، توسعه منابع جایگزین و افزایش بهره‌وری نیاز دارد. تنها با تقویت هم‌زمان این حلقه‌ها می‌توان آسیب‌پذیری زنجیره خوراک را کاهش داد و زمینه پایداری بیشتر تولید محصولات پروتئینی را فراهم کرد.

فاطمه بغدادی
دبیر تحریریه خبر

شـناسـنامه

صـاحب امـتیاز و مدیر مسـئول: سحـر قنبری
سردبیر: دکتر هادی بیک
دبیر تحریریه خبر: فاطمه بغدادی
مدیر دپارتمان هنری: نسـیم پاکدل
مدیر دپارتمـان بین المـلل: علی حاجی هاشمـی
خبرنگار و مترجم: سعیده اسکندری، مریم مجاز
روابط عمومـی و امـور اداری: الهـه خوش سـیرت
ویراسـتار: فاطـمه خداکرمی
طـرح روی جلد: هـانیه بنان
عکـاس: فاطمـه قـنبری
لیتـوگـرافـی و چـاپ: هنر اشـکان (۸۸۳۱۶۶۱۱-۰۲۱)

Masthead

Owner & Managing Editor: Sahar Ghanbari
Chief Editor: Dr. Hadi Beik
News Editorial: Fatemeh Baghdadi
Director of Art Department: Naseem Pakdel
Director of International Affairs: Ali Hajihashemi
Correspondent & Translator: Saeideh Eskandari, Maryam Mojaz
Public Relations & Administrative Affairs: Elahe Khoshsirat
Editor: Fatemeh Khodakarami
Cover Design: Haneih Banan
Photographer: Fatemeh Ghanbari
Lithography & Printing:
Honare Ashkan Print (+9821-88316611)

❋ نقل و اقتباس از مطالب نگاشته با ذکر منبع بلامانع است.
❋ انتشار مطالب در نگاشته، الزاماً به معنی تأیید آن نیست.
❋ مسئولیت درج مصاحبه بر عهده مصاحبه‌شونده است.
❋ نشریه نگاشته کاملا خصوصی است.

آدرس: تهـــران، خـیابان شـــریعتی،خـیابان ملـــک، پـلاک ۳۲، طـبقه همکف، واحـد ۱
(۰۲۱) ۸۸۴۱۶۸۷۸
۰۹۱۲ ۸۴۹ ۳۳ ۹۰
negashteh.mag@gmail.com
www.negashteh-magazine.com
negashteh_magazine

The Resilience Challenge in the Animal Feed Supply Chain

The livestock, poultry, and aquaculture feed supply chain is a vital pillar of national food security. Any disruption in raw material procurement, imports, transportation, or distribution can increase production costs and affect animal protein prices.

Iran's heavy dependence on imported feed ingredients remains a major challenge. In the Iranian year 1405 (2026–2027), imports account for more than 90% of corn requirements and over 95% of soybean meal needs. This dependence exposes the industry to currency fluctuations, payment delays, financial restrictions, and transportation disruptions.

Beyond securing raw materials, limited working capital, delayed foreign currency allocation, and rising logistics costs threaten production continuity. Timely customs clearance, sufficient financing, and efficient distribution are therefore essential.

Strengthening supply chain resilience requires diversifying import sources, expanding climate-adapted domestic feed production, optimizing feed formulations, improving feed conversion efficiency, and reducing storage losses.

Stable foreign exchange policies, faster customs procedures, timely payment settlements, and stronger coordination between policymakers and industry stakeholders are equally important.

Ultimately, a resilient feed supply chain depends on reliable raw material supplies, financial stability, diversified resources, and greater production efficiency. Strengthening these elements is essential to ensuring sustainable animal protein production and national food security.

حـــامیان این شـــماره:

- **زنجیره افرا پروتئین**
مجموعه تولید خوراک دام، مرغداری، جوجه کشی، تولید انواع پروتئین های حیوانی
- **صرافی ملورین**
مورد اعتماد صنعت غلات و حبوبات
- **موسسه حقوقی نامی**
ارائه خدمات تخصصی حقوقی و مشاوره تجاری
- **شرکت توسعه تجارت خاورمیانه آرمانی**
واردکننده غلات و نهاده های دامی و دانه های روغنی
- **CESCO**
راهکارهای ایمن ذخیره سازی غلات با تکنولوژی آلمان
- **پلی بافت**
تولید کننده انواع کیسه های بافته شده پلی پروپیلن
- **بولر**
تولید کننده جدیدترین فناوری آسیابانی با تکنولوژی سوئیس
- **گروه زرین غله**
شریک مطمئن شما در تأمین نهاده های دامی
- **شرکت BASTAK ترکیه**
تولید کننده تجهیزات آزمایشگاهی کارخانجات آرد
- **آرد جوانه شوشتر**
تولید کننده انواع آرد صنفی و صنعتی از گندم خوزستان
- **گروه صنایع غذایی انسی ماکارون**
تولید کننده انواع پاستا و محصولات رشته ای
- **شرکت VITERAL ترکیه**
تولید کننده خطوط تولید خوراک دام و پولت
- **گروه عازم**
پالایشگاه غلات و دانه های روغنی
- **کرانه کومه پایدار**
انواع مکمل و افزودنی های خوراک دام
- **صنایع غذایی آس**
تولید کننده انواع روغن های صنایع غذایی
- **امین کاسپین**
شرکت بازرگانی و نمایندگی کشتیرانی
- **گل آرد زاگرس**
تولیدکننده انواع آرد خبازی و صنف و صنعت
- **نخ و چرخ سرکیسه دوزی موسوی**
- **شرکت پرگاس نوین**
نماینده رسمی تجهیزات آزمایشگاهی ERKAYA ترکیه
- **گروه صنعتی بهمنی**
تولید کننده قطعات کارخانجات آرد
- **آرد گل آذین آشتیان**
تولید کننده آرد کامل
- **گروه چنگیزی**
تولید کننده انواع آرد و ماکارونی
- **مکث بین الملل**
تامین کننده تجهیزات آزمایشگاهی صنعت آرد و خوراک دام
- **پویان صنعت**
مشاور دیاگرام و تامین کننده تجهیزات آزمایشگاهی (EKIN) و آسیابانی (ORTAS) ترکیه
- **آدران آرد**
تولیدکننده انواع آردهای خبازی، صنف و صنعت
- **صنایع غذایی مانا**
تولیدکننده آرد و ماکارونی
- **مهندسی بازرگانی داکام**
تامین کننده تجهیزات آرد، خوراک دام و آبزیان
- **مبتکران صنعت آرد ماشین**
تولید کننده سیلو و تجهیزات صنعت آرد و خوراک دام
- **سیلو کوردوبا**
تولید کننده انواع سیلوهای فلزی ذخیره سازی انواع غلات با تکنولوژی اسپانیا

فهرســـــــت:

فهرست در نسخه آنلاین به‌صورت تعاملی طراحی شده است.
برای دسترسی به هر بخش، کافی است روی عنوان آن در فهرست کلیک کنید.

• **سرمقاله**
معمای تاب‌آوری در زنجیره خوراک دام

• **نماینده تشکل‌های تأمین کننده کالاهای اساسی**
چالش های تأمین کالاهای اساسی از مطالبات ۱۹ ماهه نیز فراتر رفته است!

• **مدیرعامل و عضو هیئت مدیره افراپروتئین**
آینده صنعت پروتئین ایران

• **رئیس انجمن صنایع خوراک دام، طیور و آبزیان ایران**
ازبکستان و کریدورهای شمالی؛ دو مسیر برای بازآرایی زنجیره تأمین خوراک

• **دبیر انجمن صنعت گوشت و مواد پروتئینی کشور**
نسخه رونق بازار پروتئین

• **عضو اتحادیه واردکنندگان نهاده های دام و طیور**
پیش پرداخت غیر متعارف؛ شرط تازه فروشندگان خارجی برای حمل نهاده به ایران

• **مدیرعامل نیل تجارت آرتیمان**
کاهش اسیدهای چرب ترانس در شورتنینگ ها

• **مدیرکل بنادر و دریانوردی خوزستان**
الگوی نوین واگذاری اراضی توسعه‌ای در بندر امام خمینی(ره)

• **تحلیلگر بازار غلات**
تجارت غلات ایران و روسیه وارد فاز جدید شد

• **مدیرعامل شرکت زرین غله**
بازطراحی زنجیره تأمین غلات

• **رئیس انجمن توزیع کنندگان نهاده‌های دامی**
افزودنی ها؛ قربانی اولویت‌بندی هزینه ها در دامداری ها

• **مدیرکل فروش شرکت اسپانیایی Silos Córdoba**
Silos Córdoba؛ مهندسی هوشمند برای کاهش ضایعات و هزینه تولید

• **مدیرعامل پرگاس نوین**
ارکایا؛ شریک فنی کارخانه‌های آرد ایران

• **مدیرعامل گروه صنعتی بهمنی و نماینده رسمی اوگور در ایران**
تجهیزات Ugur؛ پیوند فناوری و تجربه در صنعت آسیابانی

• **مدیرعامل آرد جوانه شوشتر**
آزادسازی نرخ گندم؛ نسخه نجات یا آغاز یک چالش تازه؟

• **مدیرعامل شرکت مهندسی بازرگانی داکام**
تولید قطعات تخصصی؛ مسیر داکام برای ارتقای خطوط آرد

• **مدیر داخلی کنفرانس ایران گرین**
کنفرانس ایران گرین؛ جایی برای بازخوانی آینده تجارت غلات

• **دبیر کنفدراسیون حمل ونقل**
ایران در جست وجوی مسیر جایگزین

• **نایب رئیس اتاق بازرگانی ایران و پاکستان**
تجارت با پاکستان در ایستگاه ۱۰ میلیارد دلار

• **رئیس مرکز ملی مطالعات و تحقیقات دریای خزر**
خزر همچنان در حال عقب نشینی است؛

• **مدیرعامل اتحادیه تعاونی های کارخانجات خوراک دام، طیور و آبزیان کشور**
وقتی تولید محصولات پروتئینی از ارز و طلا جا می ماند

• **دبیر انجمن آردسازان خوزستان**
استاندارد سبوسگیری؛ آیا شرایط کارخانه‌ها دیده شده است؟

• **مشاور عالی شرکت خدمات هوایی سامان**
آیا صنعت هوانوردی ایران راهی برای خروج از تنگنای مسیرهای بین‌المللی دارد؟

• **تقویم رویدادها**
همایش‌ها، کنفرانس‌ها، نمایشگاه‌های صنعت غلات

محمدرضا کلامی

نماینده تشکل‌های تأمین‌کننده کالاهای اساسی

چالش‌های تأمین کالاهای اساسی از مطالبات ۱۹ ماهه نیز فراتر رفته است!

دامنه چالش‌های تجار کالاهای اساسی از عدم تسویه مطالبات ۱۹ ماهه بابت واردات کالا با ارز ترجیحی فراتر رفته و سایر مشکلات آنان نیز همچنان لاینحل و بلااقدام مانده است و حداقل انتظار آنان در شرایط حساس کنونی کشور، عملگرایی و اقدام‌محوری مسئولان دستگاه‌های دولتی است. دبیر اتحادیه نهاده‌های دام و طیور با انتقاد از طولانی‌شدن فرآیند تعیین تکلیف مطالبات واردکنندگان کالاهای اساسی اعلام کرد: مطالبات شرکت‌های تأمین‌کننده بابت واردات کالا با ارز ترجیحی، پس از حدود ۱۹ ماه همچنان تسویه نشده و هم‌زمان افزایش نرخ ارز، هزینه‌های بانکی و سایر مشکلات زنجیره تأمین، سرمایه در گردش این شرکت‌ها را تحت فشار قرار داده است.

محمدرضا کلامی، نماینده تشکل‌های تأمین‌کننده کالاهای اساسی در گفت‌وگو با نشریه «نگاشته» با اشاره به وضعیت تأمین کالاهای اساسی در ۱۶ ماه گذشته اظهار کرد: تأمین مطلوب کالاهای اساسی توسط بخش خصوصی در شرایط دشوار جنگی، یکی از نقاط مهم استمرار زنجیره تأمین کشور بوده، اما در ادامه، بی‌عملی، بروکراسی و برخی موانع اداری، به چالش جدی برای تداوم فعالیت این زنجیره تبدیل شده است.

دبیر اتحادیه آوندا افزود: موضوع تنها به تسویه مطالبات حدود ۴ میلیارد یورویی واردکنندگان از دولت محدود نمی‌شود و مسائلی مانند عدم تعیین تکلیف مصوبه ترخیص درصدی، تمدیدنشدن شرایط اضطرار، وضعیت تسهیلات بانکی و سود و جرایم آن‌ها، مسائل مالیات بر ارزش افزوده، محدودیت ظرفیت بنادر و هزینه‌های دموراژ و همچنین افزایش نرخ ارز و نااطمینانی در محاسبه قیمت تمام‌شده، همچنان در حوزه تأمین کالاهای اساسی وجود دارد و اقدام مؤثری جهت رفع آن‌ها صورت نگرفته است.

کلامی با بیان اینکه مطالبات واردکنندگان کالاهای اساسی بابت تأمین کالا با ارز ترجیحی حدود ۱۹ ماه است که تسویه نشده، گفت: بخش خصوصی در شرایط دشوار ۱۵ ماهه جنگی و تحت فشار تحریم و جنگ اقتصادی، نزدیک به ۴ میلیارد دلار کالای اساسی مورد نیاز کشور را تأمین و تحویل داده، اما برای دریافت مطالبات خود با تأخیر طولانی مواجه شده است.

به گفته وی، پس از آزادسازی ارز کالاهای اساسی در دی‌ماه سال گذشته، موضوع تسویه مطالبات واردکنندگان در آیین‌نامه تضمین امنیت غذایی هیأت دولت نیز مورد توجه قرار گرفت و بر اساس بند ۲ ماده ۴ این آیین‌نامه، وزارت امور اقتصادی و دارایی مکلف شد با هماهنگی وزارت جهاد کشاورزی و بانک مرکزی نسبت به تسویه مطالبات اقدام کند؛ با این حال، این فرآیند هنوز به نتیجه نهایی نرسیده است.

سازوکار تسویه همچنان در انتظار تعیین‌تکلیف

نماینده تشکل‌های تأمین کننده کالاهای اساسی ادامه داد: سازوکار اجرایی تسویه مطالبات پس از بررسی و تأیید در وزارت جهاد کشاورزی و وزارت اقتصاد، در اردیبهشت‌ماه سال جاری به بانک مرکزی ارسال شد، اما پس از آن بار دیگر به کمیسیون اقتصادی هیأت دولت ارجاع و متن نهایی نیز برای بررسی به کمیته مطالبات با حضور معاونان سران قوا ارسال شد که تاکنون به مرحله اجرا نرسیده است.

وی افزود: رئیس‌جمهور نیز در ۲۲ تیرماه دستور تعیین سازوکار مشخص برای پرداخت فوری حداقل ۵۰ درصد مطالبات و تعیین تکلیف مابقی بدهی‌ها را صادر کرد، اما به گفته فعالان این حوزه، این دستور هنوز به اقدام عملی منجر نشده است.

کلامی همچنین تعیین تکلیف سود و جرایم تسهیلات ارزی معوق شرکت‌های واردکننده نزد بانک‌های عامل را از دیگر مطالبات بخش خصوصی عنوان کرد و گفت: تأخیر در پرداخت مطالبات دولتی، فشار مالی مضاعفی را از محل تعهدات بانکی به شرکت‌های تأمین کننده وارد کرده است.

هشدار درباره تضعیف توان تأمین

کلامی با اشاره به وضعیت فعلی بازار کالاهای اساسی گفت: در حال حاضر به دلیل کاهش فشار تقاضا ناشی از افزایش قیمت‌ها، تأمین کالاهای اساسی و نهاده‌های دامی با کمبود حاد مواجه نیست، اما ادامه افزایش نرخ ارز، کاهش توان اعتباری واردکنندگان و محدودیت‌های ناشی از تحریم می‌تواند در ماه‌های آینده بازار را با چالش مواجه کند.

وی افزود: محموله‌های وارداتی از جنوب کشور در شرایط فعلی به دلیل ریسک‌های ناشی از محاصره، با هزینه‌هایی تا ۳۰ دلار به ازای هر تن مواجه هستند و این مسئله قیمت تمام‌شده کالا را افزایش داده است.

نماینده تشکل‌های تأمین کننده کالاهای اساسی با اشاره به مطالبات واردکنندگان از دولت اظهار کرد: افزایش نرخ ارز از یک سو هزینه تأمین محموله‌های جدید را بالا برده و از سوی دیگر، عدم دسترسی واردکنندگان به منابع مالی محموله‌های قبلی، فشار مضاعفی بر سرمایه در گردش شرکت‌ها وارد کرده است.

به گفته وی، نگرانی اصلی تنها کاهش نقدینگی یا خروج یک شرکت از بازار نیست، بلکه تضعیف اعتبار تجار ایرانی نزد فروشندگان خارجی نیز می‌تواند به یک مسئله جدی برای استمرار واردات تبدیل شود.

دبیر اتحادیه واردکنندگان نهاده‌های دام و طیور توضیح داد: تجاری که طی سال‌ها فعالیت در بازارهای جهانی اعتبار و اعتماد ایجاد کرده‌اند، در شرایط تحریم بخشی از زیرساخت تأمین کشور محسوب می‌شوند و این اعتبار امکان خرید مدت‌دار، دریافت کالا بر اساس سابقه همکاری و مذاکره برای شرایط پرداخت را فراهم می‌کند.

درخواست تهاتر بدهی بانکی با مطالبات ارزی

وی با اشاره به اینکه هم‌زمان، تشکل‌های تأمین کننده کالاهای اساسی پیگیری برای تعیین‌تکلیف مطالبات و تسهیلات شرکت‌ها را ادامه داده‌اند، افزود: پس از نشست تشکل‌های تأمین کننده کالاهای اساسی با دبیرکل و معاون ارزی بانک مرکزی و اعلام اینکه فهرست تسهیلات شرکت‌ها در اختیار این بانک قرار نگرفته است، فهرست تسهیلات ارزی به ارزش ۷۷۵ میلیون یورو به همراه جزئیات مربوط به شرکت‌ها در اختیار بانک مرکزی قرار گرفت.

اتحادیه واردکنندگان نهاده‌های دام و طیور ایران و انجمن غلات ایران نیز با ارسال مجدد فهرست و جزئیات تسهیلات ارزی و ریالی شرکت‌های دارای مطالبه به معاونت توسعه بازرگانی وزارت جهاد کشاورزی، دو درخواست مشخص را مطرح کرده‌اند.

بر اساس این درخواست، اولویت نخست، تهاتر بدهی تسهیلات ارزی و ریالی شرکت‌ها با مطالبات آن‌ها از محل ارز ترجیحی و اولویت دوم، استمهال تسهیلات و توقف دریافت سود و جرایم متناسب با میزان مطالبات شرکت‌ها عنوان شده است.

کلامی افزود: تشکل ها همچنین خواستار آن شده اند که استمهال تسهیلات حداقل تا پایان سال ادامه یابد و دریافت سود تسهیلات، معادل میزان مطالبات هر شرکت، از تاریخ دستور رئیس جمهور متوقف شود.

چالش جدی دموراژ و افزایش هزینه تأمین کالاهای اساسی در مبادی شمالی

کلامی همچنین با هشدار نسبت به افزایش تراکم تقاضای خدمات بندری در بنادر شمالی، خواستار مدیریت فوری ظرفیت این بنادر برای جلوگیری از افزایش نرخ حمل‌ونقل، معطلی کشتی‌ها، دموراژ و تحمیل هزینه‌های مازاد بندری و انبارداری این بنادر شدند.

وی با اشاره به نامه مشترک دو تشکل تأمین کننده نهاده‌های دامی به محمد شکیبی‌نسب، مدیرعامل سازمان بنادر و دریانوردی و محمدرضا طلایی، معاون توسعه بازرگانی وزارت جهاد کشاورزی، گفت: از این دستگاه‌ها خواسته شد با توجه به مشکلات موجود در مناطق جنوبی کشور، استفاده هدفمند و منسجم از ظرفیت بنادر شمالی برای تأمین نهاده‌های تولید و کالاهای اساسی از جمله ذرت، جو، گندم و روغن خام را در دستور کار قرار دهند.

پیشنهادهایی برای مدیریت بهینه ظرفیت مبادی شمال

وی با اشاره به نقش قابل توجه بنادر شمالی در زنجیره تأمین کالاهای اساسی کشور، از پیشنهادات تشکل‌ها برای مدیریت بهینه و حداکثر بهره‌برداری از این ظرفیت خبر داد.

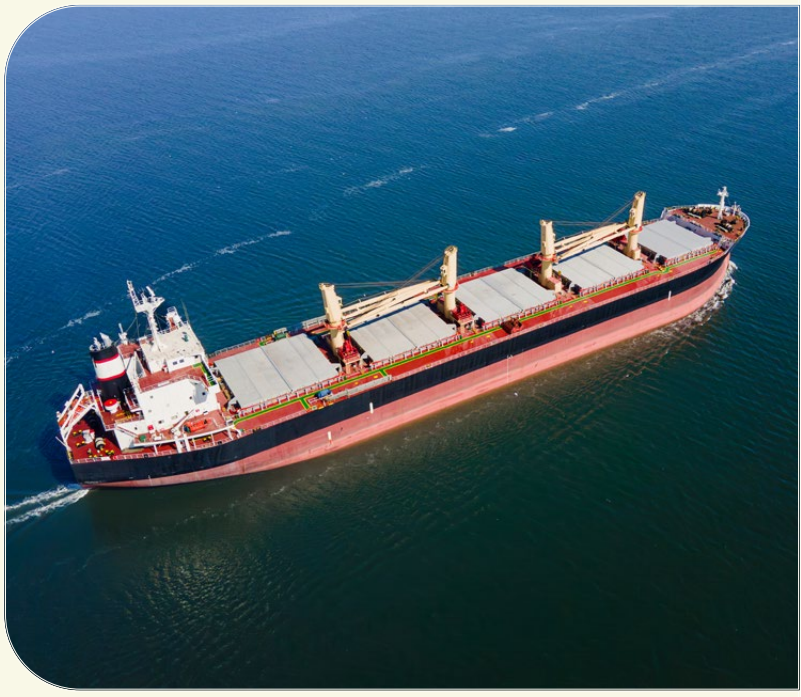
کلامی اصلاح شیوه خرید و انتقال ذخایر استراتژیک گندم، جو، ذرت و روغن خام از مسیر بنادر شمالی را یکی دیگر از پیشنهادهای مطرح‌شده دانست؛ بر این اساس خرید این کالاها باید از ابتدا به گونه‌ای برنامه‌ریزی شود که هم‌زمان با پهلوگیری و تخلیه کشتی‌ها، عملیات بارگیری و حمل یکسره کالا به انبارهای داخل کشور نیز انجام شود و کالا متناسب با پراکنش جغرافیایی نیاز، در استان‌های مختلف ذخیره شود.

نماینده تشکل‌های تأمین کننده کالاهای اساسی با اشاره به گلایه‌های بخش خصوصی به دموراژهای ناشی از عدم کفایت امکانات، تجهیزات و زیرساخت‌های مورد نیاز جهت ارائه خدمات بندری، پهلودهی و تخلیه کالا پیشنهاد کرد ظرفیت خدمات بندری باید متناسب با افزایش احتمالی تقاضا و اتکای بیشتر زنجیره تأمین کالاهای اساسی به بنادر شمالی تقویت شود تا کمبود ظرفیت عملیاتی به افزایش زمان انتظار کشتی‌ها و تحمیل دموراژ منجر نشود.

وی افزود: این دو تشکل در پایان خواستار صدور دستور فوری برای اجرای پیشنهادهای مطرح‌شده و اطلاع‌رسانی درباره اقدامات انجام‌شده از سوی سازمان بنادر و وزارت جهاد کشاورزی شدند.

$4 Billion in Unpaid Claims Raises Alarm over Iran's Essential Food Supply

Mr. Mohammadreza Kalami
Secretary of the Iran Feed Grain Importers' Union

A 19-month delay in settling payments owed to essential commodity importers, combined with currency volatility, banking restrictions, and rising freight costs, is placing mounting pressure on Iran's food supply chain. Despite supplying nearly $4 billion worth of essential commodities amid sanctions and regional instability, private-sector importers have yet to receive substantial outstanding payments.

Unpaid Claims Threaten International Trade Credibility

Although government regulations provide for settling importers' claims and a presidential directive issued on July 13 called for the immediate payment of at least 50% of outstanding obligations, implementation remains unresolved.

Currency depreciation and restricted access to funds tied to previous shipments have weakened importers' ability to finance new purchases. Beyond liquidity shortages, these delays threaten Iranian traders' credibility with international suppliers, potentially undermining credit-based purchasing arrangements that are particularly important under sanctions.

Importers Seek Settlement of €775 Million in Bank Loans

Industry associations have submitted details of €775 million in foreign currency loans to the Central Bank, seeking financial relief for affected importers.

Their primary proposal is to offset companies' outstanding foreign currency and rial-denominated bank loans against government payment obligations.

Alternatively, they are requesting loan extensions and suspension of interest and penalties proportionate to each company's outstanding claims.

Northern Ports Face Rising Logistics Pressure

As security risks disrupt southern shipping routes, Iran is increasingly looking to northern ports for imports of wheat, corn, barley, and crude vegetable oil. Some shipments arriving through southern ports currently face additional costs of up to $30 per metric ton.

However, growing demand for northern port services could create congestion, longer vessel waiting times, higher demurrage charges, and increased storage costs unless operational capacity is expanded.

Direct inland transportation following vessel unloading, regional distribution of strategic commodity reserves, and investment in port infrastructure have been proposed to improve efficiency.

Although Iran is not currently experiencing acute shortages of essential commodities, continued payment delays, declining importer credit capacity, and rising logistics costs could threaten the stability of the country's food supply chain in the coming months.

قربانعلی شاعری

مدیرعامل و عضو هیئت‌مدیره افراپروتئین

آینده صنعت پروتئین ایران؛ خوداتکایی راهبردی یا تداوم وابستگی؟

صنعت دام، طیور و آبزیان ایران با مجموعه‌ای از چالش‌های به‌هم‌پیوسته از جمله وابستگی به واردات نهاده، نوسانات ارزی، محدودیت منابع آبی، هزینه‌های بالای تولید و دشواری تأمین سرمایه روبه‌روست؛ مسائلی که نه‌تنها بر قیمت تمام‌شده محصولات پروتئینی اثر می‌گذارند، بلکه پایداری تولید و امنیت غذایی کشور را نیز تحت تأثیر قرار می‌دهند. در چنین شرایطی، کاهش وابستگی به منابع خارجی، افزایش بهره‌وری و اصلاح سازوکارهای تأمین و تولید، از مهم‌ترین مطالبات و ضرورت‌های این بخش به شمار می‌روند.

قربانعلی شاعری، مدیرعامل و عضو هیئت‌مدیره افراپروتئین، در گفت‌وگو با نگاشته، با اشاره به مهم‌ترین چالش‌های صنعت پروتئین کشور، بر ضرورت مدیریت ریسک در زنجیره تولید، کاهش وابستگی به واردات و توجه هم‌زمان به نهاده، ژنتیک، فناوری و منابع مالی تأکید کرد.

وابستگی به نهاده؛ حلقه آسیب‌پذیر تولید پروتئین

یکی از مهم‌ترین چالش‌های صنعت دام، طیور و آبزیان، وابستگی به واردات مواد اولیه خوراک است. بخش قابل توجهی از نیاز کشور به نهاده‌هایی مانند ذرت و کنجاله سویا از طریق واردات تأمین می‌شود و به همین دلیل، تغییرات نرخ ارز، هزینه حمل‌ونقل، سیاست‌های تجاری و تحولات بازارهای جهانی مستقیماً بر هزینه تولید اثر می‌گذارد.

شاعری با اشاره به این موضوع اظهار کرد: هرگونه تغییر در نرخ ارز، سیاست‌های تجاری و هزینه حمل‌ونقل می‌تواند هزینه تولید پروتئین در ایران را تحت تأثیر قرار دهد. ازاین‌رو، تنوع‌بخشی به منابع تأمین و بررسی امکان استفاده از مواد اولیه جایگزین، از جمله کنجاله آفتابگردان و کلزا و پروتئین‌های تک‌یاخته‌ای، اهمیت زیادی دارد.

وی همچنین بر ضرورت توسعه فرآوری داخلی و ذخیره‌سازی نهاده تأکید کرد؛ اقداماتی که می‌توانند بخشی از آسیب‌پذیری تولیدکنندگان در برابر نوسانات بازار و اختلال در تأمین مواد اولیه را کاهش دهند.

اختصاص حدود ۷۰ درصد هزینه تولید مرغ به تامین خوراک

هزینه خوراک یکی از عوامل اصلی تعیین‌کننده قیمت تمام‌شده محصولات پروتئینی، به‌ویژه گوشت مرغ است. به گفته شاعری، حدود ۶۵ تا ۷۰ درصد هزینه تولید مرغ به خوراک اختصاص دارد؛ بنابراین، هرگونه افزایش قیمت نهاده یا اختلال در دسترسی به آن، مستقیماً بر اقتصاد واحدهای تولیدی اثر می‌گذارد.

در چنین شرایطی، مدیریت علمی تغذیه، تنظیم جیره بر اساس کیفیت و قیمت مواد اولیه و استفاده اصولی از منابع جایگزین می‌تواند به بهبود بهره‌وری کمک کند. با این حال، جایگزینی مواد اولیه باید بر مبنای ارزش غذایی، کیفیت، قابلیت هضم و نیازهای گونه و مرحله رشد دام و طیور انجام شود تا کاهش هزینه خوراک به افت عملکرد تولیدی منجر نشود.

وابستگی ژنتیکی؛ چالشی برای پایداری تولید

وابستگی به منابع خارجی تنها به نهاده‌های خوراکی محدود نمی‌شود و تأمین ژنتیک مورد نیاز صنعت دام و طیور نیز از موضوعات مهم این بخش است. محدودبودن منابع تأمین ژنتیک می‌تواند در شرایط بروز اختلال در تجارت خارجی، محدودیت‌های وارداتی یا مشکلات نقل‌وانتقال، استمرار تولید را با مخاطره مواجه کند.

شاعری با اشاره به وابستگی صنعت طیور ایران به شمار محدودی از شرکت‌های بین‌المللی در حوزه ژنتیک، این مسئله را یکی از ریسک‌های راهبردی امنیت غذایی دانست. به گفته وی، توسعه ظرفیت‌های داخلی

اصلاح نژاد و تقویت توان تولید و تکثیر ژنتیکی می‌تواند به کاهش این وابستگی کمک کند.
در بخش دام نیز انتخاب ژنتیکی بر اساس شاخص‌هایی مانند میزان تولید، باروری، مقاومت در برابر بیماری‌ها و سازگاری با شرایط اقلیمی، از عوامل مؤثر بر افزایش بهره‌وری است. دستیابی به نتایج پایدار در این حوزه، به برنامه‌ریزی بلندمدت، ثبت دقیق داده‌های تولیدی و سرمایه‌گذاری مستمر نیاز دارد.

تغییر اقلیم و فشار بر منابع تولید

تغییرات اقلیمی و تشدید تنش آبی، چالش دیگری است که آینده تولید محصولات پروتئینی را تحت تأثیر قرار می‌دهد. افزایش دما می‌تواند موجب کاهش تولید شیر، افت باروری و افزایش تنش حرارتی در دام و طیور شود. از سوی دیگر، کاهش تولید علوفه و افزایش هزینه تأمین خوراک، فشار مضاعفی بر واحدهای دامپروری وارد می‌کند.
شاعری با اشاره به پیامدهای این روند اظهار کرد: تغییر اقلیم از طریق اثرگذاری بر تولید، سلامت دام و هزینه خوراک، اقتصاد واحدهای پرورشی را تحت تأثیر قرار می‌دهد. در این شرایط، مدیریت مصرف آب، استفاده از سامانه‌های آبیاری کارآمد، انتخاب الگوهای تولید متناسب با ظرفیت‌های منطقه‌ای و افزایش تاب‌آوری واحدها اهمیت بیشتری پیدا می‌کند.
به گفته وی، تنوع‌بخشی جغرافیایی فعالیت‌های تولیدی نیز می‌تواند از تمرکز ریسک در یک منطقه بکاهد؛ هرچند اجرای این رویکرد به ارزیابی دقیق منابع آب، ظرفیت‌های محیطی و هزینه‌های زیرساختی نیاز دارد.

سرمایه‌گذاری و نیروی انسانی؛ دو نیاز اساسی صنعت

توسعه صنعت پروتئین به سرمایه‌گذاری بلندمدت در زیرساخت، تجهیزات، فناوری و اصلاح ژنتیک نیاز دارد. با این حال، طولانی بودن دوره بازگشت سرمایه در بسیاری از طرح‌های دامپروری و آبزی‌پروری، در کنار نوسانات اقتصادی و دشواری پیش‌بینی هزینه‌ها، می‌تواند ورود سرمایه‌های جدید را محدود کند.
شاعری با اشاره به اهمیت ثبات اقتصادی در این بخش اظهار کرد: بدون امکان برنامه‌ریزی و پیش‌بینی‌پذیری شرایط فعالیت، سرمایه‌گذاری بلندمدت با دشواری روبه‌رو می‌شود. ازاین‌رو، ثبات سیاست‌های مرتبط با کشاورزی و ارز و فراهم کردن شرایط مناسب برای فعالیت بخش خصوصی، از عوامل مؤثر بر توسعه تولید هستند.
در کنار سرمایه، کمبود نیروی انسانی متخصص و ضرورت ارتقای دانش فنی نیز اهمیت دارد. توسعه فناوری‌های خودکار، پایش مستمر شرایط تولید، استفاده از داده‌ها در تصمیم‌گیری و به‌کارگیری روش‌های علمی در تغذیه و مدیریت گله، می‌تواند به کاهش خطا و افزایش بهره‌وری کمک کند.

امنیت غذایی در گرو رفع موانع ساختاری تولید

مجموع چالش‌های صنعت پروتئین نشان می‌دهد که افزایش ظرفیت تولید، به‌تنهایی برای تضمین پایداری عرضه کافی نیست. دسترسی مطمئن به نهاده، کاهش وابستگی‌های راهبردی، تقویت توان ژنتیکی داخلی، مدیریت منابع آب، کنترل بیماری‌ها و فراهم کردن شرایط مناسب سرمایه‌گذاری باید به‌صورت هم‌زمان مورد توجه قرار گیرند.
شاعری با تأکید بر اهمیت این موضوع، امنیت غذایی را وابسته به پایداری زنجیره تولید دانست و بر ضرورت همکاری دولت و بخش خصوصی برای کاهش آسیب‌پذیری این زنجیره تأکید کرد. به باور وی، هرگونه اختلال در تأمین نهاده، ژنتیک یا زیرساخت‌های تولید می‌تواند استمرار تولید محصولات پروتئینی را با مشکل مواجه کند؛ ازاین‌رو، سیاست‌گذاری پایدار و تقویت ظرفیت‌های داخلی باید در اولویت برنامه‌های این بخش قرار گیرد.

Feed Accounts for Up to 70% of Poultry Production Costs as Iran Faces Import Dependency Risks

Mr. Ghorbanali Shaeri
CEO and Board Member of Afra Protein

Iran's livestock, poultry, and aquaculture industries face mounting challenges, including dependence on imported feed ingredients, limited genetic resources, currency fluctuations, climate change, and investment constraints. These structural vulnerabilities threaten production stability and national food security.

Heavy reliance on imported corn and soybean meal exposes producers to global market volatility, transportation costs, and exchange rate fluctuations. With feed accounting for approximately 65–70% of poultry production costs, diversifying supply sources, exploring alternative ingredients such as sunflower and rapeseed meal, and expanding domestic processing and storage capacities have become increasingly important.

Genetic dependence represents another strategic vulnerability, particularly in the poultry sector, where breeding resources are concentrated among a limited number of international suppliers. Strengthening domestic breeding programs, expanding genetic reproduction capabilities, and ensuring long-term investment could help reduce these risks.

Climate change and water scarcity are also placing additional pressure on production. Rising temperatures can reduce milk yields, impair reproductive performance, and increase feed costs. Efficient water management, advanced technologies, and production strategies adapted to regional environmental conditions are essential for improving resilience.

Ensuring food security requires more than expanding production capacity. Reliable feed supplies, stronger domestic genetic capabilities, stable economic policies, sustained investment, and effective cooperation between the government and private sector are fundamental to building a resilient protein production industry.

جزئیات
امضای ماست...

Details Are Our Signature....

Site & Social & Tel

asfood.co

+982192002213

مجید موافق قدیری
رئیس انجمن صنایع خوراک دام، طیور و آبزیان ایران

از بکستان و کریدورهای شمالی؛ دو مسیر برای بازآرایی زنجیره تأمین خوراک

صنعت خوراک ایران تا چه اندازه در برابر تکانه‌های ژئوپلیتیک تاب‌آوری دارد؟

صنعت خوراک دام، طیور و آبزیان ایران در شرایطی با چالش‌های تأمین نهاده، محدودیت نقدینگی و افزایش هزینه‌های تولید روبه‌رو شده است که تداوم فعالیت این صنعت، نقشی مستقیم در پایداری تولید محصولات پروتئینی و امنیت غذایی کشور دارد. در این میان، اصلاح سازوکارهای تأمین مالی، تنوع‌بخشی به مسیرهای واردات و توسعه همکاری‌های منطقه‌ای می‌تواند به کاهش ریسک‌های زنجیره تأمین کمک کند.

مجید موافق قدیری، رئیس انجمن صنایع خوراک دام، طیور و آبزیان ایران، در گفت‌وگو با نگاشته، ضمن تشریح مهم‌ترین چالش‌های این صنعت، بر ضرورت ایجاد سازوکار پایدار تأمین نهاده و سرمایه در گردش، پیش‌بینی‌پذیر شدن سیاست‌های اقتصادی و توسعه همکاری‌های تجاری و فنی با کشورهای منطقه تأکید کرد.

پایداری تأمین و نقدینگی؛ گلوگاه اصلی صنعت خوراک

موافق قدیری با اشاره به چالش‌های صنعت خوراک دام، طیور و آبزیان اظهار کرد: امروز مسائل این صنعت دیگر صرفاً به مشکلات درون‌صنفی محدود نیست، بلکه مستقیماً با امنیت غذایی و قدرت خرید مردم ارتباط دارد. کاهش قدرت خرید و مصرف محصولات پروتئینی، ناپایداری در تأمین به‌موقع نهاده‌های دامی، دشواری دسترسی به ارز، افزایش هزینه‌های مالی و حمل‌ونقل، کمبود نقدینگی و کاهش قدرت خرید فعالان زنجیره تولید، از مهم‌ترین چالش‌های این بخش به شمار می‌روند.

وی با بیان این که خوراک سهم قابل توجهی از هزینه تولید محصولات پروتئینی را تشکیل می‌دهد، افزود: هرگونه اختلال در تأمین یا افزایش قیمت نهاده‌ها و مواد اولیه تولید خوراک، با وقفه‌ای زمانی در قیمت تمام‌شده مرغ، تخم‌مرغ، گوشت، شیر و محصولات شیلاتی منعکس می‌شود.

رئیس انجمن صنایع خوراک دام، طیور و آبزیان ایران ادامه داد: مسئله امروز را نباید صرفاً با عنوان کمبود نهاده‌های دامی توضیح داد. ممکن است در مقطعی موجودی فیزیکی نهاده در بنادر و انبارها قابل قبول باشد، اما چنانچه فرآیند ثبت سفارش، تخصیص ارز، خرید خارجی، حمل، ترخیص و توزیع به‌صورت مستمر انجام نشود، این موجودی نمی‌تواند استمرار تولید در ماه‌های آینده را تضمین کند. صنعت دام و طیور صنعتی با مصرف روزانه است و تأمین خوراک آن را نمی‌توان مانند کالایی با مصرف مقطعی مدیریت کرد.

موافق قدیری با اشاره به فاصله ظرفیت اسمی و تولید واقعی در صنعت خوراک کشور گفت: بخش قابل توجهی از ظرفیت کارخانه‌های خوراک دام به دلیل کاهش تقاضا، مشکلات نقدینگی و اختلال در گردش سرمایه بلااستفاده مانده است؛ موضوعی که هم برای اقتصاد محصولات پروتئینی و هم برای امنیت غذایی و تاب‌آوری کشور هشداردهنده است.

وی تصریح کرد: اگر بخواهم مسئله را در یک جمله خلاصه کنم، گلوگاه اصلی این صنعت، پایداری تأمین کالا و تأمین مالی است، نه صرفاً کمبود فیزیکی نهاده‌های دامی. باید میان داشتن کالا و دسترسی پایدار به کالا با قیمت اقتصادی تفاوت قائل شد. ممکن است نهاده در بندر وجود داشته باشد، اما اگر تولیدکننده، نقدینگی لازم برای خرید آن را نداشته باشد، کالا به‌موقع وارد چرخه تولید نخواهد شد.

تغییر سیاست ارزی بدون ابزار مالی متناسب

رئیس انجمن صنایع خوراک دام، طیور و آبزیان ایران با اشاره به فشار نقدینگی ناشی از تغییر سیاست‌های ارزی اظهار کرد: در ماه‌های گذشته، کاهش شدید نقدینگی پس از حذف ارز ۲۸ هزار و ۵۰۰ تومانی و باقی‌ماندن حجم قابل توجهی از کالا در بنادر مطرح شده است. این وضعیت نشان می‌دهد ارز، واردات، لجستیک، ترخیص، نقدینگی و توزیع اجزای یک زنجیره به‌هم‌پیوسته‌اند و باید هماهنگ با یکدیگر عمل کنند.

وی افزود: پس از تغییرات سیاست ارزی، فشار نقدینگی بر صنعت افزایش یافته است. اگر دولت سیاست جدیدی را اجرا می‌کند، باید ابزارهای تأمین مالی متناسب با آن را نیز فراهم کند. نمی‌توان از تولیدکننده انتظار داشت نهاده را با قیمت‌ها و شرایط جدید تهیه کند، اما ابزارهای مالی همچنان بر مبنای شرایط سال‌های گذشته باقی بمانند.

به گفته موافق قدیری، ارز، نقدینگی و سیاست‌گذاری اقتصادی سه ضلع یک مسئله واحد هستند و حل یکی از آن‌ها بدون توجه به دو ضلع دیگر، مشکل صنعت را به‌صورت پایدار برطرف نمی‌کند.

مطالبه صنعت؛ سیاست‌گذاری شفاف و تأمین مالی پایدار

موافق قدیری با تشریح مهم‌ترین مطالبات فعالان صنعت خوراک دام، طیور و آبزیان از دولت گفت: مهم‌ترین مطالبه ما، پیش‌بینی‌پذیر شدن محیط کسب‌وکار و ایجاد سازوکاری پایدار برای تأمین نهاده و سرمایه در گردش صنعت است. تولیدکننده بیش از هر چیز به پیش‌بینی‌پذیری نیاز دارد. اگر بداند مواد اولیه موردنیازش چه زمانی، از چه مسیری و با چه هزینه‌ای تأمین می‌شود، می‌تواند برای تولید، قیمت‌گذاری و سرمایه‌گذاری برنامه‌ریزی کند.

وی ادامه داد: اقدام فوری دولت باید ایجاد سازوکاری منسجم برای تأمین مالی زنجیره دام، طیور و آبزیان باشد؛ سازوکاری که در آن بانک مرکزی، وزارت جهاد کشاورزی، شبکه بانکی و بخش خصوصی نقش مشخصی داشته باشند. انجمن صنایع خوراک دام، طیور و آبزیان ایران نیز از دو سال پیش اقداماتی را در این زمینه آغاز کرده و آمادگی دارد تجربه و پیشنهادهای خود را با دولت به اشتراک بگذارد.

موافق قدیری تأکید کرد: فرآیند تخصیص ارز و ترخیص نهاده‌ها نیز باید از حالت مقطعی و واکنشی خارج شود. صنعت نباید هرچند ماه یک‌بار با بحران تأمین نهاده مواجه شود و پس از بروز مشکل، دستگاه‌های مختلف برای مدیریت شرایط وارد عمل شوند.

وی افزود: صنعت خوراک دام ایران به دنبال امتیاز ویژه نیست؛ حداقل درخواست بخش خصوصی، سیاست‌گذاری پایدار، شفاف و قابل‌پیش‌بینی است. هرچه امکان پیش‌بینی شرایط اقتصادی بیشتر شود، هزینه ریسک تولید کاهش می‌یابد و آثار مثبت آن درنهایت به مصرف‌کننده و کل اقتصاد منتقل خواهد شد.

ازبکستان؛ فرصتی برای توسعه تجارت و سرمایه‌گذاری مشترک

رئیس انجمن صنایع خوراک دام، طیور و آبزیان ایران در ادامه، سفر اخیر هیئت ایرانی به ازبکستان را فراتر از یک سفر تجاری دانست و گفت: این سفر را باید در چارچوب تلاش برای ایجاد زنجیره‌های جدید همکاری در حوزه کشاورزی و صنایع خوراک دام، طیور و آبزیان ارزیابی کرد.

به گفته وی، یکی از مهم‌ترین دستاوردهای این سفر، امضای سه تفاهم‌نامه میان انجمن صنایع خوراک دام، طیور و آبزیان ایران و تشکل‌ها و نهادهای تخصصی ازبکستان در حوزه‌های شیلات، دام‌پروری و صنایع غذایی بود. این توافق‌ها موضوعاتی مانند تجارت خوراک دام و طیور، کنسانتره و مکمل‌های خوراک آبزیان، انتقال فناوری، تجهیز واحدهای تولیدی و سرمایه‌گذاری مشترک را پوشش می‌دهند.

موافق قدیری با اشاره به ظرفیت‌های دو کشور افزود: ازبکستان در تولید دانه‌های روغنی، غلات، محصولات جانبی کشاورزی و برخی نهاده‌ها ظرفیت قابل توجهی دارد. در مقابل، شرکت‌های ایرانی نیز در زمینه فناوری تولید خوراک، تجهیزات، دانش فنی و مدیریت زنجیره‌های تولید محصولات پروتئینی از توانمندی‌های ارزشمندی برخوردارند.

وی تصریح کرد: هدف ما صرفاً جابه‌جایی چند محموله کالا میان دو کشور نیست، بلکه حرکت از تجارت صرف به سمت تولید مشترک، انتقال فناوری، سرمایه‌گذاری مشترک و اتصال زنجیره‌های تولید را دنبال می‌کنیم. همکاری در حوزه خوراک دام و طیور، خوراک آبزیان، غلات، سبوس، کنجاله پنبه‌دانه و سایر محصولات جانبی کشاورزی ازبکستان، در کنار صادرات دانش فنی، تجهیزات و فناوری ایرانی، می‌تواند زمینه‌ساز همکاری بلندمدت باشد.

رئیس انجمن صنایع خوراک دام، طیور و آبزیان ایران خاطرنشان کرد: اگر این تفاهم‌نامه‌ها به قراردادهای اجرایی تبدیل شوند، ازبکستان می‌تواند علاوه بر بازار صادراتی، به شریکی برای سرمایه‌گذاری و تولید مشترک شرکت‌های ایرانی با هدف عرضه محصولات به کشورهای منطقه تبدیل شود.

کریدورهای شمالی؛ ضرورتی برای تنوع‌بخشی به تأمین نهاده

موافق قدیری در بخش دیگری از این گفت‌وگو، توسعه مسیرهای شمالی و مبادی ورودی ریلی و زمینی را یکی از الزامات تقویت امنیت تأمین نهاده‌های دامی دانست و اظهار کرد: باید به این مسیرها نگاهی راهبردی داشته باشیم. مسیر شمال نباید صرفاً جایگزینی برای زمان اختلال در مسیر جنوب باشد، بلکه باید به یکی از اجزای دائمی و متنوع زنجیره تأمین نهاده‌های دامی و مواد اولیه کشور تبدیل شود.

وی با اشاره به ظرفیت کشورهای شمالی، به‌ویژه روسیه و قزاقستان، در تأمین غلات و برخی نهاده‌های موردنیاز صنعت خوراک افزود: انتقال بخشی از واردات از این مسیرها می‌تواند در شرایط مناسب، هزینه حمل‌ونقل و زمان دسترسی را کاهش دهد و ریسک تمرکز واردات در یک مسیر را محدود کند.

موافق قدیری ادامه داد: توافق‌های لجستیکی جدید، ازجمله همکاری با قزاقستان برای ایجاد ظرفیت‌های ترمینالی و تسهیل دسترسی مستقیم‌تر به نهاده‌ها، می‌تواند در کاهش واسطه‌گری و هزینه تمام‌شده مؤثر باشد. البته توسعه این مسیرها به تکمیل زیرساخت‌های بندری، ریلی و جاده‌ای، افزایش ظرفیت تخلیه و بارگیری، تسهیل فرآیندهای گمرکی و از همه مهم‌تر، برنامه‌ریزی منظم برای واردات نیاز دارد.

وی با تأکید بر این که امنیت غذایی با اتکا به یک مسیر تأمین محقق نمی‌شود، گفت: تنوع‌بخشی به مسیرها و منابع تأمین، قدرت تاب‌آوری زنجیره خوراک دام، طیور و آبزیان را افزایش می‌دهد. هرچه وابستگی کشور به یک بندر، یک کشور یا یک مسیر کمتر باشد، امکان مدیریت اختلالات نیز بیشتر خواهد شد.

رئیس انجمن صنایع خوراک دام، طیور و آبزیان ایران در پایان خاطرنشان کرد: اگر بتوانیم سه اقدام را هم‌زمان پیش ببریم، یعنی مبادی تأمین را متنوع کنیم، کریدورهای شمالی را توسعه دهیم و سازوکاری پایدار برای تأمین ارز و سرمایه در گردش ایجاد کنیم، می‌توانیم بخش مهمی از ریسک‌های کنونی صنعت خوراک دام را مدیریت کنیم؛ اقدامی که درنهایت به پایداری تولید محصولات پروتئینی و تقویت امنیت غذایی کشور کمک خواهد کرد.

Iran Signs 3 Agreements with Uzbekistan as Feed Industry Faces Liquidity and Supply Chain Challenges

Mr. Majid Movafegh Ghadiri
Chairman of the Iran Feed Industry Association

Iran's livestock, poultry, and aquaculture feed industry is facing mounting challenges, including liquidity shortages, foreign currency constraints, rising transportation costs, and unstable access to raw materials. These pressures have left a significant portion of domestic feed production capacity underutilized, raising concerns about protein production and national food security.

The industry's primary bottleneck is not simply a physical shortage of feed ingredients but the lack of reliable raw material supplies and sufficient working capital. Even when adequate inventories are available at ports, disruptions in import registration, foreign currency allocation, customs clearance, distribution, and financing can interrupt production.

Recent changes in foreign exchange policies, particularly the removal of the preferential exchange rate of 28,500 tomans, have intensified financial pressure on producers. Introducing new currency policies without corresponding financing mechanisms has weakened purchasing capacity. Establishing a coordinated financing framework involving the Central Bank, the Ministry of Agriculture-Jihal, commercial banks, and the private sector remains a key industry demand.

Regional cooperation offers opportunities to strengthen supply chain resilience. A recent Iranian delegation's visit to Uzbekistan resulted in three memorandums of understanding covering fisheries, livestock farming, and food industries. The agreements include cooperation in livestock and poultry feed, aquaculture concentrates and supplements, technology transfer, production equipment, and joint investment.

The initiative aims to move beyond conventional commodity trading toward joint production, technology exchange, and stronger integration of regional supply chains. Uzbekistan's agricultural resources, combined with Iran's feed manufacturing expertise and equipment capabilities, could create long-term opportunities for both countries.

Developing northern transport corridors through Russia, Kazakhstan, and neighboring countries could also reduce dependence on traditional import routes. Expanding rail, road, and northern port infrastructure may lower transportation costs, shorten delivery times, and improve supply chain resilience, provided that customs procedures and logistics capacity are strengthened.

Diversifying import sources, expanding northern logistics corridors, and establishing stable foreign currency and working capital financing mechanisms are essential priorities for reducing risks in Iran's feed industry and safeguarding national food security.

مسعود رسولی
دبیر انجمن صنعت گوشت و مواد پروتئینی کشور

نسخه رونق بازار پروتئین؛ تقویت قدرت خرید و حفظ ظرفیت تولید

زنجیره گوشت و محصولات پروتئینی با وجود کاهش مصرف در ماه‌های اخیر، همچنان از ظرفیت‌های گسترده تولید، توزیع، حمل‌ونقل و زیرساختی برخوردار است؛ ظرفیت‌هایی که با تقویت قدرت خرید خانوارها و اجرای سیاست‌های هدفمند حمایتی می‌توانند دوباره به مدار فعالیت بازگردند. در این میان، حفظ زیرساخت‌های موجود، تأمین مناسب نهاده‌ها و مواد اولیه، پشتیبانی از ناوگان حمل‌ونقل و هدایت حمایت‌های مصرفی به سمت محصولات پروتئینی، می‌تواند زمینه‌ساز رونق دوباره تقاضا و پایداری این زنجیره باشد.

مسعود رسولی، دبیر انجمن صنعت گوشت و مواد پروتئینی کشور، در گفت‌وگو با نگاشته با اشاره به شرایط فعلی بازار اظهار کرد: یکی از مهم‌ترین تحولات اخیر در صنعت، کاهش مصرف گوشت و مرغ است. این تغییر در الگوی مصرف، اگرچه بخشی از ظرفیت‌های موجود صنعت را با کاهش بهره‌برداری مواجه کرده، اما هم‌زمان ضرورت بازتنظیم برنامه‌های تولید، توزیع و حمایت از مصرف را بیش از گذشته نشان می‌دهد.

ظرفیت‌های صنعت آماده بازگشت تقاضا

رسولی توضیح داد: بسیاری از مجموعه‌های فعال در صنعت گوشت، نیروی انسانی، تجهیزات، خودرو و زیرساخت‌های خود را متناسب با حجم فعالیت سال‌های گذشته توسعه داده‌اند. کاهش مصرف موجب شده است بخشی از این ظرفیت‌ها در حال حاضر با ظرفیت کامل فعالیت نکنند، اما همین زیرساخت‌ها می‌توانند در صورت تقویت تقاضا، زمینه افزایش سریع فعالیت زنجیره را فراهم کنند.

به گفته وی، حفظ این ظرفیت‌ها اهمیت بالایی دارد؛ چراکه زیرساخت‌های ایجادشده سرمایه صنعت محسوب می‌شوند و با فراهم‌شدن شرایط مناسب برای مصرف، امکان استفاده مجدد و افزایش بهره‌وری از آن‌ها وجود خواهد داشت.

دبیر انجمن صنعت گوشت و مواد پروتئینی کشور درباره مصرف مرغ نیز گفت: در دوره‌ای که ارز ترجیحی برقرار بود، بخش قابل‌توجهی از حمایت ارزی به حوزه پروتئین و مرغ اختصاص پیدا می‌کرد و قیمت این محصول برای مصرف‌کننده پایین‌تر بود. با حذف ارز ترجیحی و افزایش قیمت مرغ، مصرف سرانه نیز کاهش پیدا کرده است.

تولید داخلی، تأمین‌کننده بخش عمده بازار گوشت

رسولی با اشاره به وضعیت واردات اظهار کرد: کاهش مصرف سبب شده است حجم واردات گوشت نیز به میزان قابل‌توجهی کاهش پیدا کند. در حال حاضر بخش زیادی از نیاز بازار از محل تولید داخلی تأمین می‌شود و همچنان مقداری گوشت وارداتی نیز در بازار وجود دارد.

وی ادامه داد: تغییرات ایجادشده در سطح تقاضا، شرایط جدیدی را پیش روی زنجیره قرار داده است و می‌تواند فرصتی برای بازنگری در نحوه بهره‌برداری از ظرفیت‌های تولید، توزیع و واردات و حرکت به سمت الگوی متناسب‌تر با نیاز واقعی بازار باشد.

کاهش هزینه‌ها؛ پیش‌نیاز تقویت بازار

رسولی با اشاره به هزینه‌های تولید و توزیع اظهار کرد: هزینه بسته‌بندی محصولات گوشت و مرغ افزایش قابل توجهی داشته است؛ چراکه مواد اولیه پتروشیمی مورد استفاده در بسته‌بندی با افزایش قیمت مواجه شده‌اند.

وی افزود: هزینه حمل‌ونقل نیز افزایش پیدا کرده است. محدودیت در دسترسی به گازوئیل موجب شده است برخی مجموعه‌ها در مواردی ناچار به استفاده از سوخت با قیمت آزاد و حتی بنزین شوند که این مسئله هزینه جابه‌جایی را افزایش می‌دهد. در کنار آن، دستمزد نیروی انسانی و هزینه سایر اقلام موردنیاز صنعت از جمله کاغذ و دیگر مواد مصرفی نیز رشد کرده است.

دبیر انجمن صنعت گوشت و مواد پروتئینی کشور تأکید کرد: مدیریت این هزینه‌ها می‌تواند به افزایش بهره‌وری زنجیره و کنترل قیمت تمام‌شده محصولات کمک کند و در نهایت شرایط مناسب‌تری برای بازگشت تقاضا به بازار فراهم آورد.

حفظ زنجیره سرد با تأمین سوخت ناوگان

رسولی یکی از مطالبات اصلی این صنعت را اختصاص سهمیه سوخت متناسب با نیاز ناوگان حمل محصولات پروتئینی دانست و گفت: خودروهای یخچال‌دار به دلیل ماهیت کالا و ضرورت حفظ زنجیره سرد، نیازمند فعالیت مستمر هستند و باید برای این ناوگان، سهمیه سوخت جداگانه و متناسب با شرایط در نظر گرفته شود.

به گفته وی، محصولات گوشت و مرغ از جمله کالاهایی هستند که حمل و نگهداری آن‌ها بدون رعایت زنجیره سرد امکان‌پذیر نیست. تأمین مناسب سوخت این ناوگان می‌تواند ضمن کنترل هزینه‌های حمل، به حفظ کیفیت محصولات و استمرار توزیع در بازار کمک کند.

تأمین مواد اولیه بسته‌بندی با شرایط مناسب

رسولی همچنین بر ضرورت برنامه‌ریزی مناسب برای تأمین مواد اولیه بسته‌بندی تأکید کرد و اظهار کرد: مواد پتروشیمی مورد استفاده در بسته‌بندی محصولات گوشت و مرغ باید با قیمت و شرایط مناسب‌تری در اختیار تولیدکنندگان قرار گیرد تا هزینه بسته‌بندی کنترل شود و فشار هزینه‌ای کمتری به زنجیره وارد شود.

وی معتقد است مدیریت هزینه‌های بسته‌بندی، حمل‌ونقل و سایر نهاده‌های مورد استفاده در این صنعت، می‌تواند در کنار سیاست‌های حمایتی از مصرف، به متعادل‌تر شدن قیمت محصولات پروتئینی کمک کند.

کالابرگ؛ ابزاری برای تقویت مصرف پروتئین

دبیر انجمن صنعت گوشت و مواد پروتئینی کشور در بخش دیگری از سخنان خود بر ضرورت هدایت هدفمند حمایت‌های مصرفی به سمت محصولات پروتئینی تأکید کرد و گفت: کالابرگ باید به گونه‌ای مدیریت شود که سهم قابل توجهی از آن به خرید محصولات پروتئینی اختصاص پیدا کند.

وی با اشاره به این که در گذشته حدود ۷۰ درصد ارز ترجیحی به حوزه پروتئین اختصاص داشت، پیشنهاد کرد حداقل ۷۰ درصد منابع کالابرگ نیز به خرید محصولات پروتئینی اختصاص یابد تا حمایت دولت مستقیماً به تقویت قدرت خرید خانوارها و افزایش تقاضا در این بازار منجر شود.

رسولی تأکید کرد: حمایت هدفمند از مصرف‌کننده در شرایط فعلی می‌تواند هم‌زمان دو هدف را دنبال کند؛ از یک سو دسترسی خانوارها به محصولات پروتئینی را تقویت کند و از سوی دیگر، زمینه استفاده مجدد از ظرفیت‌های ایجادشده در صنعت را فراهم آورد.

به اعتقاد وی، تقویت مصرف، مدیریت هزینه‌های زنجیره و حفظ زیرساخت‌های موجود می‌تواند مسیر بازگشت رونق به بازار گوشت و محصولات پروتئینی را هموار کند؛ مسیری که در نهایت به نفع تولیدکننده، توزیع‌کننده و مصرف‌کننده خواهد بود.

Iran's Meat Consumption Declines as Industry Calls for 70% of Food Vouchers to Support Protein Purchases

Mr. Masoud Rasouli
Secretary of Iran's Meat and Protein Products Industry Association

Declining household purchasing power and rising meat and poultry prices have reduced protein consumption in Iran, leaving parts of the industry's production, distribution, and transportation capacity underutilized. However, existing infrastructure remains capable of responding to stronger demand if targeted consumer support measures are introduced.

Many meat and poultry businesses expanded their workforce, equipment, and transportation fleets to accommodate previous consumption levels. The subsequent decline in demand has left some of these resources operating below capacity. The removal of preferential foreign exchange rates and higher poultry prices have also contributed to lower per capita consumption.

Reduced demand has significantly decreased meat imports, with domestic production now supplying most of the market's requirements.

Meanwhile, rising packaging, labor, and transportation costs continue to pressure the industry. Higher prices for petrochemical packaging materials and limited access to subsidized diesel have forced some operators to purchase fuel at market prices or use gasoline, increasing distribution expenses.

The industry is calling for dedicated fuel allocations for refrigerated vehicles to maintain the cold chain and ensure uninterrupted distribution of meat and poultry products.

To stimulate consumption, at least 70% of government food voucher resources should be allocated to protein purchases, reflecting the approximately 70% share of preferential foreign exchange previously directed toward the protein sector.

Targeted consumer subsidies, combined with lower packaging and transportation costs, could strengthen household access to protein products, restore demand, and help the industry make better use of its existing production and distribution capacity.

Iranian Feed Importers Lose 80% of Trade Credit as Suppliers Demand Full Advance Payment

Mr. Davoud Rangi
Member of Iran Feed Grain Importers' Union

Iranian animal feed importers are facing mounting financial and logistical challenges as unresolved foreign currency claims, rising war-risk insurance costs, and limited northern port capacity threaten the country's feed supply chain.

Importers have lost approximately 70–80% of their trade credit with international suppliers. While companies previously purchased commodities on credit, foreign suppliers now require advance payments ranging from 30% to 100% before shipping goods to Iran.

Meanwhile, war-risk insurance costs have reached approximately $40 per metric ton for commodities such as corn and soybean meal. Combined with higher freight expenses and exchange rate fluctuations, these additional costs are increasing feed import prices.

Iran's northern ports, which historically handled around 20–30% of essential commodity imports, are facing additional pressure from increased wheat shipments. However, improved port management and unloading operations could boost existing handling capacity by 10–20%.

The industry's most urgent demand is the settlement of outstanding foreign currency claims by the Central Bank of Iran. Even partial repayments and formal recognition of these debts could help restore importers' financial credibility.

Without immediate action, continued payment delays may further restrict feed imports and threaten the stability of Iran's livestock and poultry supply chains.

داوود رنگی

عضو اتحادیه واردکنندگان نهاده‌های دام و طیور

پیش‌پرداخت غیر متعارف؛ شرط تازه فروشندگان خارجی برای حمل نهاده به ایران

تعیین تکلیف نشدن مطالبات ارزی واردکنندگان، در کنار افزایش هزینه‌های حمل و بیمه و محدودیت ظرفیت بنادر، فشار مضاعفی بر زنجیره تأمین نهاده‌های دامی وارد کرده است. داوود رنگی، عضو اتحادیه واردکنندگان نهاده‌های دام و طیور، در گفت‌وگو با نگاشته، از کاهش اعتبار واردکنندگان نزد تأمین کنندگان خارجی و چالش‌های پیش‌روی واردات نهاده گفت.

رنگی در ابتدا با اشاره به تعیین تکلیف مطالبات میلیارد یورویی واردکنندگان اظهار کرد: بخشی از این مطالبات که در پی بررسی‌ها و اقدامات دستگاه‌های نظارتی نیز مورد تأیید قرار گرفته، همچنان از سوی بانک مرکزی تعیین تکلیف نشده است. این وضعیت، واردکنندگان را در وضعیت بلاتکلیفی قرار داده و در صورت تداوم، می‌تواند در آینده نزدیک، خود را در کاهش واردات نشان دهد.

وی افزود: تداوم این شرایط، اعتبار واردکنندگان ایرانی نزد تأمین‌کنندگان خارجی را نیز به‌شدت تحت تأثیر قرار داده است؛ به‌گونه‌ای که می‌توان گفت حدود ۷۰ تا ۸۰ درصد از اعتبار تجاری شرکت‌های واردکننده نزد فروشندگان خارجی از بین رفته است. تا چند ماه پیش، قبل از تشدید بحران‌های اخیر، واردکنندگان می‌توانستند از شرکت‌های بزرگ اروپایی و آمریکایی خرید انجام دهند و وجه کالا را پس از رسیدن کشتی به بندر مقصد پرداخت کنند، اما اکنون همان تأمین‌کنندگان برای ارسال کالا به بنادر ایران، بسته به شرایط معامله، درخواست پیش‌پرداختی معادل ۳۰، ۵۰ یا حتی ۱۰۰ درصد ارزش کالا را دارند.

رنگی این تغییر شرایط را یکی از مهم‌ترین موانع ایجادشده در مسیر تجارت نهاده دانست و گفت: افزایش مطالبات و عمل نشدن به تعهدات مالی، درنهایت فقط واردکننده را تحت فشار قرار نمی‌دهد، بلکه آثار آن متوجه کل زنجیره تأمین کشور خواهد شد.

هزینه ۴۰ دلاری بیمه جنگی به ازای هر تن نهاده‌های دام

عضو اتحادیه واردکنندگان نهاده‌های دام و طیور درباره اثر افزایش ریسک حمل‌ونقل و هزینه بیمه جنگی بر قیمت تمام‌شده نهاده‌ها نیز گفت: میزان افزایش هزینه تمام‌شده به چند عامل بستگی دارد که نخستین آن، قیمت

جهانی کالا و تغییرات آن در بازارهای بین‌المللی است. در کنار قیمت پایه کالا، افزایش هزینه‌های حمل، بیمه و نرخ ارز نیز مستقیماً بر قیمت نهایی واردات اثر می‌گذارد.

وی ادامه داد: یکی از هزینه‌هایی که در شرایط فعلی تقریباً به یک مؤلفه ثابت در حمل کالاهای فله تبدیل شده، هزینه بیمه جنگی است که برای کالاهایی مانند کنجاله و ذرت، حدود ۴۰ دلار به ازای هر تن برآورد می‌شود.

از سوی دیگر، قیمت تمام‌شده واردات تحت تأثیر افزایش نرخ ارز قرار گرفته و همین مسئله موجب شده است هزینه نهایی تأمین نهاده نسبت به هفته‌های گذشته، تغییر محسوسی داشته باشد.

بنادر شمالی زیر فشار واردات گندم؛ سهم واردات نهاده کاهش یافت

رنگی درباره ظرفیت بنادر شمالی کشور نیز اظهار کرد: در سال‌های گذشته حداکثر حدود ۲۰ تا ۳۰ درصد از نیاز کالاهای اساسی کشور از طریق بنادر شمالی تأمین می‌شد و در شرایط فعلی نیز ظرفیت این بنادر تقریباً در همین محدوده قرار دارد.

وی افزود: امسال بخش قابل‌توجهی از واردات گندم کشور نیز از مسیر بنادر شمالی تأمین می‌شود و همین مسئله با توجه به ثابت بودن ظرفیت این بنادر، می‌تواند سهم واردات نهاده‌های دامی از این مسیر را محدودتر کند.

ظرفیت واقعی بنادر شمالی، قربانی ضعف عملیات تخلیه

عضو اتحادیه واردکنندگان نهاده‌های دام و طیور با اشاره به پایین بودن بهره‌وری عملیاتی بنادر شمالی گفت: مسئله فقط ظرفیت اسمی بنادر نیست، بلکه ضعف در کارایی، تجهیزات و مدیریت عملیات تخلیه نیز سبب شده است ظرفیت واقعی مورداستفاده قرار نگیرد. اگر این نقاط ضعف برطرف شود، حتی با همین تعداد اسکله و تجهیزات موجود می‌توان ظرفیت تخلیه را حدود ۱۰ تا ۲۰ درصد افزایش داد.

وی تأکید کرد: در حال حاضر آنچه با آن مواجه هستیم، ظرفیت تخلیه پایین و عملکرد ضعیف بنادر شمالی در مقایسه با بنادر مشابه است و ارتقای بازدهی عملیاتی این بنادر می‌تواند بخشی از محدودیت موجود در مسیر تأمین کالاهای اساسی و نهاده‌های دامی را کاهش دهد.

درخواست واردکنندگان برای تعیین تکلیف فوری مطالبات

رنگی در پایان خواستار تعیین تکلیف سریع بدهی‌های بانک مرکزی به واردکنندگان شد و گفت: انتظار واردکنندگان این نیست که بانک مرکزی تمام مطالبات را یک‌جا پرداخت کند؛ حتی پذیرش رسمی بدهی و پرداخت بخشی از مطالبات می‌تواند تا حدی از فشار موجود بر واردکنندگان و طلبکاران بکاهد.

وی تأکید کرد: مهم‌ترین مطالبه در شرایط فعلی، تعیین تکلیف این بدهی‌ها و ایجاد یک چارچوب روشن برای بازپرداخت آن‌هاست؛ زیرا ادامه بلاتکلیفی، علاوه بر تشدید فشار مالی بر واردکنندگان، می‌تواند اعتبار تجاری آن‌ها نزد تأمین‌کنندگان خارجی و درنهایت روند واردات نهاده‌های موردنیاز کشور را تحت تأثیر قرار دهد.

نیلوفرمنان
مدیرعامل نیل تجارت آرتیمان

کاهش اسیدهای چرب ترانس در شورتنینگ‌ها؛ نقش فناوری در پشتیبانی از تولید داخلی

همراهی با صنعت برای تولید شورتنینگ با ترانس کمتر از ۲ درصد، با حفظ کیفیت و کارایی

کاهش میزان اسیدهای چرب ترانس در شورتنینگ‌ها، موضوعی مرتبط با مجموعه‌ای از ملاحظات تغذیه‌ای، فنی و اقتصادی است. تحقق این هدف در مقیاس صنعتی، مستلزم توجه همزمان به ترکیب مواد اولیه، فرمولاسیون، ویژگی‌های عملکردی محصول و شرایط تولید است. از این رو، توسعه تولید شورتنینگ با ترانس کمتر از ۲ درصد باید با دسترسی به فناوری مناسب و پشتیبانی مهندسی همراه باشد تا امکان حفظ کیفیت محصول و تداوم تولید فراهم شود.

در این چارچوب، نقش شرکت‌های تأمین‌کننده فناوری، ارائه راهکارهایی متناسب با نیاز و امکانات واحدهای تولیدی است. چنین رویکردی می‌تواند با تکمیل ظرفیت‌های موجود و تسهیل اجرای تغییرات فرایندی، بخشی از پیچیدگی‌های فنی و اجرایی کاهش ترانس را برطرف سازد. همراهی با تولیدکنندگان در این مسیر، زمینه پیوند میان اهداف ارتقای کیفیت و الزامات عملی تولید را فراهم می‌کند.

کاهش ترانس صنعتی در سیاست‌های بین‌المللی نیز جایگاه مشخصی دارد. سازمان جهانی بهداشت، تعیین سقف دو گرم اسید چرب ترانس صنعتی در هر صد گرم چربی کل مواد غذایی یا ممنوعیت تولید و مصرف روغن‌های نیمه‌هیدروژنه را از سیاست‌های مؤثر در این زمینه معرفی می‌کند. این جهت‌گیری، ضرورت دسترسی به فناوری‌هایی را تقویت کرده است که قابلیت تأمین ویژگی‌های مورد نیاز چربی‌های صنعتی را با میزان ترانس پایین‌تر داشته باشند.

حفظ ویژگی‌های عملکردی؛ محور توسعه شورتنینگ با ترانس کمتر از ۲ درصد

شورتنینگ در تولید بسیاری از فرآورده‌های غذایی، علاوه بر تأمین چربی، در ایجاد ساختار و تعیین کیفیت محصول نقش دارد. ویژگی‌هایی نظیر قوام، قابلیت شکل‌پذیری، رفتار ذوب و پایداری ساختار، بر عملکرد آن در فرایند تولید و مشخصات محصول نهایی اثرگذارند. بنابراین، ارزیابی شورتنینگ با ترانس کمتر از ۲ درصد باید علاوه بر ترکیب اسیدهای چرب، ویژگی‌های کاربردی آن را نیز در بر گیرد.

هیدروژناسیون جزئی، یکی از روش‌های متداول در تأمین قوام چربی‌های صنعتی بوده است؛ با این حال، این فرایند می‌تواند موجب تشکیل اسیدهای چرب ترانس شود. توسعه شورتنینگ با ترانس کمتر از ۲ درصد، مستلزم استفاده از مسیرهایی است که ویژگی‌های فیزیکی مورد نیاز را با کاهش اتکا به روغن‌های نیمه‌هیدروژنه تأمین کنند. در این زمینه، انتخاب مواد اولیه، طراحی فرمولاسیون و کنترل شرایط فرایندی، عوامل تعیین‌کننده محسوب می‌شوند.

راهکار مناسب برای کاهش ترانس باید حفظ کیفیت محصول، تداوم تولید و توجیه اقتصادی را به‌صورت همزمان لحاظ کند. انتخاب فناوری و طراحی فرایند نیز تابع ترکیب محصولات، دسترسی به مواد اولیه، ظرفیت تولید و زیرساخت‌های هر کارخانه است. توجه به این عوامل، مبنای ارائه راهکاری متناسب با شرایط واحد تولیدی و قابل اجرا در مقیاس صنعتی خواهد بود.

FRACTIONATION؛ مسیری برای تأمین اجزای مناسب شورتنینگ

فناوری FRACTIONATION یکی از مسیرهای صنعتی برای تولید اجزای چربی با ویژگی های فیزیکی متفاوت است. در روش Dry Fractionation، سردکردن کنترل‌شده روغن موجب تبلور انتخابی بخشی از اجزا می‌شود و در ادامه، بخش‌های جامد و مایع از طریق فیلتراسیون تفکیک می‌شوند. این فرایند بر جداسازی فیزیکی استوار است و امکان دستیابی به بخش‌هایی با رفتار ذوب و قوام متفاوت را فراهم می‌سازد.

کاربرد این فناوری در توسعه شورتنینگ با ترانس کمتر از ۲ درصد، به قابلیت آن در تأمین اجزای مناسب برای فرمولاسیون مربوط می‌شود. انتخاب خوراک و تنظیم شرایط تبلور و جداسازی، امکان تولید بخش‌هایی با مشخصات متفاوت را فراهم می‌کند. این اجزا می‌توانند در ترکیب با سایر روغن‌های مناسب، برای دستیابی به ویژگی‌های هدف در شورتنینگ مورد استفاده قرار گیرند.

بر این اساس، FRACTIONATION در پیوند با انتخاب مواد اولیه و طراحی فرمولاسیون، ظرفیت تأمین قوام مورد نیاز را بدون اتکا به هیدروژناسیون جزئی فراهم می‌کند. بهره‌گیری از این ظرفیت، باید با ارزیابی مشخصات محصول و عملکرد آن در کاربرد نهایی همراه باشد تا کاهش ترانس با حفظ کارایی شورتنینگ تحقق یابد.

دستیابی به میزان ترانس کمتر از ۲ درصد، حاصل عملکرد مجموعه زنجیره تولید است. FRACTIONATION برای حذف اسیدهای چرب ترانس موجود در خوراک طراحی نشده است؛ از این رو، انتخاب مواد اولیه با میزان ترانس مناسب و کنترل فرایندهای مرتبط، در دستیابی به مشخصات نهایی اهمیت اساسی دارند. ارزیابی محصول نیز باید میزان ترانس، ترکیب اسیدهای چرب و ویژگی‌های فیزیکی و کاربردی را به‌صورت توأمان در بر گیرد.

راهکار TECHNOILOGY و همراهی با تولیدکنندگان ایرانی

شرکت TECHNOILOGY ایتالیا، فعال در طراحی و ساخت خطوط صنایع روغن و چربی، فناوری Dry Fractionation را در مجموعه راهکارهای صنعتی خود ارائه می‌کند. خدمات این شرکت از مطالعات امکان‌سنجی تا راه‌اندازی و پشتیبانی فنی امتداد دارد و می‌تواند مبنای

طراحی و اجرای پروژه‌های مرتبط با تولید اجزای مورد نیاز شورتنینگ با ترانس کمتر از ۲ درصد قرار گیرد.

شرکت نیل تجارت ارتیمان، نماینده رسمی و انحصاری TECHNOILOGY در ایران، آمادگی دارد با همکاری تولیدکنندگان داخلی، امکان بهره‌گیری از این فناوری را متناسب با نیاز هر واحد بررسی و راهکار اجرایی مربوط را ارائه کند. این همکاری، بررسی مشخصات محصول هدف، شرایط کارخانه، طراحی فرایند و تأمین خط متناسب با پروژه را در بر می‌گیرد.

هدف از ارائه این ظرفیت، پشتیبانی از صنعت در توسعه تولید شورتنینگ با ترانس کمتر از ۲ درصد و تسهیل دسترسی به فناوری و خدمات مهندسی مورد نیاز است. در این رویکرد، تجربه و توانمندی واحدهای تولیدی، مبنای همکاری قرار می‌گیرد و راهکار فنی در جهت تکمیل این توانمندی‌ها طراحی می‌شود.

توسعه پایدار تولید شورتنینگ با ترانس کمتر از ۲ درصد، به همکاری میان تولیدکنندگان و تأمین‌کنندگان فناوری وابسته است. نیل تجارت ارتیمان و TECHNOILOGY با فراهم کردن دسترسی به فناوری FRACTIONATION و پشتیبانی مهندسی، آمادگی دارند در کنار صنعت روغن کشور، مسیر دستیابی به این هدف را تسهیل کنند؛ مسیری که حفظ کیفیت، تداوم تولید و ملاحظات اقتصادی، اجزای اصلی آن هستند.

TECHNOILOGY S.r.l. Supports Low-Trans Shortening Production in Iran

Ms. Niloufar Manan
CEO of Nil Tejarat Artiman

Producing shortening with less than 2% trans fatty acids represents an important step toward improving product quality in the edible oils and fats industry. Achieving this target while maintaining product performance requires advanced processing technology, appropriate formulations, and precise production control.

Dry Fractionation: Supporting Low-Trans Shortening Production

Shortening plays a critical role in food manufacturing, particularly in confectionery and chocolate production, where texture, consistency, and melting behavior directly affect product quality.

Dry fractionation technology uses controlled cooling and physical separation to produce fat fractions with different melting and structural characteristics.

By reducing reliance on partial hydrogenation, this technology can support the development of low-trans shortening. However, achieving trans-fat levels below 2% also depends on selecting suitable raw materials and optimizing product formulations.

Partnership with Italy's TECHNOILOGY S.r.l.

Italian company TECHNOILOGY S.r.l., specializing in the design and manufacturing of edible oil and fat processing lines, offers dry fractionation technology as part of its industrial solutions.

Its services cover feasibility studies, engineering design, commissioning, and technical support.

As TECHNOILOGY S.r.l.'s official and exclusive representative in Iran, Nil Tejarat Artiman works with domestic manufacturers to assess production requirements and develop technology solutions tailored to each facility's needs.

Balancing Quality, Efficiency, and Economic Viability

Developing shortening with less than 2% trans fatty acids requires more than meeting nutritional targets. Manufacturers must also consider production costs, plant capacity, operational continuity, and product functionality.

Collaboration between local producers and technology providers can help accelerate the adoption of low-trans shortening technologies while maintaining product quality, economic efficiency, and reliable industrial performance.

US_China tariff cuts exclude soybeans

کاهش تعرفه‌های آمریکا و چین، ولی نه برای سویا

انجمن سویا آمریکا (ASA) از اینکه دانه سویای آمریکا در بسته ۶۰ میلیارد دلاری کاهش متقابل تعرفه‌های آمریکا و چین که در ۲۸ سپتامبر اعلام شد، از کاهش تعرفه اضافی بهره‌مند نشده، ابراز ناامیدی کرد. این بسته شامل گندم، ذرت، سورگوم، روغن های گیاهی، روغن سویا، کنجاله سویا، گوشت و محصولات لبنی است.

چین همچنان ۱۰ درصد تعرفه تلافی‌جویانه بر دانه سویای آمریکا اعمال می کند که دسترسی خریداران خصوصی چینی را محدود کرده و تجارت را بیشتر به شرکت های دولتی وابسته می کند ASA. معتقد است حذف این تعرفه می‌تواند رقابت‌پذیری سویای آمریکا را افزایش دهد.

در مقابل، چین متعهد شده حداقل ۲۵ میلیون تن دانه سویای آمریکا را در هر یک از سال‌های ۲۰۲۶، ۲۰۲۷ و ۲۰۲۸ خریداری کند؛ تعهدی که ASA آن را عامل ثبات مهمی برای کشاورزان آمریکایی می‌داند.

دو کشور قرار است پیش از پایان آتش‌بس تجاری در ۱۰ ژانویه ۲۰۲۷، دوبار دیگر دیدار کنند ASA. همچنین بر اهمیت بازار داخلی سوخت‌های زیستی برای حمایت از کشاورزان سویا تأکید کرده است.

چین اکنون حدود ۷۱ درصد سویای خود را از برزیل وارد می کند؛ موضوعی که به هزینه تحویل پایین تر و تولید بالای آمریکای جنوبی مرتبط است. برزیل پس از جنگ تجاری ۲۰۱۸ به تأمین کننده اصلی چین تبدیل شد.

FAS: Pakistan's wheat imports to soar

FAS : افزایش شدید واردات گندم پاکستان

دولت پاکستان برای مهار افزایش سریع قیمت آرد، مجوز واردات حداکثر ۱ میلیون تن گندم در سال ۲۰۲۶ را صادر کرده است. این نخستین واردات قابل توجه گندم این کشور از سال ۲۰۲۴ خواهد بود.

بر اساس گزارش FAS وزارت کشاورزی آمریکا، قیمت آرد گندم پاکستان طی چهار ماه گذشته ۱۳ درصد افزایش یافته و از ۴۲۲ دلار در هر تن به ۴۷۶ دلار در هر تن رسیده است. همچنین قیمت آرد در اوت ۲۰۲۶ تقریباً ۶۰ درصد بالاتر از اوت سال ۲۰۲۵ بوده است.

افزایش شدید قیمت آرد، فشار زیادی بر مصرف کنندگان وارد کرده است؛ به‌خصوص در شرایطی که قیمت دیگر کالاهای اساسی نیز افزایش چشمگیری داشته است.

بنابراین، تصمیم دولت برای واردات گندم نشان‌دهنده نگرانی جدی درباره وضعیت عرضه داخلی و قیمت مواد غذایی است و می تواند به افزایش عرضه گندم و کاهش فشار قیمتی در بازار داخلی کمک کند.

بهروز آقایی
مدیرکل بنادر و دریانوردی خوزستان

الگوی نوین واگذاری اراضی توسعه‌ای در بندر امام خمینی(ره)

نسخه بندر امام خمینی(ره) برای جذب ۱۳۰ همت سرمایه

توسعه اراضی پس کرانه‌ای بندر امام خمینی(ره) وارد مرحله‌ای تازه شده است؛ مرحله‌ای که در آن واگذاری زمین با هدف جذب سرمایه‌گذاری، استقرار صنایع تبدیلی و تکمیل زنجیره تأمین کالاهای اساسی دنبال می‌شود. در این چارچوب، توسعه ۳۲۹ هکتار از اراضی منطقه ویژه اقتصادی بندر امام خمینی(ره)، بخشی از رویکرد جدید برای پیوند میان زیرساخت‌های بندری و فعالیت‌های تولیدی و ارزش‌افزا است.

بهروز آقایی، مدیرکل بنادر و دریانوردی خوزستان، با تشریح رویکرد جدید در واگذاری اراضی توسعه‌ای منطقه ویژه اقتصادی بندر امام خمینی(ره)، این فرآیند را بخشی از یک الگوی جدید در توسعه بندری کشور دانست؛ الگویی که در آن واگذاری زمین صرفاً یک اقدام ملکی نیست، بلکه به‌عنوان ابزاری برای جذب سرمایه‌گذاری، توسعه صنایع پشتیبان و تکمیل زنجیره ارزش کالاهای اساسی مورد توجه قرار گرفته است.

وی با اشاره به اجرای پروژه‌های احداث زیرساخت در اراضی توسعه‌ای منطقه ویژه اقتصادی بندر امام خمینی(ره) اظهار کرد: ایجاد زیرساخت در این اراضی، بستر لازم برای استقرار فعالیت‌های اقتصادی و صنایع ارزش‌آفرین را فراهم کرده و می‌تواند جایگاه این منطقه را در زنجیره تأمین و لجستیک کشور تقویت کند.

آقایی با اشاره به سابقه واگذاری اراضی در مجتمع بندری امام خمینی(ره) افزود: بیش از یک هزار و ۳۰۰ هکتار از اراضی این مجتمع از دهه ۱۳۸۰ در اختیار بخش خصوصی قرار گرفته و این روند، زمینه‌ساز شکل‌گیری یک جریان پایدار و تحول‌آفرین در اقتصاد دریامحور شده است. این رویکرد تاکنون توانسته بیش از ۱۳۰ هزار میلیارد تومان، معادل ۱۳۰ همت به ارزش روز، سرمایه‌گذاری مولد و هدفمند را به این منطقه راهبردی جذب کند.

توسعه اراضی جدید با محوریت تکمیل زنجیره ارزش

مدیرکل بنادر و دریانوردی خوزستان ادامه داد: در ادامه این تجربه، توسعه اراضی جدید به مساحت ۳۲۹ هکتار در دستور کار قرار گرفته است. راهبرد اصلی در این اراضی، ایجاد بستر مناسب برای استقرار صنایع تبدیلی و پشتیبان در پس کرانه بندر است؛ صنایعی که از جمله آن‌ها می‌توان به واحدهای روغن‌کشی، تصفیه شکر خام و تولید خوراک دام و طیور اشاره کرد.

به گفته آقایی، استقرار این صنایع در پس کرانه بندر امام خمینی(ره) با هدف تکمیل زنجیره ارزش کالاهای اساسی دنبال می‌شود و می‌تواند ارتباط میان عملیات بندری و فعالیت‌های تولیدی را تقویت کند. این پیوند درنهایت به کاهش هزینه‌های تمام‌شده کالا، افزایش بهره‌وری و ارتقای کارایی عملیات لجستیکی منجر خواهد شد.

وی همچنین مدیریت ملاحظات زیست محیطی را یکی از الزامات توسعه این اراضی دانست و گفت: در این مسیر، توافقات و الزامات لازم با سازمان حفاظت محیط‌زیست موردتوجه قرار گرفته و ضوابط مدیریت یکپارچه مناطق ساحلی یا ICZM نیز رعایت می‌شود تا زمینه برای توسعه فعالیت‌های اقتصادی در چارچوب الزامات زیست‌محیطی و به شکل پایدار فراهم شود.

حرکت به سمت مشارکت واقعی بخش خصوصی

آقایی درباره مدل واگذاری اراضی توسعه‌ای نیز اظهار کرد: این اراضی می‌توانند در چارچوب قراردادهای استاندارد و بلندمدت و همچنین مدل‌های ساخت، بهره‌برداری و انتقال یا BOT در اختیار سرمایه‌گذاران قرار گیرند. این مدل، زمینه استفاده هم‌زمان از ظرفیت بخش عمومی و توان سرمایه‌گذاری بخش خصوصی را فراهم می‌کند.

وی افزود: در این الگو، بخش عمومی از بخشی از بار مالی موردنیاز برای توسعه زیرساخت‌های روبنایی رها می‌شود و در مقابل، امکان شکل‌گیری و تثبیت ترافیک بار در بلندمدت فراهم خواهد شد. از سوی دیگر، سرمایه‌گذار بخش خصوصی به اراضی برخوردار از زیرساخت و دسترسی‌های چندوجهی ازجمله اتصال به شبکه ریلی و جاده‌ای دسترسی پیدا می‌کند و می‌تواند از این ظرفیت برای توسعه فعالیت‌های اقتصادی و مولدسازی دارایی‌ها استفاده کند.

واگذاری زمین بر اساس نیازهای لجستیکی

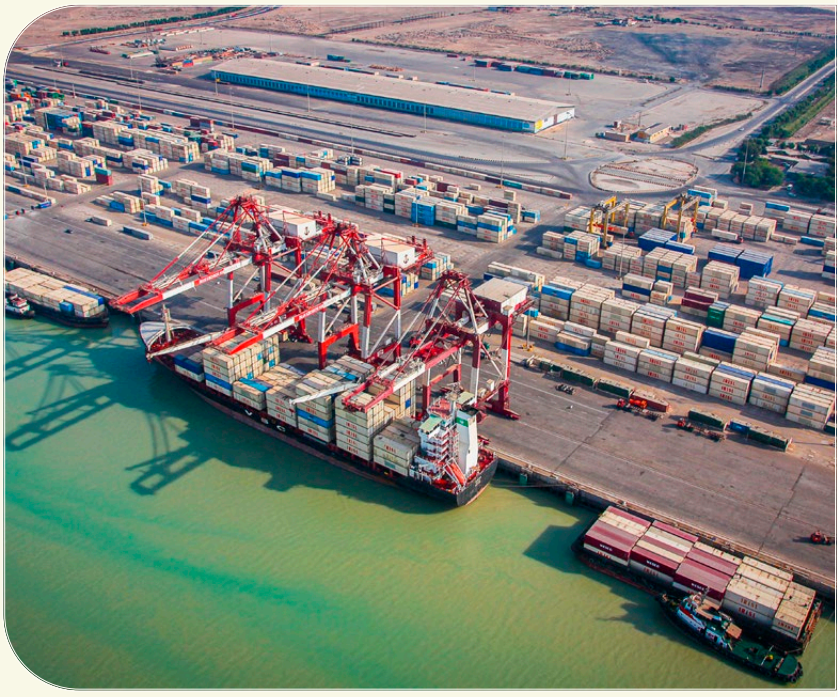
مدیرکل بنادر و دریانوردی خوزستان با تأکید بر ضرورت هدفمند شدن فرآیند واگذاری‌ها گفت: در ادامه این مسیر، واگذاری اراضی نباید صرفاً بر مبنای تقاضاهای مقطعی و کوتاه‌مدت انجام شود، بلکه لازم است اولویت‌های لجستیکی و نیازهای واقعی زنجیره تأمین کشور مبنای تصمیم‌گیری قرار گیرد.

به گفته آقایی، استقرار پایانه‌های هوشمند، کارخانه‌های صنایع تبدیلی و ارزش‌افزا و مراکز نگهداری و توزیع کالاهای اساسی ازجمله ظرفیت‌هایی است که می‌تواند در اولویت واگذاری اراضی توسعه‌ای قرار گیرد.

وی ادامه داد: تحقق کامل این اهداف، نیازمند تداوم و تسریع در تکمیل شبکه‌های زیربنایی اراضی توسعه‌ای، نظارت دقیق بر اجرای تعهدات سرمایه‌گذاران و همچنین تسهیل فرآیندهای اداری در پنجره واحد منطقه ویژه اقتصادی است.

آقایی تأکید کرد: مجموعه این اقدامات می‌تواند بندر امام خمینی(ره) را به یکی از الگوهای پیشرو در توسعه بنادر نسل سوم کشور تبدیل کند؛ الگویی که در آن بندر صرفاً محل تخلیه و بارگیری کالا نیست، بلکه به بستری برای استقرار صنایع، ایجاد ارزش‌افزوده، توسعه زنجیره تأمین و جذب سرمایه‌گذاری بخش خصوصی تبدیل می‌شود.

Imam Khomeini Port Targets Industrial Growth with 329 Hectares of New Development

Mr. Behrouz Aghaei
Director General of Ports and Maritime Affairs of Khuzestan Province

Iran's Imam Khomeini Port is advancing plans to develop 329 hectares of new industrial land, building on more than 130 trillion tomans in investment attracted to the port complex. The initiative aims to transform the port from a traditional cargo-handling hub into an integrated industrial and logistics center supporting essential commodity supply chains.

Expanding Agro-Industrial Processing

Since the early 2000s, more than 1,300 hectares of land within the port complex have been allocated to private investors, attracting over 130 trillion tomans in productive investment at current values.

The new development phase will priorities processing industries, including oilseed crushing, raw sugar refining, and livestock and poultry feed manufacturing. Locating these facilities near port infrastructure could strengthen essential commodity value chains, reduce transportation and production costs, and improve logistics efficiency.

Long-Term Investment Opportunities

The new industrial land may be allocated through long-term agreements and Build–Operate–Transfer (BOT) contracts, encouraging greater private-sector participation while reducing public infrastructure financing requirements.

Investors would gain access to developed land with multimodal transport connections, including rail and road networks.

Land allocation priorities will focus on actual supply chain requirements, particularly smart terminals, processing facilities, and essential commodity storage and distribution centers.

Towards Third-Generation Port Development

The expansion will follow environmental requirements and Integrated Coastal Zone Management (ICZM) principles to support sustainable industrial growth.

Completing infrastructure networks, monitoring investor commitments, and simplifying administrative procedures will be essential to implementing the development strategy.

The long-term objective is to establish Imam Khomeini Port as a model for third-generation ports, where cargo handling is integrated with industrial production, value-added processing, and private investment.

FAS: Rice reclaiming market share in Japan

FAS : برنج در ژاپن در حال بازپس‌گیری سهم بازار

بر اساس گزارش FAS وزارت کشاورزی آمریکا، انتظار می‌رود قیمت برنج ژاپن پس از اوج تاریخی سال‌های ۲۰۲۴ و ۲۰۲۵ به‌طور قابل توجهی کاهش یابد و برنج در سال بازاریابی ۲۰۲۶-۲۰۲۷ بخشی از سهم بازار خود را از گندم پس بگیرد.

تولید برنج ژاپن با افزایش حدود ۱۰۰ هزار تن نسبت به سال قبل به ۷.۳۷ میلیون تن خواهد رسید و با تثبیت عرضه داخلی، واردات در حداقل حجم تعیین‌شده برای دسترسی به بازار انجام می‌شود. مصرف برنج نیز با رشد ۷ درصدی به ۷.۹ میلیون تن می‌رسد.

افزایش عرضه برنج می‌تواند مصرف ذرت و گندم در خوراک دام را کاهش دهد و تصمیم دولت درباره ذخایر برنج نقش مهمی در این بازار خواهد داشت.

مصرف سرانه انرژی دریافتی از برنج از ۱،۱۰۶ کیلوکالری در سال ۱۹۶۰ به ۴۷۵ تا ۵۰۰ کیلوکالری در دهه ۲۰۲۰ کاهش یافته است. با این حال، افزایش قیمت جهانی غذا و انرژی و افت ارزش ین در سال‌های ۲۰۲۲ و ۲۰۲۳ باعث رشد تقاضا برای برنج شد. صادرات برنج ژاپن نیز برای ۲۰۲۶-۲۰۲۷ با افزایش ۲۲ درصدی به ۸۰ هزار تن پیش‌بینی شده است.

Nigeria expects lower wheat, rice and corn production

انتظار نیجریه برای کاهش تولید گندم، برنج و ذرت

پیش‌بینی می‌شود تولید گندم، برنج و ذرت نیجریه در سال ۲۰۲۶-۲۰۲۷ به دلیل ناامنی روستایی، افزایش هزینه نهاده‌ها و کاهش انگیزه کشاورزان کاهش یابد.

تولید گندم با افت ۸ درصدی به ۱۲۰ هزار تن می‌رسد و واردات نیز با کاهش حدود ۵ درصدی به ۵.۶ میلیون تن کاهش خواهد یافت. افزایش قیمت واردات و مشکلات حمل‌ونقل از دریای سیاه، از عوامل این کاهش هستند؛ روسیه دومین تأمین‌کننده بزرگ گندم نیجریه است.

تولید ذرت ۵ درصد کاهش می‌یابد و به ۱۱.۱ میلیون تن خواهد رسید، اما مصرف با رشد ۳ درصدی به ۱۲.۱ میلیون تن افزایش می‌یابد. در نتیجه، واردات ذرت با جهش ۵۰۰ درصدی به ۹۰۰ هزار تن خواهد رسید؛ افزایش واردات با رشد مصرف و احتمال دخالت دولت برای مهار تورم غذایی مرتبط است.

تولید برنج نیز ۶ درصد کاهش یافته و به ۸.۸ میلیون تن می‌رسد، در حالی که مصرف با رشد ۶ درصدی به ۹.۱ میلیون تن افزایش خواهد یافت. واردات برنج نیز ۱۱ درصد بیشتر شده و به ۳.۱ میلیون تن می‌رسد. پایین بودن قیمت برنج همچنان انگیزه کشاورزان برای افزایش تولید را کاهش می‌دهد.

یاشار غریبی
تحلیلگر بازار غلات

تجارت غلات ایران و روسیه وارد فاز جدید شد؛ چرا این مسیر همچنان پرهزینه است؟

تجارت غلات میان ایران و روسیه در شرایطی ادامه دارد که تحولات ژئوپلیتیکی، محدودیت‌های حمل‌ونقل، افزایش هزینه‌های لجستیکی و مسائل مربوط به پرداخت، معادلات این بازار را پیچیده‌تر کرده است. در این میان، اگرچه روسیه از ظرفیت مناسب برای تأمین غلات برخوردار است و ایران نیز به‌ویژه در مقطع فعلی تقاضای قابل‌توجهی برای واردات دارد، اما استمرار و توسعه این تجارت بیش از گذشته به زیرساخت‌های حمل، مسیرهای مالی و ظرفیت بنادر وابسته شده است.

یاشار غریبی، تحلیلگر بازار غلات، در گفت‌وگو با نگاشته ضمن اشاره به مهم‌ترین چالش‌های تجارت غلات میان ایران و روسیه اظهار کرد: در شرایط فعلی، مسئله اصلی این تجارت کمبود عرضه یا تقاضا نیست. روسیه ظرفیت مناسبی برای تأمین غلات دارد و از سوی دیگر ایران نیز به‌ویژه در مقطع فعلی تقاضای قابل‌توجهی برای واردات دارد. چالش اصلی بیشتر در حوزه لجستیک، ظرفیت حمل دریایی، هزینه‌های جانبی و تا حدودی مسائل بانکی و پرداخت است.

روبل، بخشی از گره مالی تجارت را باز کرد

غریبی با اشاره به تحولات اخیر در حوزه پرداخت افزود: در بخش مالی طی چند ماه اخیر اتفاق مثبتی افتاده و استفاده از روبل در تسویه مبادلات ایران و روسیه نسبت به گذشته بسیار فعال‌تر شده است. چنانچه این روند ادامه یابد، می‌تواند بخشی از مشکلات انتقال پول و وابستگی به ارزها و بانک‌های واسط را کاهش دهد و مسیر تجارت مستقیم دو کشور را هموارتر سازد.

وی در ادامه، حمل‌ونقل را یکی از چالش‌های جدی تجارت غلات میان دو کشور دانست و گفت: با توجه به نیاز ایران و تصمیمات وزارت جهاد کشاورزی در خصوص واردات گندم خوراکی و گندم دامی، بخش قابل‌توجهی از تقاضای جدید در حوزه دریای خزر متمرکز شده است. بخشی از این موضوع نیز به محدودیت‌های موجود در استفاده از بنادر آب‌عمیق روسیه و حمل محموله‌های بزرگ به بنادر جنوبی ایران برمی‌گردد.

فشار تقاضای گندم بر ظرفیت محدود خزر

به گفته این تحلیلگر بازار غلات، در چنین شرایطی ناوگانی که پیش‌ازاین بیشتر درگیر حمل ذرت، جو و تا حدودی دانه‌های روغنی و کنجاله بود، اکنون باید بخشی از ظرفیت خود را به حمل گندم اختصاص دهد. ظرفیت ناوگان روسی و ایرانی در خزر محدود است و افزایش تقاضای چارتر، رشد بسیار شدید کرایه‌ها را رقم زده است؛ به‌طوری که در برخی معاملات، هزینه حمل هر تن کالا به محدوده‌ای نزدیک به ارزش خود کالا در مبدأ رسیده است.

تحمیل روزانه ٦ تا ٩ هزار دلار بابت دموراژ به صاحبان کالا

غریبی یکی دیگر از مشکلات مهم در این مسیر را دموراژ عنوان کرد و ادامه داد: در برخی قراردادهای فعلی بازار، برای هر روز تأخیر ارقامی حدود ۲ تا ۳ دلار به ازای هر تن ظرفیت کشتی مطالبه می‌شود که بسته به اندازه کشتی می‌تواند روزانه حدود ٦ تا ۹ هزار دلار هزینه ایجاد کند. مشکلات و تأخیرهای احتمالی در تخلیه کالا در بنادر شمالی ایران، این هزینه را غیرقابل‌پیش‌بینی می‌کند و مستقیماً روی قیمت تمام‌شده واردات اثر می‌گذارد.

وی تأکید کرد: بنابراین در کنار توسعه مسیرهای مالی، افزایش ظرفیت ناوگان خزر و بهبود سرعت و ظرفیت تخلیه در بنادر شمالی ایران بسیار مهم است.

ژئوپلیتیک، مسیر تجارت غلات روسیه را تغییر داد

این تحلیلگر بازار غلات با اشاره به تأثیر تحولات ژئوپلیتیک بر مسیرهای صادراتی روسیه اظهار کرد: تحولات چند سال اخیر طبیعتاً جغرافیای تجارت روسیه را تغییر داده است. محدودیت‌های مالی و بانکی و افزایش ریسک در برخی مسیرهای سنتی دریای سیاه و آزوف موجب شده روسیه توجه بیشتری به بازارهای خاورمیانه و آسیا و همچنین مسیرهای جایگزین ازجمله خزر و بالتیک داشته باشد.

وی افزود: در این شرایط، موقعیت ایران برای روسیه اهمیت بیشتری پیدا کرده است. ایران علاوه بر این که بازار بزرگی برای غلات و نهاده‌های کشاورزی است، یک مزیت جغرافیایی مهم یعنی دسترسی مستقیم از طریق دریای خزر دارد. افزایش تجارت در این مسیر طی سال‌های اخیر نیز این موضوع را به‌خوبی نشان می‌دهد.

غریبی درعین‌حال هشدار داد: افزایش حجم تجارت بدون توسعه متناسب زیرساخت‌ها می‌تواند خود به یک محدودیت تبدیل شود. به گفته او، امروز فشار روی ظرفیت حمل در خزر کاملاً محسوس است و اگر قرار باشد حجم تجارت دو کشور در حوزه غلات افزایش بیشتری پیدا کند، توسعه ناوگان، بنادر، ظرفیت تخلیه و ذخیره‌سازی باید هم‌زمان با آن اتفاق بیفتد.

کریدور شمال ـ جنوب؛ ظرفیت مغفول تجارت غلات

غریبی در تشریح چشم‌انداز بلندمدت این تجارت تصریح کرد: ایران علاوه بر بازار مصرف داخلی، از طریق کریدور شمال ـ جنوب می‌تواند نقش مهم‌تری در اتصال روسیه و حوزه اوراسیا به بازارهای جنوبی داشته باشد؛ مشروط بر این که زیرساخت‌های حمل‌ونقل و مالی متناسب با این ظرفیت توسعه پیدا کنند.

وی در ادامه درباره تأثیر سهمیه‌های صادراتی روسیه بر تجارت غلات با ایران اظهار کرد: سهمیه‌های صادراتی روسیه اساساً با هدف مدیریت بازار داخلی این کشور اعمال می‌شوند، اما طبیعتاً روی خریداران خارجی ازجمله ایران هم اثر دارند. مسئله فقط مقدار سهمیه نیست؛ از دید یک فعال تجاری، موضوع مهم‌تر قابلیت پیش‌بینی عرضه و مقررات صادراتی است.

این تحلیلگر بازار غلات افزود: خرید غلات یک تصمیم لحظه‌ای نیست. از زمان قرارداد تا تأمین مالی، رزرو کشتی، بارگیری، حمل و تخلیه، مجموعه‌ای از برنامه‌ریزی‌ها انجام می‌شود. وقتی در خصوص سهمیه یا مقررات صادراتی عدم قطعیت وجود داشته باشد، هم خریدار و هم فروشنده ناچارند این ریسک را در تصمیم و قیمت خود لحاظ کنند.

وی با تأکید بر اهمیت ثبات مقررات ادامه داد: برای توسعه تجارت بلندمدت ایران و روسیه، داشتن یک چارچوب باثبات اهمیت زیادی دارد. اگر وارد کننده ایرانی و صادر کننده روسی بدانند طی شش ماه یا یک سال آینده چه حجمی از کالا تحت چه شرایطی قابل معامله است، امکان انعقاد قراردادهای بلندمدت و برنامه‌ریزی حمل بسیار بیشتر خواهد شد. در کالاهای اساسی، قابلیت اطمینان و استمرار عرضه گاهی از یک اختلاف مقطعی در قیمت نیز مهم‌تر است.

تجارت آزاد، بدون پیش‌بینی‌پذیری کافی نیست

غریبی درباره امکان ایجاد شرایط ترجیحی برای صادرات غلات روسیه به ایران گفت: ایران عضو کامل اتحادیه اقتصادی اوراسیا نیست، اما کشور ناظر این اتحادیه است و از ۱۵ مه ۲۰۲۵ نیز توافق جامع تجارت آزاد میان ایران و اتحادیه اقتصادی اوراسیا اجرایی شده است؛ بنابراین روابط تجاری ایران با روسیه و سایر اعضای اتحادیه امروز بسیار گسترده‌تر از رابطه با یک کشور ثالث عادی است.

وی ادامه داد: با این حال، توافق تجارت آزاد به این معنا نیست که ایران به‌صورت خودکار از تمام شرایط تجارت داخلی میان اعضای اتحادیه برخوردار باشد. به همین دلیل، در این زمینه فضای مناسبی برای مذاکره بیشتر وجود دارد.

این تحلیلگر بازار غلات افزود: اگر بتوان برای کالاهای استراتژیک کشاورزی میان ایران و روسیه سهمیه اختصاصی، معافیت یا هر سازوکار ترجیحی و بلندمدت دیگری تعریف کرد، قطعاً به توسعه تجارت کمک خواهد کرد. حتی الزاماً بحث فقط حذف سهمیه نیست؛ مهم این است که مقررات قابل پیش‌بینی باشند.

به گفته وی، چنانچه فعالان اقتصادی دو طرف از قبل بدانند چه حجمی از غلات در یک دوره مشخص قابل معامله است، می‌توانند برای خرید، تأمین مالی، چارتر کشتی و حتی سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های لجستیکی برنامه‌ریزی کنند. تحقق چنین مدلی نیز نیازمند هماهنگی در سطح دولت‌ها، وزارتخانه‌های کشاورزی، نهادهای تجاری و گمرکی، سیستم بانکی و حمل‌ونقل دو کشور و همچنین تعامل با ساختار اتحادیه اقتصادی اوراسیا است.

روغن خام؛ بازاری محدودتر و تخصصی‌تر

غریبی در بخش دیگری از این گفت‌وگو به تجارت روغن خام میان ایران و روسیه اشاره کرد و گفت: بازار روغن با بازار غلات تفاوت مهمی دارد. این بازار تخصصی‌تر و کوچک‌تر است و تعداد خریداران، فروشندگان و حتی شرکت‌های فعال در حمل آن محدودتر است. روغن مستقیماً از واحدهای روغن کشی تأمین می‌شود و اگر کیفیت و استمرار تأمین برای خریدار اهمیت داشته باشد، تعداد کارخانه‌های معتبر و بزرگ روسیه که بتوانند حجم مناسب و کیفیت یکنواخت ارائه کنند، چندان زیاد نیست.

وی افزود: البته مدل دیگری نیز در بازار وجود دارد. برخی فروشندگان، روغن را از چند واحد روغن کشی کوچک‌تر در مناطق مختلف روسیه خریداری و تجمیع می‌کنند و سپس حجم جمع‌آوری‌شده را در بنادر برای بارگیری در کشتی یا تانکر آماده می‌کنند. این ساختار موجب می‌شود کنترل کیفیت، یکنواختی محصول و اعتبار تأمین‌کننده در معاملات روغن، اهمیت بیشتری پیدا کند.

استمرار تأمین روغن خام از روسیه مستلزم چیست؟

این تحلیلگر بازار غلات با اشاره به محدودیت‌های حمل روغن اظهار کرد: تعداد کشتی‌ها و تانکرهای مناسب حمل روغن در این مسیر نیز محدود است و بخش قابل توجهی از ظرفیت چارتر در اختیار تعداد محدودی از شرکت‌های بزرگ قرار دارد؛ بنابراین بازار روغن نسبت به غلات، بازاری محدودتر و تخصصی‌تر با تعداد بازیگران کمتر است و تغییر در عرضه یک کارخانه، ظرفیت یک کشتی یا برنامه یک چارترکننده می‌تواند تأثیر بیشتری بر قیمت و زمان تحویل داشته باشد.

غریبی در پایان خاطرنشان کرد: با وجود این محدودیت‌ها، روسیه از ظرفیت تولید و صادرات قابل توجه روغن آفتابگردان برخوردار است و ایران نیز یکی از بازارهای مهم منطقه برای این محصول است. به همین دلیل انتظار می‌رود روسیه همچنان یکی از منابع اصلی تأمین روغن خام ایران باقی بماند؛ اما توسعه پایدار این تجارت علاوه بر قیمت، به کیفیت و استمرار تأمین، دسترسی به ظرفیت حمل مناسب، شرایط پرداخت و ثبات مقررات صادراتی روسیه وابسته خواهد بود.

وی در جمع‌بندی تأکید کرد: چه در غلات و چه در روغن، ظرفیت توسعه تجارت ایران و روسیه وجود دارد. مسئله امروز بیش از آن که پیدا کردن فروشنده یا خریدار باشد، ایجاد یک مسیر تجاری باثبات، قابل‌پیش‌بینی و کم‌هزینه از مرحله پرداخت تا حمل و تحویل نهایی کالا است.

Iran–Russia Grain Trade: Big Opportunities, Costly Caspian Bottlenecks

Mr. Yashar Gharibi
Grain Market Analyst

Despite strong supply and demand, grain trade between Iran and Russia faces mounting challenges from rising freight rates, limited shipping capacity, and port infrastructure constraints. As geopolitical developments increase the strategic importance of the Caspian Sea corridor, logistics costs have become a major obstacle to expanding bilateral trade.

Soaring Freight Rates and Demurrage Costs

Iran's growing demand for milling and feed wheat has placed significant pressure on the Caspian Sea's limited shipping fleet. Vessels previously transporting corn, barley, oilseeds, and oilseed meals are now allocating part of their capacity to wheat shipments.

Increased chartering demand has driven freight rates sharply higher, with transportation costs in some transactions approaching the commodity's value at origin.

Demurrage charges under certain contracts range from $2 to $3 per metric ton of vessel capacity per day, potentially adding $6,000 to $9,000 in daily costs, depending on vessel size.

Ruble Settlements and Shifting Trade Routes

The growing use of the Russian ruble in bilateral settlements has helped ease payment difficulties and could reduce reliance on intermediary currencies and banking systems.

Meanwhile, financial restrictions and disruptions affecting traditional Russian export routes through the Black Sea and Sea of Azov have encouraged greater attention to Middle Eastern and Asian markets, including alternative corridors through the Caspian Sea.

Free Trade Opens New Opportunities

The free trade agreement between Iran and the Eurasian Economic Union, effective since May 15, 2025, has created new opportunities for bilateral trade.

However, Russian export quotas and regulatory uncertainty continue to complicate import planning. Dedicated grain quotas or predictable preferential arrangements could support long-term contracts, improve shipping schedules, and reduce commercial risks.

Crude Vegetable Oil: A More Specialized Market

Russia remains an important supplier of crude vegetable oil, particularly sunflower oil, to Iran. However, this market is smaller and more specialized than grain trading.

A limited number of major suppliers, suitable vessels, and specialized tankers makes product quality, supply consistency, and supplier reliability especially important.

Ultimately, sustainable growth in Iran–Russia grain and vegetable oil trade will depend on expanding Caspian shipping capacity, upgrading port infrastructure, ensuring predictable export regulations, and establishing reliable payment mechanisms.

جواد اسدی

مدیرعامل شرکت زرین غله

بازطراحی زنجیره تأمین غلات؛ از اصلاح تخصیص ارز تا فروش اعتباری

بازار غلات تشنه نقدینگی؛ آیا اوراق گام می‌تواند نسخه مالی مناسبی برای نجات زنجیره غلات باشد؟

زنجیره تأمین غلات در شرایطی با فشار هم‌زمان هزینه‌های واردات، محدودیت نقدینگی و چالش‌های لجستیکی مواجه است که طولانی شدن فرآیند تأمین ارز و گردش کالا، هزینه تأمین و عرضه را افزایش داده است. در چنین وضعیتی، اصلاح سازوکارهای ارزی و بانکی، توسعه ابزارهای تأمین مالی و حرکت از معاملات صرفاً نقدی به سمت فروش اعتباری، به یکی از ضرورت‌های حفظ جریان پایدار تأمین کالا تبدیل شده است؛ ضرورتی که به گفته فعالان این حوزه، بدون اصلاح هم‌زمان چند حلقه از زنجیره امکان تحقق آن دشوار خواهد بود.

جواد اسدی، مدیرعامل شرکت زرین غله، در گفت‌وگو با نگاشته ضمن تشریح چالش‌های موجود در مسیر واردات و توزیع غلات، بر ضرورت بازطراحی فرآیند تخصیص ارز، تقویت ابزارهای تأمین مالی، توسعه زیرساخت‌های لجستیکی و اصلاح مدل فروش نهاده تأکید کرد. به اعتقاد وی، واردکننده باید بتواند بر مبنای نرخ قطعی ارز برای قیمت تمام‌شده برنامه‌ریزی کند و از سوی دیگر، تولیدکننده نیز باید به ابزارهای اعتباری دسترسی داشته باشد تا فشار نقدینگی در حلقه‌های مختلف زنجیره کاهش پیدا کند.

تخصیص به‌موقع ارز؛ نخستین حلقه اصلاح زنجیره واردات

اسدی با اشاره به ضرورت بازنگری در فرآیند فعلی واردات غلات اظهار کرد: یکی از مهم‌ترین اقدامات، اصلاح فرآیند تخصیص ارز است؛ به‌گونه‌ای که مشابه آنچه در برخی صنایع انجام می‌شود، پس از ثبت سفارش و تخصیص سهمیه از سوی وزارت جهاد کشاورزی، تخصیص ارز از سوی بانک مرکزی در کوتاه‌ترین زمان انجام شود.

به گفته وی، این تغییر از دو جهت برای واردکنندگان اهمیت دارد؛ نخست آن که فعال اقتصادی می‌تواند بر مبنای نرخ قطعی خرید ارز، محاسبه دقیق‌تری از قیمت تمام‌شده کالا داشته باشد و دوم این که بدون نگرانی از بلاتکلیفی ارزی، امکان عرضه سریع و به‌موقع کالا در بازار فراهم می‌شود.

مدیرعامل شرکت زرین غله ادامه داد: وقتی واردکننده از زمان و نرخ تأمین ارز اطمینان نداشته باشد، برنامه‌ریزی برای خرید خارجی، حمل، ترخیص و عرضه کالا با اختلال مواجه می‌شود و درنهایت این بی‌ثباتی می‌تواند به افزایش هزینه‌های زنجیره تأمین منجر شود.

اوراق گام و برات الکترونیک؛ ابزارهایی برای کاهش فشار نقدینگی

اسدی توسعه ابزارهای نوین بانکی را یکی دیگر از الزامات اصلاح زنجیره تأمین دانست و گفت: استفاده از ابزارهایی مانند اوراق گام و برات الکترونیک، متناسب با مقررات بانک مرکزی، می‌تواند بخشی از فشار نقدینگی موجود در شبکه تأمین را کاهش دهد.

وی افزود: امکان استفاده از این ابزارها و انتقال ذی‌نفع آن‌ها به بانک مرکزی برای خرید ارز می‌تواند چند اثر هم‌زمان داشته باشد؛ از یک‌سو فشار تأمین نقدینگی از دوش شبکه بانکی و فعالان اقتصادی برداشته می‌شود، از سوی دیگر خرید ارز در زمان مناسب انجام می‌گیرد و درنهایت زنجیره تأمین کالا با اختلال کمتری مواجه خواهد شد.

به اعتقاد وی، استفاده از ابزارهای مالی جدید باید به گونه‌ای طراحی شود که منابع مالی در حلقه‌های مختلف زنجیره به گردش درآید و صنایع تولیدی بتوانند کالا و مواد اولیه موردنیاز خود را به‌موقع و بدون وابستگی کامل به نقدینگی نقدی تأمین کنند.

بازار نهاده از فروش نقدی عبور کند

مدیرعامل شرکت زرین غله با تأکید بر ضرورت تغییر مدل فروش نهاده‌ها اظهار کرد: فروش نهاده نمی‌تواند صرفاً یک معامله نقدی باشد. تولیدکننده در بخش‌هایی مانند دام و طیور با یک چرخه تولید چندماهه مواجه است و طبیعی است که میان زمان خرید نهاده و زمان دریافت درآمد حاصل از فروش محصول، فاصله‌ای در گردش نقدینگی ایجاد شود.

اسدی ادامه داد: در چنین شرایطی باید به سمت مدل فروش اعتباری مبتنی بر اعتبارسنجی مشتری حرکت کرد. در این مدل، بانک‌ها و مؤسسات اعتبارسنجی می‌توانند با ارزیابی دقیق ریسک نکول مشتریان، امکان فروش اعتباری را برای فعالان زنجیره فراهم کنند.

وی معیارهایی همچون سابقه خرید، توان مالی، سوابق بانکی و رفتارهای اعتباری، میزان تولید و سایر شاخص‌های کمی و کیفی را از جمله عوامل مؤثر در اعتبارسنجی دانست و افزود: در کنار اعتبارسنجی، توسعه ابزارهای تأمین مالی زنجیره‌ای نیز اهمیت زیادی دارد.

آینده بازار نهاده در اختیار تأمین‌کنندگان مالی زنجیره است

اسدی معتقد است: آینده بازار نهاده تنها متعلق به شرکت‌هایی نیست که کالا را وارد و عرضه می‌کنند، بلکه شرکت‌هایی موفق‌تر خواهند بود که بتوانند در کنار تأمین کالا، برای تأمین مالی مشتریان تولیدی نیز راهکار ارائه دهند.

وی با بیان این که شرکت‌های فعال در این حوزه باید از نگاه صرفاً فروش کالا عبور کنند و به سمت مدیریت زنجیره تأمین حرکت کنند، تصریح کرد: ارائه راهکارهای تأمین مالی به مشتریان تولیدی در بخش‌های مرتبط با مرغداری و دامداری می‌تواند یکی از مزیت‌های رقابتی آینده بازار باشد.

به گفته وی، چنین رویکردی علاوه بر تسهیل خرید برای تولیدکنندگان، می‌تواند به پایداری جریان عرضه نهاده و کاهش فشار نقدینگی در حلقه‌های مختلف زنجیره منجر شود.

لجستیک، نقدینگی و بدهی دولت؛ سه ضلع فشار بر تأمین غلات

مدیرعامل شرکت زرین غله در تشریح مهم‌ترین چالش‌های فعلی تأمین و توزیع کالا، طولانی شدن دوره گردش کالا را یکی از مسائل اصلی دانست و گفت: مشکلات لجستیکی در مسیر بین‌المللی تا رسیدن کالا به بندر مقصد، ترافیک و محدودیت‌های بندری و طولانی شدن فرآیند تخلیه و ترخیص، موجب افزایش زمان گردش کالا می‌شود.

وی ادامه داد: هم‌زمان، افزایش هزینه‌ها و نیاز به سرمایه در گردش نیز فشار مضاعفی به واردکنندگان وارد کرده است. حذف ارز ترجیحی، افزایش قیمت‌های جهانی، رشد هزینه‌های گمرکی و انبارداری، همگی موجب شده است سرمایه بیشتری برای تأمین و نگهداری کالا موردنیاز باشد.

اسدی رکود تورمی اقتصاد داخلی و محدود شدن منابع مالی متقاضیان و مصرف‌کنندگان را یکی دیگر از چالش‌های مهم دانست و افزود: در چنین شرایطی، سیاست‌های انقباضی شبکه بانکی و محدودیت در تأمین منابع نیز دسترسی فعالان اقتصادی به سرمایه در گردش را دشوارتر کرده است.

وی همچنین به بدهی دولت بابت ارز ترجیحی اشاره کرد و گفت: تأخیر طولانی‌مدت در تعیین تکلیف و تسویه حساب این مطالبات با واردکنندگان، فشار مضاعفی بر منابع مالی شرکت‌ها وارد کرده و قدرت آن‌ها برای تأمین محموله‌های جدید را کاهش داده است.

سه اقدام فوری برای عبور از فشار فعلی

اسدی درباره راهکارهای کوتاه‌مدت برای کاهش مشکلات زنجیره تأمین غلات اظهار کرد: نخستین اقدام، اصلاح فرآیند فعلی تخصیص ارز و انجام به‌موقع آن است. واردکننده باید بتواند زمان تأمین ارز را پیش‌بینی کند تا امکان برنامه‌ریزی برای خرید، حمل و عرضه کالا فراهم باشد.

وی رفع مشکلات مقطعی بنادر، کاهش زمان تخلیه و ترخیص و کوتاه کردن فرآیند اظهار و عرضه کالا را دومین اولویت دانست و افزود: هر روز تأخیر در گردش کالا، هزینه‌های بیشتری را به زنجیره تحمیل می‌کند و درنهایت این هزینه به حلقه‌های بعدی منتقل خواهد شد.

مدیرعامل شرکت زرین غله همچنین تقویت ابزارهای تأمین مالی و تأمین مالی زنجیره‌ای را سومین اقدام فوری عنوان کرد و گفت: بدون توسعه ابزارهای مالی متناسب با شرایط امروز، تأمین سرمایه در گردش برای فعالان زنجیره دشوارتر خواهد شد.

زیرساخت لجستیکی و بازطراحی بازارگاه؛ راهکارهای بلندمدت

اسدی در بخش دیگری از سخنان خود، اصلاحات بلندمدت را نیازمند سرمایه‌گذاری و بازطراحی برخی زیرساخت‌ها دانست و یادآور شد: توسعه زیرساخت‌های لجستیکی بنادر و ایجاد ظرفیت‌های لازم برای تخلیه، نگهداری، حمل و ترخیص سریع‌تر کالا باید در دستور کار قرار گیرد.

وی همچنین بر ضرورت توسعه و تقویت سامانه بازارگاه تأکید کرد و گفت: این سامانه، در صورت برخورداری از سازوکارهای مناسب، نقش مؤثرتری در شفافیت زنجیره تأمین خواهد کرد.

به گفته اسدی، ارائه گزارش‌دهی مناسب به مشتریان، ایجاد سازوکار رتبه‌بندی واردکنندگان و مصرف‌کنندگان و فراهم کردن اطلاعات دقیق‌تر از وضعیت عرضه و تقاضا می‌تواند به کارآمدتر شدن بازارگاه کمک کند.

مدیرعامل شرکت زرین غله در پایان تأکید کرد: اصلاح زنجیره تأمین غلات تنها با یک تصمیم یا اقدام مقطعی امکان‌پذیر نیست و مجموعه‌ای از اصلاحات ارزی، بانکی، مالی، لجستیکی و اطلاعاتی باید هم‌زمان دنبال شود؛ چراکه هر اختلال در یکی از این حلقه‌ها می‌تواند زمان و هزینه تأمین کالا را افزایش دهد و فشار آن را به حلقه‌های بعدی زنجیره منتقل کند.

Rethinking Iran's Grain Supply Chain: From Currency Allocation to Credit-Based Financing

Mr. Asadi
CEO of Zarrin Grain Company

Iran's grain supply chain faces mounting challenges, including delays in foreign currency allocation, rising import costs, limited working capital, and logistical bottlenecks. Addressing these issues requires reforms in foreign exchange policies, innovative financing mechanisms, and improvements in transportation and agricultural commodity distribution infrastructure.

One of the most urgent priorities is accelerating foreign currency allocation following import registration and quota approval by the Ministry of Agriculture. Greater transparency in exchange rates and payment schedules would help importers plan international purchases, manage costs, and ensure timely commodity supplies.

Credit-Based Financing to Ease Liquidity Pressure

Financial instruments such as GAM bonds and electronic bills of exchange could help ease liquidity constraints across the supply chain. Transitioning from cash transactions to credit-based sales is also increasingly important, particularly given the multi-month production cycles in the livestock and poultry industries.

Credit sales supported by customer credit assessments, banking records, and financial capacity could help bridge the gap between purchasing feed ingredients and receiving revenue from finished products.

Under this model, suppliers would compete not only through commodity availability but also by offering financial solutions as part of their services.

Rising Import Costs and Logistical Bottlenecks

Disruptions in international shipping, port congestion, and lengthy unloading and customs clearance procedures have increased operating costs and working capital requirements.

The removal of preferential foreign exchange rates, rising global commodity prices, higher customs and storage expenses, and restricted access to bank financing have placed additional pressure on importers.

Meanwhile, outstanding government obligations related to preferential foreign exchange allocations have further weakened importers' financial capacity to secure new shipments.

Three Priorities for Grain Supply Chain Stability

Accelerating foreign currency allocation, reducing port unloading and customs clearance times, and expanding supply chain financing mechanisms are three essential measures for addressing current challenges.

In the longer term, investment in port facilities, storage capacity, and transportation infrastructure, combined with modernizing Iran's Bazargah agricultural commodity distribution platform and improving supply-and-demand transparency, could significantly enhance supply chain efficiency.

Ultimately, maintaining stability in grain and animal feed markets requires closer coordination between foreign exchange policies, banking systems, logistics infrastructure, and distribution mechanisms. Disruptions in any of these areas directly affect production costs and the performance of downstream industries.

محسن حافظ

رئیس انجمن توزیع‌کنندگان نهاده‌های دامی

افزودنی‌ها؛ قربانی اولویت‌بندی هزینه‌ها در دامداری‌ها

در حال حاضر افزودنی‌های خوراک دام و طیور با مجموعه‌ای از چالش‌های اقتصادی، ارزی و تحریمی مواجه است؛ چالش‌هایی که از یک سو قدرت خرید تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان را کاهش داده و از سوی دیگر، هزینه تأمین و واردات محصولات را افزایش داده است. در چنین فضایی، تولیدکنندگان و واردکنندگان افزودنی‌ها برای حفظ بازار خود ناچارند علاوه بر مدیریت هزینه‌ها، اعتماد مصرف‌کنندگان را نیز بیش از گذشته جلب کنند.

رقابت سخت‌تر افزودنی‌ها در بازار نهاده‌های دامی

محسن حافظ، رئیس انجمن توزیع‌کنندگان نهاده‌های دامی در گفت‌وگو با نگاشته ضمن اشاره به دشواری فعالیت در بازار افزودنی‌ها اظهار کرد: رقابت در این بازار در شرایط فعلی بسیار سخت شده است. تولیدکنندگان امروز با دو زیان عمده مواجه هستند؛ نخست این که از تورم جاری کشور عقب مانده‌اند و ارزش ریالی سرمایه و درآمد آن‌ها به‌طور مستمر کاهش پیدا می‌کند و از سوی دیگر، محصولاتی مانند شیر و گوشت مرغ در مواردی پایین‌تر از قیمت تمام‌شده عرضه می‌شوند. بخشی از این شرایط نیز به کاهش مصرف سرانه مردم، به‌ویژه در سبد لبنیات و گوشت مرغ، بازمی‌گردد. البته این مسئله در بازار تخم‌مرغ کمرنگ‌تر است.

افزودنی‌ها در اولویت دوم خرید دامداران و مرغداران

حافظ ادامه داد: در چنین وضعیتی، تمرکز دامداران و مرغداران عمدتاً بر تأمین نهاده‌های اصلی است و افزودنی‌ها در اولویت‌های بعدی قرار می‌گیرند. حتی دامداران صنعتی که پیش‌ازاین از برخی افزودنی‌ها استفاده می‌کردند، به دلیل شرایط تحریمی و افزایش قیمت این محصولات، به‌تدریج در حال کاهش مصرف هستند. به همین دلیل، فعالیت تولیدکنندگان و واردکنندگان افزودنی‌ها نسبت به گذشته دشوارتر شده است.

اثبات عملکرد محصول؛ شرط جلب اعتماد بازار

رئیس انجمن توزیع کنندگان نهاده‌های دامی ایجاد اعتماد در میان مصرف کنندگان را یکی از الزامات موفقیت در این بازار دانست و گفت: تولیدکنندگان و واردکنندگان باید روی برندینگ و اثبات کارایی محصولات خود، تمرکز بیشتری داشته باشند. می‌توان کار را به‌صورت آزمایشی آغاز کرد؛ برای مثال، با انجام یک تست مزرعه‌ای، گروه شاهد و گروه تیمار تعریف شود و محصول در یک دوره مشخص مورد ارزیابی قرار گیرد. در صورت مشاهده بازدهی مورد انتظار، می‌توان اعتماد دامدار یا مرغدار را جلب کرد و زمینه استفاده مستمر از محصول را فراهم نمود. در شرایط فعلی، اثبات عملکرد محصول می‌تواند در حفظ مشتریان فعلی و جذب مشتریان جدید اثر مثبتی داشته باشد.

تحریم و ارز، دو مانع اصلی واردات افزودنی‌ها

حافظ تحریم‌ها را یکی از مهم‌ترین چالش‌های فعلی صنعت افزودنی‌های خوراک دام و طیور عنوان کرد و افزود: در حوزه محصولات وارداتی، پرداخت‌ها با مشکلات جدی مواجه شده و از زمان ثبت سفارش تا تخصیص ارز، مدت زمان طولانی سپری می‌شود؛ آن هم در شرایطی که مشخص نیست در زمان تخصیص ارز، نرخ ارز نسبت به زمان ثبت سفارش چه میزان افزایش پیدا کرده و درنهایت قیمت تمام‌شده محصول به چه سطحی خواهد رسید.

اسیدهای آمینه و ویتامین‌ها هم از بحران واردات در امان نیستند

وی با اشاره به وضعیت واردات اسیدهای آمینه و ویتامین‌ها گفت: در برخی محصولات مانند اسیدهای آمینه که ازنظر تولیدکننده ضروری‌تر از بسیاری از افزودنی‌ها هستند و همچنین ویتامین‌ها، سال گذشته واردات قابل قبولی انجام شد، اما آثار افزایش نرخ ارز و تحریم‌ها در حال حاضر خود را نشان داده است. در خصوص اسیدهای آمینه و کولین، این مسئله به‌وضوح قابل مشاهده است؛ حمل‌ونقل بسیار گران شده و انجام آن نیز با دشواری زیادی همراه است و درنتیجه، حجم کمتری از این محصولات وارد کشور می‌شود.

متیونین در صف اول تأمین

حافظ تأکید کرد: شرایط برای افزودنی‌ها حتی دشوارتر است، زیرا فعالان این حوزه ناچارند ابتدا نیازهای اصلی و ضروری خود مانند اسیدهای آمینه ازجمله متیونین را تأمین کنند و پس‌ازآن به سراغ سایر افزودنی‌ها بروند. دامدار نیز در شرایط فعلی ترجیح می‌دهد ابتدا محصولات ضروری و اساسی را خریداری کند و سپس برای محصولاتی که در اولویت بعدی قرار دارند، تصمیم بگیرد.

وی در پایان، تخصیص ارز، حمل‌ونقل کالا، مشکلات ناشی از تحریم‌ها و هزینه‌های مضاعفی را که واردکنندگان برای انتقال کالا و انتقال ارز متحمل می‌شوند، از مهم‌ترین چالش‌های صنعت افزودنی‌های خوراک دام و طیور دانست.

Iran's Feed Additives Industry Squeezed by Sanctions and Rising Costs

Mr. Mohsen Hafez
President of the Association of Animal Feed Ingredient Distributors

Iran's animal feed additives industry is facing mounting pressure from international sanctions, currency volatility, rising import costs, and declining purchasing power among livestock and poultry producers. As financial constraints intensify, farmers are prioritizing essential feed ingredients, reducing their use of additives even in large-scale commercial operations.

Declining Purchasing Power Weakens Demand

Persistent inflation and the erosion of producers' capital, combined with milk and poultry meat prices occasionally falling below production costs, have weakened the financial position of livestock and poultry businesses.

Declining per capita consumption of dairy products and poultry meat has added further pressure, pushing feed additives lower on farmers' purchasing priorities.

Sanctions and Currency Volatility Disrupt Imports

Banking restrictions, international payment difficulties, and prolonged foreign currency allocation procedures have complicated feed additive imports.

Exchange rate fluctuations between order registration and currency allocation make import costs increasingly unpredictable.

Although amino acid and vitamin imports remained relatively satisfactory last year, rising transportation costs and trade restrictions are now reducing shipments of certain products, including amino acids and choline. Essential nutritional inputs such as methionine are consequently receiving priority over other feed additives.

Demonstrating Performance Becomes Essential

As purchasing power declines, feed additive manufacturers and importers must increasingly demonstrate product effectiveness to maintain customer confidence.

Controlled on-farm trials comparing treated and untreated groups, supported by measurable performance results, can help livestock and poultry producers assess the economic benefits of feed additives.

Ultimately, the market's outlook will depend on improved access to foreign currency, fewer import barriers, and suppliers' ability to demonstrate the economic value of their products.

EU agri-food exports rise while imports drop

صادرات محصولات کشاورزی-غذایی اتحادیه اروپا افزایش یافت، در حالی که واردات کاهش یافت.

ارزش صادرات محصولات کشاورزی-غذایی اتحادیه اروپا در ژوئیه به ۲۱.۳ میلیارد یورو رسید که ۵ درصد بیشتر از ماه قبل و ۳ درصد بیشتر از ژوئیه ۲۰۲۵ بود. با این حال، مجموع صادرات در سال ۲۰۲۶ با افت ۱ درصدی به ۱۳۸.۷ میلیارد یورو کاهش یافته است؛ بیشترین افت مربوط به آمریکا و بخش‌های نوشیدنی، روغن زیتون و محصولات کاکائویی بود.

واردات ژوئیه با کاهش ۴ درصدی نسبت به ماه قبل و ۶ درصدی نسبت به سال قبل به ۱۵.۱ میلیارد یورو رسید. مجموع واردات ۲۰۲۶ نیز ۴ درصد کاهش یافت و ۱۰۸.۶ میلیارد یورو شد.

واردات غلات ۱۱ درصد کاهش یافت و به ۴.۷۶ میلیارد یورو رسید؛ واردات گندم ۳۲ درصد و برنج ۱۸ درصد کاهش داشت. واردات از ساحل عاج ۲۱ درصد، کامرون و نیجریه هر کدام ۴۶ درصد کاهش یافت، در حالی که واردات از برزیل ۵۲۸ میلیون یورو و از آرژانتین ۲۴۰ میلیون یورو افزایش پیدا کرد.

Winter crop dryness to ease

کاهش مناطق کشت محصولات زمستانه بدلیل خشکی

پیش‌بینی می‌شود طی هفته‌های آینده شرایط خشکسالی در بخش‌هایی از نیمکره شمالی، به‌ویژه در آمریکای شمالی، اروپای غربی و منطقه دریای سیاه بهبود یابد. بارندگی در اکتبر و نوامبر می‌تواند خشکسالی اروپای غربی و مناطق گندم زمستانه قرمز سخت آمریکا را کاهش دهد، هرچند در دریای سیاه برای بازگشت رطوبت خاک به حالت نرمال، بارش بیشتری لازم است.

در تابستان، الگوهای جوی پایدار، همراه با اثر ال نینو و کمربندهای پرفشار، موجب گرما و خشکی شدید شدند. در دشت‌های جنوبی آمریکا، دمای بالای ۱۰۰ درجه فارنهایت تقریباً هر روز از ۲۰ ژوئیه تا ۲۰ سپتامبر ثبت شد و به محصولات تابستانه و دام‌ها آسیب زد. از اواخر سپتامبر، تغییر شرایط جوی باعث حرکت جریان جتی به سمت جنوب و انتقال رطوبت اقیانوس آرام به دشت‌های آمریکا شده است. این روند می‌تواند بارندگی‌های مکرر ایجاد کرده، خشکسالی را کاهش دهد و شرایط بهتری برای کشت و سبز شدن گندم زمستانه فراهم کند.

در اروپا نیز بارندگی مورد انتظار برای فرانسه، بریتانیا، اسپانیا، پرتغال، آلمان، بلژیک و هلند می‌تواند شرایط را بهبود دهد. برخی مناطق اروپای مرکزی از اواسط مارس کمتر از ۵۰ درصد بارندگی نرمال و بخش‌هایی از غرب و مرکز فرانسه کمتر از ۲۵ درصد دریافت کرده‌اند. اوکراین نیز نشانه‌هایی از بهبود نشان می‌دهد. در مقابل، هند به دلیل ال نینو با خطر کاهش بارندگی پاییز و زمستان و گرمای بیشتر در اوایل ۲۰۲۷ مواجه است. در آفریقای جنوبی، جنوب استرالیا، آرژانتین و جنوب برزیل شرایط کشت عمدتاً مطلوب بوده و چشم‌انداز تولید نزدیک به میانگین ارزیابی می‌شود.

Aresh Amir

مدیرکل فروش شرکت اسپانیایی Silos Córdoba

Silos Córdoba؛ مهندسی هوشمند برای کاهش ضایعات و هزینه تولید

چگونه فناوری ذخیره‌سازی، اقتصاد کارخانه‌های خوراک را متحول می‌کند؟

با افزایش هزینه مواد اولیه، اهمیت کاهش ضایعات و ضرورت حفظ کیفیت غلات در زنجیره تولید خوراک، فناوری ذخیره‌سازی دیگر صرفاً به ساخت مخازن فلزی محدود نیست و به یکی از حلقه‌های مهم بهره‌وری در صنایع غذایی و خوراک دام و طیور تبدیل شده است. در این میان، پایش لحظه‌ای شرایط محصول، هوادهی هوشمند، مدیریت انرژی و اتصال سیستم ذخیره‌سازی به سایر بخش‌های کارخانه، مسیر آینده این صنعت را شکل می‌دهد. Aresh Amir، مدیرکل فروش شرکت اسپانیایی Silos Córdoba، در گفت‌وگو با نگاشته از تجربه این شرکت در بازار ایران، فناوری‌های مورداستفاده در سیستم‌های ذخیره‌سازی و چشم‌انداز سیلوهای آینده می‌گوید.

به گفته Amir، بزرگ‌ترین خسارت‌ها در ذخیره‌سازی غلات الزاماً در نتیجه یک حادثه بزرگ و ناگهانی رخ نمی‌دهند، بلکه ممکن است یک افزایش جزئی دما برای مدتی طولانی شناسایی نشود و درنهایت به افت کیفیت و زیان مالی منجر شود. از همین رو، رویکرد Silos Córdoba بر این اصل استوار است که چیزی که قابل مشاهده و پایش نباشد، قابل مدیریت نیز نخواهد بود.

تمام تأسیسات این شرکت امکان تجهیز به سیستم پایش دما را دارند. این سیستم با استفاده از کابل‌های حسگر قرارگرفته در داخل توده غلات، اطلاعات مربوط به شرایط محصول را دریافت و به واحد کنترل و سپس نمایشگر اپراتور در محل یا به‌صورت از راه دور منتقل می‌کند. در صورت شکل‌گیری نقاط داغ در داخل توده غلات، سیستم می‌تواند پیش از گسترش مشکل و ایجاد نشانه‌های قابل مشاهده، هشدار لازم را ارائه کند و فرصت واکنش سریع را در اختیار اپراتور قرار دهد.

با این حال، پایش به‌تنهایی کافی نیست و هوادهی نیز بخش مهمی از مدیریت ذخیره‌سازی محسوب می‌شود. سیستم هوادهی در پروژه‌های Silos Córdoba به‌صورت اختصاصی طراحی می‌شود، چراکه شرایط اقلیمی و رفتار غلات در مناطق مختلف یکسان نیست. ظرفیت فن‌ها، نحوه توزیع هوا از کف و تهویه سقف، متناسب با شرایط اقلیمی محل پروژه و نوع محصول محاسبه می‌شود.

استفاده از کنترل خودکار هوادهی نیز باعث می‌شود فن‌ها تنها زمانی فعال شوند که شرایط هوای بیرون برای خنک‌سازی یا تنظیم شرایط غلات مناسب باشد؛ موضوعی که علاوه بر مدیریت بهتر محصول، می‌تواند مصرف انرژی را نیز کاهش دهد.

مهندسی یکپارچه؛ تفاوت در طراحی سیستم

Amir مهم‌ترین وجه تمایز Silos Córdoba را در سه محور می‌داند. نخست این‌که این مجموعه صرفاً یک تولیدکننده سیلو نیست، بلکه یک شرکت مهندسی است که کل مجموعه ذخیره‌سازی، از چاله دریافت غلات تا تجهیزات انتقال، به‌صورت یکپارچه طراحی می‌شود. به‌این‌ترتیب، اجزای مختلف سیستم در هماهنگی با یکدیگر فعالیت می‌کنند و مجموعه صرفاً ترکیبی از تجهیزات تأمین‌شده از منابع مختلف نیست.

موضوع دوم به کیفیت سازه‌های فولادی مربوط می‌شود. در دیواره‌ها و سقف سیلوهای این شرکت از فولاد گالوانیزه Z۶۰۰ استفاده می‌شود؛ رویکردی که به گفته مدیرکل فروش شرکت، طی پنج دهه گذشته در پروژه‌های مختلف مورداستفاده قرار گرفته است. آب‌بندی مناسب و

پایداری سازه، نخستین لایه محافظتی در برابر رطوبت و آفات محسوب می‌شود.

سومین عامل نیز به خدمات پس از راه‌اندازی پروژه مربوط است. آموزش اپراتورها، تأمین قطعات یدکی، مشاوره و پشتیبانی فنی، بخشی از فرآیندی است که به اعتقاد Amir کیفیت واقعی ذخیره‌سازی را در طول زمان تضمین می‌کند.

کاهش ضایعات؛ نخستین مسیر اثرگذاری سیستم ذخیره‌سازی بر سودآوری

به گفته مدیرکل فروش Silos Córdoba، در یک کارخانه معمولی خوراک دام و طیور، مواد اولیه حدود ۵۰ تا ۵۵ درصد از هزینه محصول نهایی را تشکیل می‌دهند و به همین دلیل مدیریت غلات ذخیره‌شده می‌تواند تأثیر مستقیمی بر سودآوری کارخانه داشته باشد.

وی کاهش ضایعات را نخستین مسیر اثرگذاری سیستم ذخیره‌سازی بر سودآوری می‌داند. در سامانه‌هایی که مدیریت مناسبی ندارند، ضایعات پس از برداشت می‌تواند بسته به شرایط اقلیمی و نوع محصول از چند درصد تا ارقام دورقمی افزایش پیدا کند، درحالی که یک سیلوی مدرن مجهز به سیستم مناسب پایش و هوادهی می‌تواند این میزان را به کسری از یک درصد کاهش دهد.

برای کارخانه‌ای که سالانه ۱۰۰ هزار تن مواد اولیه فرآوری می‌کند، حتی کاهش یک درصدی ضایعات به معنای جلوگیری از هدررفت هزار تن محصول است؛ رقمی که با توجه به ارزش مواد اولیه، اهمیت اقتصادی قابل‌توجهی دارد.

عامل دوم، افزایش قدرت خرید و انعطاف‌پذیری کارخانه است. مجموعه‌ای که ظرفیت ذخیره‌سازی کافی داشته باشد، می‌تواند در زمان مناسب اقدام به خرید کند، محموله‌های بزرگ‌تر را خریداری کند و با ترکیب کیفیت‌های مختلف مواد اولیه، محصول موردنیاز خود را با شرایط مطلوب‌تری تأمین کند. در مقابل، محدودیت ظرفیت ذخیره‌سازی می‌تواند کارخانه را مجبور کند مواد اولیه موردنیاز خود را در مقاطع کوتاه و با قیمت روز بازار خریداری کند.

موضوع سوم نیز کیفیت خوراک نهایی است. مایکوتوکسین‌ها و آسیب‌های ناشی از شرایط نامناسب دما و رطوبت می‌توانند از مرحله ذخیره‌سازی آغاز شوند و درنهایت بر عملکرد دام و طیور اثر بگذارند؛ بنابراین ثبات کیفیت مواد اولیه، بخشی از مسیر دستیابی به ثبات کیفیت خوراک نهایی است.

Amir معتقد است: سیلو نباید صرفاً یک مخزن فولادی برای نگهداری غلات تلقی شود، بلکه باید آن را نخستین مرحله فرآوری در کارخانه دانست. زمانی که ذخیره‌سازی، دریافت مواد اولیه و انتقال آن‌ها همزمان با طراحی خود کارخانه به‌صورت یکپارچه انجام شوند، گلوگاه‌ها کاهش پیدا می‌کند، جریان عملیات روان‌تر می‌شود و توقف تولید نیز کاهش می‌یابد.

بر اساس تجربه این شرکت، یک مجموعه ذخیره‌سازی با طراحی مناسب می‌تواند تنها از محل کاهش ضایعات و بهبود شرایط خرید، طی سه تا پنج سال هزینه سرمایه‌گذاری خود را بازگرداند و پس از آن نیز برای مجموعه ارزش اقتصادی ایجاد کند.

تجربه ۱۵ ساله Silos Córdoba در ایران

ارتباط Silos Córdoba با بازار ایران به حدود ۱۵ تا ۱۷ سال پیش بازمی‌گردد. در این مدت، این شرکت چندین پروژه در ایران اجرا کرده که عمدتاً در حوزه تأسیسات ذخیره‌سازی غلات برای کارخانه‌های خوراک

دام، کارخانه‌های آرد و پایانه‌های بندری بوده‌اند.
ازجمله پروژه‌های شاخص این شرکت می‌توان به تأسیسات ذخیره‌سازی غلات در بندر امام خمینی، ایران – پروژه NKF اشاره کرد.
Amir بازار ایران را از چند جهت متفاوت می‌داند. به گفته وی، سطح فنی فعالان این صنعت در ایران بالاست و تولیدکنندگان خوراک دام و آسیابانان ایرانی شناخت مناسبی از فرآیندهای کاری خود دارند و پرسش‌های فنی و تخصصی مطرح می‌کنند. به همین دلیل، حضور در این بازار صرفاً با ارائه یک محصول استاندارد امکان‌پذیر نیست و شرکت باید با رویکرد مهندسی و متناسب با نیاز پروژه وارد عمل شود.
شرایط اقلیمی ایران نیز از دیگر موضوعاتی است که در طراحی سیستم‌های ذخیره‌سازی باید موردتوجه قرار گیرد. اختلاف دمای شب و روز، شرایط خشک در برخی مناطق و رطوبت بالا در مناطق شمالی کشور، موجب می‌شود سیستم‌های هوادهی و مدیریت رطوبت متناسب با محل پروژه طراحی شوند.
در کنار مسائل فنی، موضوعات مربوط به لجستیک و شرایط پرداخت نیز به برنامه‌ریزی بیشتری نیاز دارد و زمان‌بندی پروژه‌ها باید متناسب با این شرایط تنظیم شود. به گفته Amir، تجربه حضور در بازار ایران نشان داده است که شفافیت در خصوص امکان‌پذیری پروژه و عمل به تعهدات، برای مشتریان اهمیت بالایی دارد.
از دیگر پروژه‌های شاخص Silos Córdoba در بازارهای بین‌المللی نیز می‌توان به کارخانه ذخیره‌سازی غلات در آلهاما، اسپانیا – پروژه CEFUSA، تأسیسات ذخیره‌سازی غلات در ترکیه – پروژه TIRYAKI، کارخانه ذخیره‌سازی غلات در بولیوی – پروژه OMEGA و کارخانه ذخیره‌سازی برنج در دلتای ابرو، اسپانیا – پروژه ARROSAIRES DEL DELTA DE L'EBRE / DELTEBRE اشاره کرد.

سیلوی ۲۰۳۵؛ تغییر در مغز سیستم

Amir درباره آینده صنعت ذخیره‌سازی غلات معتقد است: اگرچه ظاهر فیزیکی سیلوها طی سال‌های آینده تغییر چشمگیری نخواهد کرد، اما فناوری‌های درون سیلو و ارتباط آن با سایر بخش‌های کارخانه به شکل محسوسی متحول خواهد شد.
به گفته وی، مهم‌ترین تغییر در آینده، حرکت از پایش صرف به سمت تصمیم‌گیری هوشمند است. در سیستم‌های امروزی، افزایش دمای یک نقطه به اپراتور اعلام می‌شود، اما در سیستم‌های آینده، فناوری قادر خواهد بود علت افزایش دما، پیامد احتمالی ادامه شرایط و حتی راهکار مناسب برای مدیریت آن را نیز تحلیل کند.
سامانه‌های هوشمند آینده می‌توانند اطلاعات مختلفی ازجمله نوع محصول، میزان رطوبت هنگام ورود، پیش‌بینی وضعیت آب‌وهوا و حتی شرایط مصرف انرژی را در کنار یکدیگر قرار دهند و بر اساس این داده‌ها، عملکرد سیستم هوادهی را مدیریت کنند. در چنین شرایطی، نقش اپراتور نیز از واکنش به مشکلات به نظارت بر تصمیم‌های سیستم تغییر خواهد کرد.
وی تأکید دارد: هوش مصنوعی در این تحول نقش خواهد داشت، اما ارزش اصلی در خود الگوریتم نیست، بلکه در داده‌هایی است که طی سال‌ها از عملکرد سیلو جمع‌آوری می‌شوند. یک سیلو که برای چندین فصل

تحت پایش قرار گرفته باشد، حجم قابل‌توجهی از داده در اختیار سیستم قرار می‌دهد و این اطلاعات می‌تواند برای شناسایی الگوها و پیش‌بینی مشکلات مورداستفاده قرار گیرد.
در آینده، سیستم‌های مدیریت رطوبت نیز دقیق‌تر خواهند شد و حسگرهایی که شرایط واقعی غلات را در داخل توده محصول اندازه‌گیری می‌کنند، در کنار سیستم‌های تشخیص CO_2 می‌توانند فعالیت‌های زیستی و احتمال فساد محصول را زودتر شناسایی کنند.

بهره‌وری انرژی و اتصال سیلو به کل کارخانه

به گفته مدیرکل فروش Silos Córdoba، مدیریت هوشمند انرژی یکی دیگر از محورهای مهم آینده صنعت ذخیره‌سازی است. فن‌ها از اصلی‌ترین مصرف‌کنندگان انرژی در مجموعه‌های ذخیره‌سازی هستند و استفاده از درایوهای دور متغیر، توزیع بهتر هوا و در مناطق مناسب، بهره‌گیری از انرژی خورشیدی می‌تواند به کاهش مصرف انرژی کمک کند.
در مناطقی با تابش خورشیدی بالا، استفاده از انرژی خورشیدی برای تأسیسات ذخیره‌سازی می‌تواند به بخشی از راهکارهای آینده تبدیل شود.
از سوی دیگر، سیلو در آینده دیگر یک بخش مستقل از کارخانه نخواهد بود و اطلاعات آن با سایر بخش‌های کسب‌وکار ارتباط پیدا خواهد کرد. اطلاعات موجودی می‌تواند مستقیماً وارد سامانه خرید شود، داده‌های کیفیت در اختیار بخش فرمولاسیون خوراک قرار گیرد و اطلاعات تعمیر و نگهداری نیز وارد برنامه‌ریزی خدمات شود.
به‌این‌ترتیب، سیستم ذخیره‌سازی از یک بخش مجزا به بخشی هوشمند و متصل از کل کارخانه تبدیل خواهد شد؛ تغییری که به گفته Amir، برای بهره‌بردار به معنای ضایعات کمتر، هزینه انرژی پایین‌تر و کنترل دقیق‌تر فرآیند ذخیره‌سازی است.
درنهایت، آینده صنعت سیلو تنها به تولید سازه‌های فولادی محدود نخواهد بود و شرکت‌های فعال این حوزه باید بتوانند مجموعه‌ای یکپارچه از تجهیزات، داده، اتوماسیون، خدمات مهندسی و پشتیبانی را در اختیار مشتری قرار دهند؛ مسیری که Silos Córdoba نیز حرکت در آن را بخشی از آینده کسب‌وکار خود می‌داند.

Smart Grain Silos: Cutting Losses and Delivering ROI within 3–5 Years

Mr. Arash Amir
General Sales Manager, Silos Córdoba of Spain

Advanced grain storage technologies are becoming essential to improving feed mill profitability by reducing grain losses, optimizing energy consumption, and preserving raw material quality.

With raw materials accounting for approximately 50–55% of finished feed production costs, modern silos equipped with temperature monitoring and automated aeration systems can reduce storage losses to a fraction of one percent.

For a feed mill processing 100,000 tons of raw materials annually, even a 1% reduction in losses translates into 1,000 tons of grain saved. Adequate storage capacity also enables more flexible purchasing, better inventory management, and consistent feed quality. According to the company's experience, a properly designed storage facility can recover its investment within three to five years through reduced losses and improved purchasing conditions.

Silos Córdoba focuses on integrated engineering solutions, incorporating Z600 galvanized steel structures, real-time temperature monitoring, climate-specific aeration systems, and comprehensive technical support.

The Spanish company has maintained a presence in Iran for approximately 15–17 years, completing several grain storage projects for feed mills, flour mills, and port facilities, including the NKF project at Imam Khomeini Port. Iran's diverse climatic conditions and technically knowledgeable industry professionals require customized engineering solutions.

Looking toward 2035, the future of grain storage will increasingly rely on artificial intelligence, predictive data analysis, advanced moisture and CO2 sensors, intelligent energy management, and seamless integration with factory operations.

These developments are expected to transform traditional grain silos into intelligent, interconnected systems capable of reducing losses, lowering operating costs, and improving overall production efficiency.

محمد مسعودی

مدیرعامل اتحادیه تعاونی های کارخانجات خوراک دام، طیور و آبزیان کشور

وقتی تولید محصولات پروتئینی از ارز و طلا جا می‌ماند؛

فروپاشی خاموش صنعت دام و طیور در سایه بی‌ثباتی ارزی / «پوسیدگی از درون» خطرناک‌تر از تعطیلی

امروز باید از خود بپرسیم: آیا افزایش نرخ ارز فقط قیمت تولید را بالا برده است، یا در حال تغییر دادن مسیر حرکت سرمایه در اقتصاد ایران است. موضوع، آینده تولید کشور است و شاید مهم‌ترین هشدار همین باشد. صنعت دام و طیور ممکن است پیش از آن که تعطیل بشود، از درون فرسوده شود و جلوگیری از این فرسایش، بسیار کم‌هزینه‌تر از بازسازی صنعتی است که سرمایه، اعتماد و ظرفیت تولید خود را از دست داده است.

افزایش نرخ ارز را نباید صرفاً یک متغیر در بازارهای مالی یا عاملی برای افزایش قیمت نهاده‌های وارداتی دانست. در اقتصادی مانند ایران که بخش عظیمی از نهاده‌های موردنیاز صنعت دام، طیور و آبزیان به واردات وابسته است، نرخ ارز به یکی از مهم‌ترین متغیرهای تعیین‌کننده سرنوشت تولید تبدیل شده است.

اما آنچه امروز در صنعت دام و طیور در حال رخ دادن است، فراتر از افزایش هزینه تولید است؛ مسئله، از بین رفتن تدریجی انگیزه سرمایه‌گذاری و کاهش جذابیت اقتصادی تولید است. صنعتی که باید سرمایه را برای ماه‌ها و گاه سال‌ها درگیر تولید کند، امروز با بازاری مواجه است که قیمت نهاده‌های آن می‌تواند هر روز تغییر کند، اما قیمت محصول نهایی آن نه‌تنها متناسب با این افزایش هزینه‌ها رشد نمی‌کند، بلکه در مقاطعی حتی پایین‌تر از قیمت اقتصادی تولید قرار می‌گیرد.

این یعنی یک معادله بسیار خطرناک: هزینه‌ها ارزی شده‌اند، اما درآمد تولیدکننده هنوز ریالی و دستوری است.

ارز گران فقط نهاده را گران نمی‌کند؛ آینده تولید را گران و نامطمئن می‌کند

در صنعت طیور، ذرت، کنجاله سویا، مکمل‌ها، افزودنی‌ها، داروها، واکسن‌ها، تجهیزات و بسیاری از اقلام مورد استفاده در زنجیره تولید، به‌صورت مستقیم یا غیرمستقیم از نرخ ارز تأثیر می‌پذیرند. واضح است که نوسان بازار ارز به بازار ذرت و کنجاله سویا سرایت می‌کند و این نوسانات درنهایت به بازار محصولات طیور نیز منتقل می‌شود. همچنین مشخص است که بخش عمده‌ای از هزینه تولید تخم‌مرغ مربوط به نهاده‌هاست و بی‌ثباتی قیمت آن‌ها، تصمیم‌گیری و برنامه‌ریزی تولیدکنندگان را دشوار می‌کند.

بنابراین، مشکل فقط این نیست که «ذرت گران شده» یا «کنجاله سویا گران شده است»، مشکل بزرگ‌تر این است که تولیدکننده دیگر نمی‌داند هزینه تولید محصولی که امروز آغاز می‌کند، در زمان فروش آن چقدر خواهد بود. در چنین شرایطی، تولید از یک فعالیت اقتصادی قابل‌برنامه‌ریزی به یک فعالیت پرریسک تبدیل می‌شود.

سرمایه احساس ندارد؛ اقتصاد تصمیم می‌گیرد

وقتی یک سرمایه‌گذار بتواند با خرید ارز یا طلا، در مدت کوتاهی از افزایش قیمت دارایی خود منتفع شود، اما برای سرمایه‌گذاری در یک مرغداری، دامداری یا کارخانه خوراک دام مجبور باشد سرمایه خود را ماه‌ها درگیر کند و در پایان نیز با ریسک قیمت‌گذاری، افزایش نهاده، تأمین نقدینگی، قطعی برق، مشکلات ارزی، مطالبات معوق و نوسان بازار مواجه شود، طبیعی است که محاسبه اقتصادی او تغییر کند.

سرمایه همیشه به دنبال بیشترین بازده و کمترین ریسک است.

اینجاست که باید یک پرسش جدی مطرح کرد: چرا باید سرمایه وارد تولید شود، وقتی بازده مورد انتظار تولید از بازده بازارهای غیرمولد عقب افتاده است؟

این مقطع تاریخی شاید یکی از مهم‌ترین تهدیدهای امروز صنعت دام و طیور باشد، سرمایه‌ای که باید صرف خرید نهاده، توسعه مرغداری، نوسازی کارخانه خوراک، افزایش ظرفیت تولید، اصلاح ژنتیک، بهبود تجهیزات و توسعه زنجیره تولید شود، ممکن است به سمت بازارهای ارز، طلا، زمین و سایر دارایی‌ها حرکت کند. این اتفاق لزوماً با یک تصمیم رسمی برای تعطیلی صنعت دام و طیور اتفاق نمی‌افتد. گاهی سرمایه فقط تصمیم می‌گیرد دیگر توسعه ندهد و همین، آغاز فرسایش صنعت است.

«پوسیدگی از درون»؛ خطرناک‌تر از تعطیلی

تعطیلی یک کارخانه قابل مشاهده است؛ اما صنعت دام و طیور زمانی آسیب جدی‌تری می‌بیند که واحد تولیدی هنوز باز باشد، اما سرمایه‌گذاری در تولید نکند؛ مرغدار فعال باشد، اما جوجه‌ریزی را کاهش دهد؛ دامدار دام داشته باشد، اما گله خود را بازسازی نکند و کارخانه خوراک تولید کند، اما با ظرفیت بسیار پایین، این همان چیزی است که می‌توان آن را «پوسیدگی از درون» صنعت نامید.

ظرفیت اسمی، روی کاغذ باقی می‌ماند، اما ظرفیت واقعی تولید هر روز کوچک‌تر می‌شود، ماشین‌آلات فرسوده‌تر می‌شوند، سرمایه در گردش کاهش پیدا می‌کند، توسعه متوقف می‌شود، نیروی انسانی متخصص از صنعت خارج می‌شود، تعمیرات اساسی به تعویق می‌افتد، نوسازی تجهیزات انجام نمی‌شود و از همه مهم‌تر، اعتماد سرمایه‌گذار به آینده تولید از بین می‌رود. این نوع فرسایش، در کوتاه‌مدت شاید در آمارهای رسمی به‌وضوح دیده نشود، اما در میان‌مدت می‌تواند ظرفیت تولید کشور را به‌شدت کاهش دهد؛ آن‌هم در صنعتی که با موجود زنده طرف است.

مرغدار چرا جوجه‌ریزی نمی‌کند؟

اقتصاد مرغداری ساده است: مرغدار باید امروز جوجه را خریداری نماید، نهاده و خوراک تهیه کند، هزینه انرژی، دارو، واکسن، کارگر و حمل‌ونقل بپردازد و شش هفته بعد مرغ خود را بفروشد. اگر در این فاصله، نرخ ارز

افزایش یابد، قیمت نهاده بالا برود، اما قیمت خرید مرغ ثابت بماند و یا کاهش یابد - همانند آنچه این روزها شاهد آن هستیم - حاشیه سود او از بین می‌رود. در چنین شرایطی، کاهش جوجه‌ریزی دیگر یک رفتار عجیب نیست؛ یک واکنش اقتصادی برای کاهش ریسک است.

علاوه بر افزایش هزینه‌های تولید، معضل تأمین سرمایه در گردش و کاهش تولید ماهانه جوجه یک‌روزه، امروزه قیمت عرضه مرغ در بازار پایین‌تر از قیمت تمام‌شده برای مرغدار است و این وضعیت، زیان مرغدار را به همراه دارد؛ بنابراین اگر مرغدار احساس کند: ریسک تولید بالاست، سرمایه زیادی درگیر تولید شده و عملاً حاشیه سود پایین است. به آینده تولید دیدگاهی نامطمئن خواهد داشت و طبیعی است که جوجه‌ریزی را کاهش دهد و یا حذف نماید.

خطر اصلی، چرخه معیوب تولید است

چنانچه این روند ادامه پیدا کند، صنعت وارد یک چرخه خطرناک می‌شود: افزایش نرخ ارز موجبات افزایش قیمت نهاده‌ها و هزینه تولید، کاهش حاشیه سود تولیدکننده، کاهش جوجه‌ریزی و تولید، کاهش ظرفیت فعالیت کارخانه‌های خوراک، کاهش گردش مالی زنجیره، کاهش توان سرمایه‌گذاری و سرمایه در گردش، خروج سرمایه از صنعت، کاهش ظرفیت واقعی تولید، کاهش عرضه محصولات پروتئینی، افزایش فشار قیمتی بر مصرف‌کننده، کاهش قدرت خرید خانوار، کاهش مصرف محصولات پروتئینی و این چرخه دوباره به تولیدکننده بازمی‌گردد.

کارخانه خوراک دام نیز قربانی پنهان این بحران

معمولاً وقتی درباره بحران صنعت طیور صحبت می‌شود، نگاه‌ها به مرغداری معطوف می‌شود؛ درحالی‌که پشت هر مرغداری، یک زنجیره بزرگ از صنایع قرار دارند. کارخانه تولید خوراک دام، طیور و آبزیان یکی از مهم‌ترین حلقه‌های این زنجیره است. وقتی جوجه‌ریزی کاهش پیدا می‌کند، مصرف خوراک کاهش می‌یابد. وقتی دامدار تولید خود را کاهش می‌دهد، مصرف خوراک کاهش می‌یابد. وقتی آبزی‌پروری توسعه پیدا نمی‌کند، بازار خوراک آبزیان کوچک‌تر می‌شود.

درنتیجه ظرفیت تولید کارخانه‌های خوراک کاهش می‌یابد. کارخانه‌ای که با ظرفیت ۴۰ یا ۵۰ درصد ظرفیت اسمی خود تولید می‌نمود، ممکن است به ۵ یا ۱۰ درصد ظرفیت خود کاهش تولید داشته باشد، اما هزینه‌های ثابت آن، اعم از حقوق، انرژی، استهلاک، تعمیرات، هزینه مالی، اجاره، نگهداری تجهیزات، آزمایشگاه، استاندارد و کنترل کیفیت، همچنان پابرجاست؛ بنابراین کاهش تولید، هزینه تمام‌شده هر تن خوراک را نیز افزایش می‌دهد؛ یعنی یک حلقه دیگر به زنجیره بحران اضافه می‌شود.

سرمایه از تولید خارج نمی‌شود بلکه تولید از سبد سرمایه‌گذاری حذف می‌شود

یکی از اشتباهات در تحلیل وضعیت موجود این است که خروج سرمایه را فقط در قالب تعطیلی واحدها ببینیم. خروج سرمایه اشکال مختلف دارد که از دید بسیاری از سیاست‌گذاران پنهان می‌ماند، پدیده‌هایی مانند عدم سرمایه‌گذاری جدید، توسعه نیافتن ظرفیت‌های جدید، تأخیر و یا جلوگیری از نوسازی ماشین‌آلات تولید، کاهش سرمایه در گردش، فعالیت واحدهای تولیدی با ظرفیت پایین‌تر، کاهش ریسک‌پذیری در خصوص جوجه‌ریزی یا افزایش گله و عدم ورود سرمایه‌گذار جدید در صنعت را می‌توان از این دسته نام برد و این شاید از تعطیلی یک واحد نیز خطرناک‌تر باشد؛ زیرا ممکن است امروز هنوز ظرفیت صنعتی کشور روی کاغذ وجود داشته باشد، اما پنج سال بعد متوجه شویم که بخش مهمی از این ظرفیت عملاً فرسوده و غیررقابتی شده‌اند.

بازار ارز و طلا نباید رقیب تولید گردد

در یک اقتصاد سالم، بازارهای مالی باید مکمل تولید باشند، نه رقیب آن؛

سرمایه باید بتواند از طریق تولید، بازدهی منطقی و قابل پیش‌بینی‌ای به دست آورد، اما اگر افزایش روزانه نرخ ارز و طلا باعث شود سرمایه‌گذار به این نتیجه برسد که نگهداری دارایی ارزی یا طلا، ریسک و دردسر بسیار کمتری نسبت به تولید دارد، اقتصاد با یک مشکل بنیادین نیز مواجه خواهد شد: سرمایه از بخش مولد به بخش دارایی‌محور منتقل می‌شود.

این انتقال در ابتدا ممکن است آرام باشد؛ اما اثر تجمعی آن، بسیار بزرگ است. کارخانه‌ای که توسعه پیدا نمی‌کند، مرغداری‌ای که جوجه‌ریزی نمی‌کند، دامداری‌ای که گله خود را بازسازی نمی‌کند و سرمایه‌گذاری که پروژه جدیدی را آغاز نمی‌کند، همگی در کنار یکدیگر، ظرفیت تولید ملی را کاهش می‌دهند.

ثبات، مهم‌تر از ارز ارزان است

صنعت دام و طیور الزاماً بیش از هر چیز به ارز ارزان نیاز ندارد؛ به ارز قابل‌پیش‌بینی نیاز دارد. تولیدکننده باید بتواند حداقل برای چند ماه آینده برآورد نماید نهاده را با چه قیمتی تهیه خواهد کرد؟ هزینه تولید چقدر خواهد بود؟ سرمایه در گردش موردنیاز چقدر است؟ محصول خود را با چه قیمتی خواهد فروخت؟ و آیا در پایان دوره تولید، سود اقتصادی خواهد داشت یا زیان؟ وقتی پاسخ هیچ‌کدام از این پرسش‌ها روشن نباشد، تصمیم‌گیری تولیدکننده فلج می‌شود؛ بنابراین مسئله اصلی فقط «نرخ ارز» نیست؛ مسئله، بی‌ثباتی نرخ ارز و انتقال این بی‌ثباتی به تمام اجزای زنجیره تولید است.

صنعت دام و طیور با «زمان» تولید می‌کند

یکی از ویژگی‌های منحصربه‌فرد این صنعت این است که نمی‌توان تولیدات آن را مانند یک کارخانه صنعتی به‌صورت لحظه‌ای کم‌وزیاد کرد زیرا با موجود زنده سروکار دارید. مرغدار امروز جوجه‌ریزی می‌کند و محصول چند هفته بعد آماده می‌شود. دامدار برای افزایش تولید گوشت یا شیر به ماه‌ها و سال‌ها زمان نیاز دارد. کارخانه خوراک نیز برای سرمایه‌گذاری و بازگشت سرمایه به زمان نیاز دارد؛ بنابراین هر تصمیم اشتباه امروز، اثر خود را در ماه‌ها و سال‌های آینده نشان می‌دهد. کاهش جوجه‌ریزی امروز، کمبود مرغ فرداست. کاهش گله امروز، کاهش تولید گوشت و شیر آینده است. کاهش تولید کارخانه خوراک امروز، فرسودگی ظرفیت صنعتی فرداست و مهم‌تر از همه: خروج سرمایه امروز، کمبود ظرفیت تولید فرداست.

هشدار درباره امنیت غذایی

محصولات دام، طیور و آبزیان فقط کالاهای اقتصادی نیستند. مرغ، تخم‌مرغ، گوشت، شیر و ماهی بخشی از سبد پروتئینی خانوار ایرانی هستند. بنابراین هر سیاستی که سبب کاهش جذابیت اقتصادی تولید شود درنهایت می‌تواند از سطح بنگاه اقتصادی فراتر رفته و به موضوع امنیت غذایی تبدیل شود. پژوهش‌های اقتصادی نشان می‌دهد نوسان نهاده‌ها و ارز، علاوه بر ایجاد بی‌ثباتی در بازار، می‌تواند تولید و دسترسی اقتصادی به محصولات غذایی را تحت تأثیر قرار دهد. از این منظر، حمایت از تولید دام و طیور نباید صرفاً «حمایت از تولیدکننده» تلقی شود. حمایت از تولید، در واقع حمایت از ظرفیت امنیت غذایی کشور است.

مسئله فقط امروز نیست؛ مسئله فردای صنعت است

ممکن است امروز با افزایش قیمت مرغ، بخشی از مشکلات تولید ظاهراً پوشش داده شود؛ اما اگر سرمایه از صنعت خارج شده باشد، افزایش قیمت محصولات پروتئینی نیز نمی‌تواند به‌تنهایی مشکل را رفع نماید؛ زیرا تولیدکننده‌ای که از صنعت خارج شده است، یک‌شبه برنمی‌گردد. مرغداری که تعطیل یا نیمه‌فعال شده است، به‌سرعت به ظرفیت کامل بازنمی‌گردد. کارخانه‌ای که نوسازی نشده است، با افزایش قیمت محصول

نهایی ناگهان مدرن نمی‌شود و سرمایه‌ای که به بازار ارز و طلا رفته است، بدون ایجاد چشم‌انداز مطمئن به تولید بازنمی‌گردد.

سیاست‌گذار باید یک مسئله ساده از خود بپرسد

سیاست‌گذار پیش از هر تصمیم جدید درباره نرخ ارز، نهاده، قیمت‌گذاری یا یارانه باید از خود بپرسد: «این تصمیم، سرمایه را به سمت تولید می‌برد یا از تولید دور می‌کند؟» اگر پاسخ این پرسش روشن نباشد، حتی سیاست‌هایی که با هدف حمایت از مصرف کننده یا کنترل قیمت اجرا می‌شوند، ممکن است در بلندمدت نتیجه معکوس داشته باشند؛ زیرا نمی‌توان برای مدت طولانی قیمت محصول را پایین نگه داشت، درحالی‌که هزینه تولید آن دائماً افزایش پیدا می‌کند. درنهایت تولیدکننده یا قیمت را افزایش می‌دهد، یا تولید را کاهش می‌دهد، یا از بازار خارج می‌شود و هر سه حالت برای امنیت غذایی کشور یک هشدار هستند.

بازگرداندن سرمایه به تولید

راه‌حل این بحران الزاماً پرداخت یارانه بیشتر نیست، آنچه صنعت امروزه نیاز دارد، قابلیت پیش‌بینی و امکان برنامه‌ریزی اقتصادی است. تولیدکننده باید بداند سازوکار تأمین ارز چگونه خواهد بود؛ نهاده با چه فرمولی قیمت‌گذاری می‌شود؛ سرمایه در گردش چگونه تأمین خواهد شد؛ قیمت محصول چگونه با هزینه واقعی تولید تطبیق پیدا می‌کند؛ سیاست‌های ارزی و تجاری حداقل در یک بازه قابل‌قبول ثبات خواهند داشت؛ و درنهایت، آیا سرمایه‌گذاری در تولید می‌تواند بازدهی منطقی و رقابتی ایجاد کند یا خیر. بدون این اطمینان، هیچ برنامه توسعه‌ای برای صنعت دام و طیور پایدار نخواهد بود.

سخن پایانی

صنعت دام و طیور ممکن است امروز هنوز فعال باشد؛ اما نشانه‌های فرسایش آن را باید جدی گرفت. کاهش جوجه‌ریزی، کاهش تولید، فشار بر مرغدار، کاهش ظرفیت کارخانه‌های خوراک، افزایش هزینه نهاده‌ها، کاهش سرمایه‌گذاری، فرسودگی تجهیزات، کاهش سرمایه در گردش و حرکت سرمایه به سمت ارز و طلا، همگی قطعات یک پازل هستند.

خطر واقعی آنجاست که یک روز متوجه شویم مسئله دیگر فقط گرانی مرغ و گوشت نیست؛ مسئله این است که ظرفیت تولید کشور کوچک شده است. ارز گران، اگر با ثبات و سازوکار اقتصادی مناسب همراه نباشد، فقط قیمت نهاده را بالا نمی‌برد بلکه افق تصمیم‌گیری تولیدکننده را کاهش می‌دهد و سرمایه‌گذاری را متوقف می‌نماید. تبعات این توقف در سرمایه‌گذاری فرسودگی تولید، افزایش وابستگی کشور به واردات، تضعیف تولید داخلی و وابستگی بیشتر امنیت غذایی کشور به نوسانات بازار ارز و تجارت خارجی خواهد بود.

بنابراین امروز باید از خود بپرسیم: آیا افزایش نرخ ارز فقط قیمت تولید را بالا برده است، یا در حال تغییر دادن مسیر حرکت سرمایه در اقتصاد ایران است؟ اگر پاسخ، دومی باشد، موضوع، دیگر یک مسئله صرفاً ارزی نیست. موضوع، آینده تولید کشور است و شاید مهم‌ترین هشدار همین باشد: صنعت دام و طیور ممکن است پیش از آن که تعطیل شود، از درون فرسوده شود و جلوگیری از این فرسایش، بسیار کم‌هزینه‌تر از بازسازی صنعتی است که سرمایه، اعتماد و ظرفیت تولید خود را از دست داده است.

Capital Flight from Iran's Livestock Industry Threatens Food Security

Mr. Mohammad Masoudi
CEO of the National Union of Livestock, Poultry and Aquaculture Feed Factory Cooperatives

Rising exchange rates in Iran are no longer merely increasing animal feed costs; they are also undermining investment in the livestock and poultry industries. While currency volatility continues to drive up production expenses, final product prices often fail to keep pace, encouraging capital to shift toward foreign currency, gold, and other assets. This trend poses a growing threat to the country's food security.

Production Loses Its Investment Appeal

Iran's livestock and poultry industries depend heavily on imported corn, soybean meal, feed supplements, medicines, and equipment, making production costs highly sensitive to exchange rate fluctuations.

Meanwhile, government-controlled pricing of final products has squeezed profit margins and made financial planning increasingly difficult.

As a result, investments in foreign currency and gold are becoming more attractive than expanding poultry farms, livestock operations, or feed mills. Even without formal closures, declining investment can gradually weaken the industry's actual production capacity.

Declining Output Creates a Chain Reaction

Rising feed costs and working capital shortages are prompting some poultry producers to reduce chick placements. Lower poultry and livestock production subsequently reduces feed demand, forcing feed mills to operate at significantly reduced capacity.

In some cases, factories previously operating at 40–50% of their nominal capacity may see production fall to just 5–10%, while fixed operating costs remain unchanged.

If this trend continues, ageing equipment, declining investment, the loss of skilled workers, and reduced production capacity could ultimately weaken the supply of animal protein products.

Economic Stability Matters More Than Cheap Currency

The livestock and poultry industries need predictable economic conditions more than simply access to cheaper foreign currency. Producers must be able to estimate feed costs, working capital requirements, and selling prices over several months to make sustainable investment decisions.

Transparent foreign exchange mechanisms, pricing policies aligned with actual production costs, and stable trade regulations could help restore investor confidence.

Ultimately, declining investment in livestock and poultry production is more than an economic challenge; it represents a potential food security risk. The greatest danger is not the sudden closure of production facilities, but the gradual erosion of industrial capacity that could prove far more costly to rebuild.

میثم بقایی
مدیرعامل پرگاس نوین

ارکایا؛ شریک فنی کارخانه‌های آرد ایران

تجهیزات تخصصی، پای ثابت آزمایشگاه‌های نسل جدید آرد

آزمایشگاه‌های صنعت آرد در حال حرکت به سمت تجهیزات دقیق‌تر و تخصصی‌تر هستند؛ زیرا دقت نتایج آزمایش‌ها بر کیفیت محصول، کنترل فرآیند و کاهش ضایعات اثر می‌گذارد. در این میان، ارکایا با توسعه تجهیزات رئولوژیکی و آزمایشگاهی، حضور گسترده‌ای در کارخانه‌های آرد ایران پیدا کرده است.

شرکت پرگاس نوین به‌عنوان نماینده انحصاری ارکایا در ایران نیز در کنار تأمین تجهیزات، خدمات نصب، آموزش، به‌روزرسانی، تأمین قطعات و پشتیبانی فنی را ارائه می‌دهد. در حاشیه نمایشگاه IBEX، با مهندس میثم بقایی، مدیرعامل پرگاس نوین، درباره جایگاه ارکایا در بازار ایران، نیازهای جدید آزمایشگاه‌ها و برنامه‌های آینده این مجموعه گفت‌وگو کرده‌ایم.

بقایی با اشاره به ویژگی‌های تجهیزات ارکایا اظهار کرد: یکی از نقاط قوت این برند، به‌روزرسانی مستمر تجهیزات و استفاده از فناوری‌های روز دنیاست. ارکایا در کنار ارتقای سخت‌افزار دستگاه‌ها، توسعه نرم‌افزاری آن‌ها را نیز دنبال می‌کند و رفع خطاهای نرم‌افزاری، افزایش دقت اندازه‌گیری و بهبود پایداری عملکرد دستگاه‌ها از جمله اقداماتی است که در این مسیر انجام شده است.

به گفته وی، پرگاس نوین نیز پس از ارائه نسخه‌های جدید نرم‌افزاری، فرآیند نصب، به‌روزرسانی و فعال‌سازی آن‌ها را برای مشتریان انجام می‌دهد تا تجهیزات مورد استفاده کارخانه‌ها در ایران همگام با آخرین تغییرات فنی ارکایا باشند.

یکی از مهم‌ترین شاخص‌های حضور ارکایا در بازار ایران، گستره استفاده از تجهیزات این برند در کارخانه‌های آرد کشور است. بقایی در این باره گفت: در حال حاضر ۹۶ کارخانه آرد در سراسر کشور از تجهیزات ارکایا استفاده می‌کنند که از این تعداد، ۳۶ کارخانه تمامی تجهیزات آزمایشگاهی خود را به‌طور کامل با محصولات ارکایا تجهیز کرده‌اند.

وی همچنین از تجهیز چهار کارخانه جدید خبر داد و گفت: تیم فنی

پرگاس نوین فرآیند تجهیز کامل این کارخانه‌ها را در نقاط مختلف کشور در دست اجرا دارد.

IBEX؛ فرصتی برای شناخت دقیق‌تر بازار

بقایی با اشاره به حضور پرگاس نوین و ارکایا در نمایشگاه IBEX، این رویداد را فرصتی برای ارزیابی جایگاه شرکت در بازار، شناخت نیازهای مشتریان و ارتباط مستقیم با مجموعه‌های فعال صنعت دانست.

به گفته وی، استقبال مخاطبان از محصولات و توانمندی‌های شرکت مثبت بود و گفت‌وگو با مدیران و کارشناسان کارخانه‌های آرد نشان داد که بازار بیش از گذشته به تجهیزات تخصصی، دقیق و با کیفیت نیاز دارد.

وی با اشاره به سطح مذاکرات انجام‌شده در نمایشگاه تصریح کرد: بسیاری از بازدیدکنندگان با نیازهای مشخص فنی و تجاری به غرفه مراجعه کردند و بخشی از این ارتباطات نیز به فرصت‌های واقعی فروش و همکاری تبدیل شد؛ مذاکراتی که پس از پایان نمایشگاه ادامه پیدا کرده است.

مدیرعامل پرگاس نوین، دریافت بازخورد مستقیم از بازار را از دیگر دستاوردهای IBEX عنوان کرد و معتقد است: شناخت نیازهای واقعی کارخانه‌ها می‌تواند مسیر توسعه محصولات و خدمات آینده را مشخص کند.

تقاضا برای تجهیزات تخصصی‌تر

به گفته بقایی، یکی از مهم‌ترین موضوعات مطرح‌شده در گفت‌وگو با مدیران و کارشناسان کارخانه‌ها، نیاز به تجهیزات دقیق و تخصصی در کنار دسترسی مستمر به خدمات فنی و قطعات بود.

وی با بیان این که آزمایشگاه کارخانه، دیگر صرفاً محل انجام آزمون‌های کنترل کیفیت نیست و نتایج آن می‌تواند بر تصمیم‌گیری‌های تولید، کیفیت محصول، کاهش ضایعات و افزایش بهره‌وری اثرگذار باشد، افزود: ازاین‌رو، دقت و تکرارپذیری نتایج، سرعت انجام آزمون‌ها و سهولت استفاده از تجهیزات اهمیت بیشتری پیدا کرده است.

بقایی با اشاره به مذاکرات انجام‌شده در IBEX یادآور شد: تجهیزاتی مانند دستگاه آسیب نشاسته، فارینوگراف، اکستنسوگراف و آسیاب مرطوب از جمله محصولاتی بودند که مورد توجه کارخانه‌ها قرار گرفتند.

به گفته وی، افزایش تقاضا برای این تجهیزات نشان‌دهنده حرکت صنعت آرد به سمت شناخت دقیق‌تر ویژگی‌های مواد اولیه و کنترل علمی‌تر فرآیند تولید است.

از تأمین دستگاه تا راهکار کامل آزمایشگاهی

مدیرعامل پرگاس نوین با بیان این که رویکرد ارکایا صرفاً عرضه چند دستگاه مشخص نیست، تصریح کرد: این مجموعه به دنبال توسعه یک سبد کامل از تجهیزات تخصصی مورد نیاز آزمایشگاه‌های صنعت آرد است.

فارینوگراف و اکستنسوگراف برای بررسی دقیق‌تر ویژگی‌های کیفی و رفتاری آرد و خمیر کاربرد دارند و دستگاه آسیب نشاسته و آسیاب مرطوب نیز در آماده‌سازی نمونه و ارزیابی دقیق‌تر خصوصیات مواد اولیه و محصول مورداستفاده قرار می‌گیرند.

بقایی در ادامه اضافه کرد: پرگاس نوین در کنار عرضه تجهیزات، خدماتی همچون مشاوره، انتخاب تجهیز متناسب با نیاز کارخانه، نصب، راه‌اندازی، آموزش، خدمات فنی و تأمین قطعات را نیز ارائه می‌کند.

وی همچنین با اشاره به این که یکی از برنامه‌های مهم ارکایا، توسعه ساخت داخل و بومی‌سازی تجهیزات تخصصی است، گفت: شناخت شرایط واقعی کارخانه‌های ایران و نیازهای این بازار می‌تواند زمینه توسعه تجهیزاتی متناسب با نیاز صنعت را فراهم کند.

به گفته وی، استفاده از دانش فنی داخلی در کنار تجربه و شناخت بازار، علاوه بر کاهش وابستگی به واردات، دسترسی کارخانه‌ها به خدمات، قطعات و پشتیبانی فنی را نیز تسهیل خواهد کرد.

پشتیبانی فنی؛ بخش جدایی‌ناپذیر تجهیزات آزمایشگاهی

مدیرعامل پرگاس نوین با تأکید بر این نکته که در تجهیزات آزمایشگاهی، دسترسی به خدمات پس از فروش و قطعات، بخش مهمی از فرآیند بهره‌برداری محسوب می‌شود، خاطرنشان کرد: توقف یک دستگاه در کارخانه می‌تواند روند کنترل کیفیت و تصمیم‌گیری‌های تولید را تحت تأثیر قرار دهد.

پرگاس نوین با در اختیار داشتن قطعات یدکی و نیروهای فنی آموزش‌دیده، خدمات سرویس، تعمیر و رفع اشکال تجهیزات ارکایا را ارائه می‌کند. به گفته بقایی، هدف مجموعه صرفاً فروش دستگاه نیست، بلکه ارائه راهکار فنی متناسب با نیاز هر کارخانه است.

آزمایشگاه‌های آرد در مسیر استانداردسازی

بقایی در ادامه با اشاره به این که صنعت آرد ایران در سال‌های اخیر توجه بیشتری به نوسازی و تجهیز آزمایشگاه‌ها نشان داده است، گفت: در یک کارخانه مدرن، آزمایشگاه می‌تواند در کنترل فرآیند تولید، مدیریت کیفیت، کاهش ضایعات و تصمیم‌گیری‌های تولید نقش مستقیم داشته باشد.

وی بر این باور است که با رقابتی‌تر شدن بازار، دقت نتایج آزمایشگاهی و سرعت دسترسی به اطلاعات قابل‌اعتماد، اهمیت بیشتری پیدا می‌کند و کارخانه‌هایی که از زیرساخت آزمایشگاهی مناسب برخوردار باشند، ظرفیت بیشتری برای کنترل فرآیند و مدیریت کیفیت خواهند داشت.

آینده ارکایا؛ توسعه متناسب با نیاز صنعت

مدیرعامل پرگاس نوین در جمع‌بندی به چشم‌انداز فعالیت ارکایا در ایران اشاره کرد و گفت: هدف این مجموعه، آن است که در کنار تأمین تجهیزات، در توسعه زیرساخت آزمایشگاهی کارخانه‌های آرد نیز نقش داشته باشد.

به گفته وی، بازخوردهای دریافت‌شده در نمایشگاه IBEX و نیازهای مطرح‌شده از سوی کارخانه‌ها، از مهم‌ترین مبناهای توسعه محصولات و خدمات آینده ارکایا و پرگاس نوین خواهد بود.

96 Iranian Flour Mills Adopt ERKAYA Equipment as Industry Moves toward Advanced Laboratory Technology

Mr. Meysam Baghaei
CEO, Pergas Novin Company

Iran's flour milling industry is increasingly investing in advanced laboratory technologies to improve quality control, reduce production losses, and enhance operational efficiency.

ERKAYA laboratory equipment is currently used by 96 flour mills across Iran, with 36 facilities fully equipped with the brand's laboratory solutions. Four additional flour mills are undergoing complete laboratory installation, reflecting growing demand for specialized testing technologies.

As ERKAYA's exclusive representative in Iran, Pergas Novin provides equipment supply, installation, training, software updates, spare parts, and technical support. Continuous hardware and software improvements, greater measurement accuracy, and enhanced operational reliability remain among the brand's key competitive advantages.

Participation in the IBEX exhibition highlighted increasing demand for specialized laboratory instruments, particularly starch damage analyzers, farinographs, extensographs, and wet mills. These technologies enable flour producers to assess raw material characteristics, evaluate flour and dough properties, and achieve more precise control over production processes.

The exhibition also created opportunities for direct engagement with flour mill managers and technical specialists, generating new commercial discussions and providing valuable insights into evolving market requirements.

Beyond supplying individual instruments, ERKAYA and Pergas Novin aim to deliver comprehensive laboratory solutions tailored to the operational needs of each flour mill. Their future plans also include expanding local manufacturing and developing specialized equipment using domestic technical expertise to reduce import dependency and improve access to spare parts and technical services.

As Iran's flour milling sector moves toward laboratory modernization and standardization, testing facilities are becoming increasingly important to production management rather than serving solely as quality control units.

Accurate and repeatable testing results, faster analysis, reliable technical support, and integrated laboratory solutions are expected to play a growing role in improving flour quality, minimizing waste, and strengthening production efficiency.

ERKAYA's future development strategy in Iran will focus on responding to these evolving industry requirements while supporting the modernization of flour mill laboratory infrastructure.

عارف بهمنی

مدیرعامل گروه صنعتی بهمنی و نماینده رسمی اوگور در ایران

تجهیزات ugur؛ پیوند فناوری و تجربه در صنعت آسیابانی

پشتوانه تجهیزات اوگور در بازار ایران چیست؟

اوگور از برندهای باسابقه در حوزه تجهیزات و ماشین‌آلات صنعت آرد، طی چند دهه فعالیت، حضور قابل توجهی در بازارهای مختلف ازجمله ایران داشته است. این برند با تکیه بر فناوری روز، توسعه تجهیزات و ارائه خدمات فنی، تلاش کرده پاسخگوی نیاز صنعت آسیابانی و کارخانه‌های آرد باشد.

عارف بهمنی، مدیرعامل گروه صنعتی بهمنی و نماینده رسمی اوگور در ایران، در حاشیه هجدهمین نمایشگاه بین‌المللی صنعت غلات، آرد و نان با اشاره به سابقه و فناوری این برند اظهار کرد: تجهیزات اوگور با تکیه بر فناوری روز و سابقه فعالیت چند دهه‌ای، یکی از برندهای شناخته‌شده در حوزه تجهیزات صنعت آرد به شمار می‌رود و این ماشین‌آلات علاوه بر ایران، در کشورهای مختلف ازجمله کشورهای اروپایی نیز مورداستفاده قرار گرفته‌اند.

اوگور؛ تجربه ۶۰ ساله در مسیر فناوری روز

بهمنی با اشاره به سابقه حدود ۶۰ ساله اوگور اظهار کرد: این مجموعه ازنظر فناوری در سطح بسیار بالایی قرار دارد و ماشین آلات این برند نزدیک به سه دهه است که در ایران نیز فعالیت می کنند. تجربه طولانی حضور این تجهیزات در بازار ایران، در کنار استفاده از فناوری های به‌روز، موجب شده است اوگور در میان فعالان صنعت آرد از جایگاه قابل توجهی برخوردار باشد.

ارائه خدمات فنی؛ عاملی مهم برای انتخاب تجهیزات اوگور

مدیرعامل گروه صنعتی بهمنی ادامه داد: در انتخاب یک برند برای فعالیت در بازار ایران، صرفاً کیفیت و فناوری ماشین آلات اهمیت ندارد و موضوع خدمات پس از فروش و تأمین قطعات نیز بسیار تعیین کننده است. یکی از دلایل انتخاب اوگور، توجه جدی این مجموعه به خدمات و پشتیبانی فنی بوده است. گروه صنعتی بهمنی نیز در حوزه تولید قطعات با همکاری این مجموعه فعالیت می کند تا فرآیند تأمین قطعات و خدمات موردنیاز تجهیزات با سرعت و اطمینان بیشتری انجام شود.

محدودیت مالی، مانع نوسازی کارخانه‌های آرد

بهمنی همچنین درباره شرایط فعلی بازار تجهیزات صنعت آرد گفت: امروز یکی از موضوعات مهم برای فعالان این صنعت، توان مالی کارخانه‌های آرد و قدرت آن‌ها برای نوسازی و خرید تجهیزات جدید است. افزایش هزینه‌ها و شرایط اقتصادی، توان بسیاری از کارخانه‌های آرد را برای خرید تجهیزات و سرمایه‌گذاری با محدودیت مواجه کرده است.

صنعت آرد؛ حلقه مادر زنجیره صنایع غذایی

مدیرعامل گروه صنعتی بهمنی با تأکید بر نقش صنعت آرد در زنجیره صنایع غذایی افزود: صنعت آرد را باید یکی از صنایع مادر در زنجیره غذایی کشور دانست. زمانی که کارخانه‌های آرد از توان مالی و فناوری کافی برخوردار باشند، صنایع پایین‌دستی نیز امکان توسعه و فعالیت پویاتری خواهند داشت. در مقابل، زمانی که کارخانه آرد نتواند خود را به فناوری‌های روز مجهز کند یا توان مالی لازم برای نوسازی تجهیزات را نداشته باشد، این مسئله به سایر بخش‌های زنجیره نیز منتقل خواهد شد.

وی تصریح کرد: صنایعی مانند ماکارونی، شیرینی و شکلات و سایر بخش‌های وابسته، برای تولید محصول با کیفیت به عملکرد مناسب کارخانه‌های آرد وابسته هستند؛ بنابراین، هرچه صنعت آرد ازنظر فناوری، تجهیزات و توان اقتصادی قدرتمندتر باشد، سایر صنایع مرتبط نیز از این ظرفیت بهره‌مند خواهند شد.

بهمنی در پایان ابراز امیدواری کرد دولت با اتخاذ سیاست‌های مناسب، زمینه تقویت اقتصادی کارخانه‌های آرد را فراهم کند.

وی خاطرنشان کرد: درصورتی که اقتصاد کارخانه‌های آرد رونق بگیرد و این واحدها بتوانند با تجهیزات و فناوری روز فعالیت کنند، آثار آن به‌صورت مستقیم در مجموعه‌های پایین‌دستی نیز نمایان خواهد شد و اقتصاد سایر بخش‌های زنجیره غذایی نیز به حرکت درمی‌آید.

Uğur: 60 Years of Innovation, One Step Ahead in Milling Technology

Mr. Aref Bahmani

CEO of Bahmani Industrial Group and Official Representative of Ugur in Iran

With nearly 60 years of experience in manufacturing milling machinery and equipment, Uğur has established itself as a recognized name in the international milling industry. Its machinery has been operating in Iranian flour mills for almost three decades, while the brand maintains a presence in global markets, including Europe.

Advanced Technology, Reliable Support

One of Uğur's key strengths lies in combining modern milling technology with after-sales services and spare parts availability. In the milling industry, machinery quality alone is not enough; reliable technical support and timely access to replacement components are essential for maintaining production efficiency and operational continuity.

As Uğur's official representative in Iran, Bahmani Industrial Group works closely with the company in manufacturing and supplying spare parts, helping flour mills access technical services and maintenance support more efficiently.

Modernizing Flour Mills through Innovation

Rising production costs and financial constraints have limited many Iranian flour mills' ability to invest in new machinery and modernize their production lines.

Nevertheless, adopting advanced milling technologies remains essential for improving operational performance and product quality.

The milling industry plays a central role in the food supply chain, and technological improvements in flour production directly benefit downstream sectors, including pasta, confectionery, and chocolate manufacturing.

Six Decades of Experience Shaping the Future of Milling

Improving flour mills' access to modern machinery, specialized technical services, and high-quality spare parts could accelerate the industry's modernization.

With its extensive manufacturing experience, international presence, and cooperation with its official representative in Iran, Uğur is positioned to support the evolving technical requirements of the country's flour milling sector.

Expanding these partnerships, alongside policies that strengthen flour mills' financial capacity, could contribute to technological progress in milling and support the broader development of Iran's food processing industry.

Iran's Flour Industry under Pressure: Can Wheat Market Liberalization Offer a Way Out?

Mr. Seyed Morteza Sanadizadeh
CEO of Javaneh Shushtar Flour Company

Iran's flour industry is facing mounting pressure from currency volatility, trade restrictions, liquidity shortages, and rising production costs as the country considers wheat market liberalization. The success of such reforms depends on stable economic policies, reduced government intervention, and targeted support for farmers and producers.

Wheat Pricing: Balancing Production and Support

Setting guaranteed wheat purchase prices remains a major policy challenge. Excessively high procurement prices can widen the gap between subsidized and market prices, while prices that are too low may discourage wheat cultivation.

Supporting farmers through affordable agricultural inputs, energy, water, fuel, and fertilizers could offer a more sustainable alternative to continuously raising procurement prices.

Market Liberalization Requires Economic Stability

Wheat and flour market liberalization has long been sought by downstream industries and could improve market efficiency if implemented consistently.

However, currency fluctuations, trade restrictions, and unpredictable government decisions threaten its effectiveness. A successful transition requires shifting the government's role from direct market intervention toward effective regulatory oversight.

Labour Costs Surge 58%

Currency depreciation and reliance on imported equipment have significantly increased operating costs for Iranian flour mills.

Over the past year, maintenance and repair expenses rose by approximately 25%, while labour costs increased by an average of 58%.

Facilitating machinery and spare parts imports, improving access to foreign currency, and establishing reliable trade channels could help ease financial pressures.

Ultimately, the industry's future depends on stable economic policies, more effective support mechanisms, and a balanced approach that protects the interests of farmers, flour producers, and consumers.

سیدمرتضی سنادی‌زاده
مدیرعامل آرد جوانه شوشتر

آزادسازی نرخ گندم؛ نسخه نجات یا آغاز یک چالش تازه؟

افزایش ۲۵ درصدی هزینه تعمیرات تجهیزات کارخانجات آرد طی سال گذشته

تعیین نرخ گندم، سیاست آزادسازی و افزایش هزینه‌های تولید، سه موضوع مهمی هستند که این روزها صنعت آرد و زنجیره گندم را تحت تأثیر قرار داده‌اند. در شرایطی که تولیدکنندگان هم‌زمان با نوسانات نرخ ارز، دشواری تأمین تجهیزات و افزایش هزینه‌های نگهداری مواجه‌اند، نحوه سیاست‌گذاری دولت در بازار گندم می‌تواند پیامدهای مستقیمی برای بخش‌های مختلف این زنجیره داشته باشد. سید مرتضی سنادی‌زاده، مدیرعامل آرد جوانه شوشتر، در حاشیه نمایشگاه ایبکس طی گفت‌وگو با نگاشته، موضوعاتی مانند نرخ گندم، الزامات آزادسازی و چالش‌های پیش روی صنعت آرد را واکاوی نموده است.

شرکت تولیدی آرد جوانه
Javaneh Milling Co.

نرخ گندم؛ دوگانه حمایت از کشاورز و کنترل بازار

سنادی‌زاده در ابتدا درباره نرخ خرید تضمینی گندم و رقم اعلام‌شده ۸۰ هزار تومان اظهار کرد: تعیین نرخ تضمینی گندم هر سال دولت را با یک دوگانگی حساس مواجه می‌کند؛ از یک‌سو چنانچه نرخ خرید گندم از کشاورزان بیش‌از اندازه بالا تعیین شود، دولت با فشار مالی و پس‌ازآن با چالش کنترل و نظارت بر نحوه مصرف گندم مواجه خواهد شد.

وی افزود: زمانی که دولت یارانه قابل‌توجهی برای گندم پرداخت می‌کند، فاصله میان قیمت دولتی و قیمت واقعی بازار افزایش می‌یابد و همین اختلاف قیمت می‌تواند زمینه شکل‌گیری بازارهای ناخواسته و انحراف در مصرف گندم را فراهم کند. این موضوع یکی از چالش‌های مهم دولت در سیاست‌گذاری گندم است.

مدیرعامل آرد جوانه شوشتر ادامه داد: از سوی دیگر، اگر نرخ خرید تضمینی پایین‌تر از سطحی تعیین شود که برای کشاورز صرفه اقتصادی داشته باشد، ممکن است انگیزه برای کشت گندم کاهش پیدا کند. در چنین شرایطی، مسئله صرفاً به دولت محدود نمی‌شود و آثار آن درنهایت به بخش‌های پایین‌دست زنجیره گندم و آرد نیز منتقل خواهد شد.

حمایت از کشاورز؛ فراتر از افزایش قیمت خرید گندم

سنادی‌زاده با انتقاد از ایجاد فاصله بیش‌از اندازه میان قیمت گندم داخلی و قیمت‌های جهانی و سطح تورم، گفت: تعیین نرخ‌هایی که گندم را با اختلاف قابل‌توجه نسبت به قیمت‌های جهانی و تورم داخلی قرار می‌دهد، می‌تواند در بلندمدت تصمیم مناسبی نباشد.

وی تأکید کرد: اگر دولت قصد حمایت از کشاورز را دارد، این حمایت الزاماً نباید از مسیر افزایش قیمت خرید تضمینی انجام شود، بلکه می‌توان از روش‌های غیرنقدی و هدفمند نیز استفاده کرد.

به گفته مدیرعامل آرد جوانه شوشتر، در اختیار گذاشتن نهاده‌های موردنیاز کشاورزان، کاهش هزینه‌های انرژی و آب، حمایت در زمینه سوخت و تأمین کود با قیمت مناسب، ازجمله راهکارهایی است که می‌تواند هزینه تولید کشاورز را کاهش دهد، بدون آن‌که بار مالی و تورمی افزایش قیمت خرید گندم مستقیماً به دولت و زنجیره مصرف منتقل شود.

وی افزود: در بسیاری از سیاست‌های اقتصادی نیز بر این موضوع تأکید می‌شود که حمایت غیرنقدی و هدفمند می‌تواند کنترل بیشتری بر نحوه مصرف منابع و آثار تورمی یارانه‌ها ایجاد کند. همین رویکرد را می‌توان در سیاست‌های حمایتی از کشاورزان نیز موردتوجه قرار داد و به جای تمرکز صرف بر افزایش قیمت خرید، بخشی از هزینه‌های تولید را کاهش داد.

آزادسازی؛ ضرورتی که بدون ثبات سیاستی نتیجه نمی‌دهد

سنادی‌زاده در ادامه درباره وضعیت صنعت آرد و غلات در نیمه دوم سال اظهار کرد: صنعت در شرایطی وارد فرآیند آزادسازی می‌شود که اقتصاد کشور در وضعیت عادی قرار ندارد و هم‌زمان با جهش نرخ ارز، محدودیت‌های اقتصادی، دشواری‌های واردات و صادرات و مشکلات ناشی از محدودیت‌های تجاری مواجه است؛ بنابراین طبیعی است که در چنین شرایطی بخشی از بلاتکلیفی در بازار وجود داشته باشد.

وی با اشاره به چالش نقدینگی واحدهای تولیدی گفت: نقدینگی صنعت در سال گذشته کاهش پیدا کرده و تأمین منابع مالی برای واحدها نیز نسبت به گذشته دشوارتر شده است. با این حال، آزادسازی مطالبه زنجیره پایین‌دست بوده و به‌هرحال باید اتفاق می‌افتاد و اجرای صحیح آن می‌تواند به تنظیم بازار کمک کند.

مدیرعامل آرد جوانه شوشتر شرط موفقیت آزادسازی را ثبات در سیاست‌گذاری دانست و افزود: آزادسازی باید کامل باشد و تصمیم‌گیری‌های دولت نباید مجدداً به شکل نوسانی و مداخله‌ای انجام شود. نقش دولت باید از تصمیم‌گیری مستقیم درباره بازار به سمت نظارت، اشراف و کنترل بازار تغییر کند.

افزایش هزینه نگهداری؛ فشار مضاعف بر کارخانه‌های آرد

سنادی‌زاده در ادامه با تشریح تأثیر افزایش نرخ ارز بر هزینه نگهداری و نوسازی کارخانه‌های آرد گفت: تأمین تجهیزات و قطعات موردنیاز کارخانه‌ها با دشواری زیادی مواجه شده است. بخش قابل توجهی از قطعات و تجهیزات مورداستفاده در صنعت آرد در خارج از کشور تولید می‌شود و افزایش نرخ ارز، هزینه تعمیرات، نگهداری و جایگزینی تجهیزات را به شکل قابل توجهی افزایش داده است.

وی با اشاره به افزایش هزینه‌های تولید اظهار کرد: در سال گذشته هزینه تعمیرات و نگهداری حدود ۲۵ درصد افزایش داشته و هزینه نیروی انسانی نیز به‌طور متوسط حدود ۵۸ درصد رشد کرده است. در کنار این موارد، افزایش قیمت گندم خارج از سهمیه یارانه‌ای و سایر هزینه‌های تولید را نیز باید در نظر گرفت.

مدیرعامل آرد جوانه شوشتر ادامه داد: مجموع این عوامل نشان می‌دهد هزینه نگهداری و ادامه فعالیت کارخانه‌ها به شکل محسوسی افزایش یافته است و لازم است برای تأمین تجهیزات و قطعات موردنیاز صنعت، تمهیدات حمایتی مناسبی در نظر گرفته شود.

وی یکی از راهکارهای قابل‌بررسی را اختصاص ارز برای واردات کالاها و تجهیزات صنعتی مورداستفاده در کشور دانست و گفت: باید راهکارهایی طراحی شود که حتی در شرایط محدودیت‌های تجاری و بسته بودن برخی مسیرهای مرزی، امکان تأمین تجهیزات و قطعات ضروری صنعت فراهم باشد.

سنادی‌زاده همچنین با اشاره به شرایط خاص کشور تصریح کرد: ایران در مقطع ویژه‌ای قرار دارد و با وجود همه محدودیت‌ها و چالش‌ها، کشور مسیر خود را ادامه خواهد داد. در چنین وضعیتی تجربه تاریخی و اجتماعی مردم نشان داده است که جامعه می‌تواند در برابر دشواری‌ها ایستادگی کند.

وی در پایان خاطرنشان کرد: پرسش اصلی این است که آیا تصمیم‌گیران و مسئولان دولتی نیز متناسب با این شرایط، تصمیمات عقلایی، کارشناسی و متناسب با واقعیت‌های اقتصادی اتخاذ خواهند کرد یا خیر. اکنون بیش از هر زمان دیگری به تصمیم‌گیری‌های دقیق و کارشناسی نیاز داریم تا سیاست‌های اقتصادی بتوانند متناسب با پیچ تاریخی که کشور در حال عبور از آن است، اصلاح و به‌روزرسانی شوند.

مسعود صمغ‌آبادی
مدیرعامل شرکت مهندسی بازرگانی داکام

تولید قطعات تخصصی؛ مسیر داکام برای ارتقای خطوط آرد

صنعت آرد و غلات از صنایع مادر و استراتژیک کشور، برای حرکت در مسیر توسعه، نیازمند دانش فنی، تولید تخصصی و زنجیره تأمین قدرتمند تجهیزات و قطعات است. در چنین شرایطی، شرکت‌های فعال در حوزه تأمین و تولید تجهیزات، سهم بسزایی در افزایش بهره‌وری خطوط، کاهش هزینه‌های تولید و ارتقای کیفیت محصولات دارند.

شرکت مهندسی بازرگانی داکام

مسعود صمغ‌آبادی، مدیرعامل شرکت مهندسی بازرگانی داکام، با اشاره به فعالیت این مجموعه در حوزه تولید، تأمین و واردات تجهیزات و قطعات خطوط صنعت آرد و غلات اظهار کرد: داکام طی سال‌های فعالیت خود تلاش کرده است از یک تأمین کننده صرف فراتر برود و با تمرکز بر تولید تخصصی، بومی‌سازی و ارائه راهکارهای فنی، بخشی از نیازهای صنعت آسیابانی کشور را پاسخ دهد.

بهبود عملکرد والس با استفاده از فناوری بولی و تسمه در مجموعه داکام

صمغ‌آبادی افزود: بهبود عملکرد والس با استفاده از فناوری پولی و تسمه، تولید چپقی‌های خروجی زیر والس مدل MNP۳۰۰۰ در چهار سایز، مارپیچ‌های کششی، انواع رامکاها شامل نرمال، سوپر و جامبو، تمامی رامکاهای کامبیناتور، قطعات تخصصی شنگیر و بوجاری، باریزهای مختلف برای ظرفیت‌های ۲۰۰ تا ۴۰۰ تن، باریزهای تحت‌فشار در تناژهای مختلف و انواع قطعات لاستیکی خطوط تولید، بخشی از توانمندی‌ها و تولیدات تخصصی جدید داکام است.

به گفته وی، حرکت داکام به سمت تولید انواع رامکاهای سوپر و جامبو نیز با هدف بهینه‌سازی فرآیند تولید، افزایش بهره‌وری، کمک به تولید آرد با کیفیت بالاتر و درنهایت دستیابی به تولید اقتصادی‌تر و استفاده بهینه از ظرفیت خطوط آسیابانی انجام شده است.

مدیرعامل شرکت مهندسی بازرگانی داکام تأکید کرد: هدف این مجموعه، آن است که هر قطعه تولیدی علاوه بر پاسخ‌گویی به یک نیاز فنی، اثر

مستقیمی بر عملکرد و اقتصاد خط تولید داشته باشد. از این منظر، تولید قطعات تخصصی صرفاً به معنای جایگزینی یک قطعه وارداتی نیست، بلکه باید به افزایش کارایی و کاهش هزینه‌های عملیاتی خطوط تولید نیز منجر شود.

مهم‌ترین چالش‌های صنعت آرد

صمغ‌آبادی با اشاره به شرایط حاکم بر صنعت آرد و غلات گفت: در بیشتر نشریات تخصصی و مصاحبه‌های انجام‌شده در نمایشگاه‌های سال‌های گذشته، بارها درباره مشکلات این صنعت صحبت شده است، اما متأسفانه بسیاری از این مسائل نه‌تنها برطرف نشده‌اند، بلکه در برخی موارد شرایط هر سال دشوارتر شده است.

وی نبود حمایت مؤثر دولت از زنجیره صنعت، قطعی‌های مکرر برق، شرایط جنگی، افزایش و بی‌ثباتی قیمت مواد اولیه و مشکلات تولید، تأمین و واردات تجهیزات و قطعات را از جمله چالش‌های جدی فعالان این حوزه عنوان کرد و افزود: مجموعه این عوامل، امکان برنامه‌ریزی و سرمایه‌گذاری را از بسیاری از فعالان صنعت گرفته و چشم‌انداز فعالیت در این حوزه را دشوار کرده است.

مدیرعامل داکام ادامه داد: در چنین وضعیتی، حتی حضور در نمایشگاه‌های تخصصی که باید فرصتی برای معرفی توانمندی‌ها، توسعه بازار و ایجاد ارتباطات تجاری باشد، با هزینه‌های سنگین و توجیه اقتصادی نامطمئن همراه شده است؛ بنابراین، فعال اقتصادی پیش از هر تصمیمی برای توسعه فعالیت خود، ناچار است مجموعه‌ای از ریسک‌های تولید، تأمین و بازار را در نظر بگیرد.

فاصله صنعت آرد با موج جدید فناوری

صمغ‌آبادی با اشاره به ورود فناوری‌های نوین و هوش مصنوعی به صنعت آرد و غلات اظهار کرد: دنیا به سمت آسیاب‌های هوشمند، تحلیل داده، کنترل دقیق‌تر کیفیت و تصمیم‌گیری مبتنی بر فناوری حرکت می‌کند و هوش مصنوعی نیز به‌تدریج جایگاه خود را در این صنعت پیدا کرده است.

وی یادآور شد: درحالی‌که صنعت جهانی به سمت استفاده گسترده‌تر از داده و فناوری‌های هوشمند در حرکت است، ما همچنان با مشکلات زیرساختی اولیه از جمله ضعف و ناپایداری اینترنت مواجه هستیم. این فاصله زیرساختی می‌تواند روند ورود فناوری‌های جدید به صنعت آرد و غلات را کند کرده و فرصت‌های توسعه را از فعالان این حوزه بگیرد.

توسعه صنعت نیازمند حمایت از کل زنجیره است

مدیرعامل شرکت مهندسی بازرگانی داکام با تأکید بر ضرورت ایجاد ثبات در فضای کسب‌وکار این صنعت تصریح کرد: برای عبور از شرایط موجود، صنعت آرد و غلات به ثبات، برنامه‌ریزی، حمایت عملی و زیرساخت مناسب نیاز دارد. این حمایت نباید صرفاً متوجه یک بخش از زنجیره باشد، بلکه باید تولید، تأمین قطعات و تجهیزات، واردات تخصصی، توسعه فناوری و سرمایه‌گذاری بخش خصوصی را به‌صورت هم‌زمان دربرگیرد.

وی خاطرنشان کرد: در کنار حمایت از زنجیره تولید و تأمین، باید مسیر سرمایه‌گذاری بخش خصوصی و ورود فناوری‌های نوین و هوش مصنوعی نیز هموار شود. توسعه فناوری بدون فراهم بودن زیرساخت‌های لازم و امکان برنامه‌ریزی بلندمدت برای فعالان اقتصادی، نمی‌تواند به نتیجه مطلوب برسد.

صمغ‌آبادی در پایان گفت: در داکام معتقدیم دانش و توان فنی موردنیاز برای توسعه صنعت آرد و غلات در کشور وجود دارد. آنچه امروز بیش از هر چیز موردنیاز است، فراهم شدن شرایطی است که این توان فنی بتواند به تولید، نوآوری و پیشرفت واقعی تبدیل شود.

افسانه محمدی

مدیر داخلی کنفرانس ایران‌گرین

کنفرانس ایران‌گرین؛ جایی برای بازخوانی آینده تجارت غلات

ششمین دوره کنفرانس ایران‌گرین در شرایطی برگزار می‌شود که صنعت غلات ایران هم‌زمان با تحولات بازارهای جهانی، تغییر مسیرهای تجاری و چالش‌های تأمین مالی و لجستیکی مواجه است. در چنین وضعیتی، بازطراحی محتوای کنفرانس و تمرکز بر مسائل واقعی فعالان این صنعت، از محورهای اصلی دوره جدید ایران‌گرین است. افسانه محمدی، مدیر داخلی کنفرانس ایران‌گرین، در گفت‌وگو با نگاشته، از تغییر رویکرد این دوره و تلاش برای تبدیل این رویداد به بستری برای گفت‌وگو، شبکه‌سازی و شکل‌گیری همکاری‌های تجاری می‌گوید.

محمدی با اشاره به تغییرات ایجادشده در ساختار ششمین دوره ایران‌گرین اظهار کرد: تلاش کرده‌ایم ساختار کنفرانس را متناسب با شرایط جدید صنعت غلات ایران و تحولات بازارهای بین‌المللی بازطراحی کنیم. در این دوره صرفاً به دنبال تکرار مباحث سال‌های گذشته نیستیم، بلکه موضوعات و پنل‌ها به گونه‌ای طراحی شده‌اند که با مسائل و تصمیمات فعالان بازار امروز ارتباط مستقیمی داشته باشند.

به گفته وی، در طراحی پنل‌های تخصصی، موضوعاتی همچون آزادسازی و نقش بخش خصوصی در تجارت گندم و غلات، تحولات بازار جهانی، کشورهای عضو بریکس و مسیرهای جدید تجاری، روغن و دانه‌های روغنی، حمل‌ونقل و بنادر، تأمین مالی، بیمه، بازرسی و زنجیره تأمین مورد توجه قرار گرفته است. بر همین اساس تلاش شده پنل‌ها از گفت‌وگوهای صرفاً تئوریک فاصله بگیرند و به سمت بررسی مسائل واقعی بازار، چالش‌های موجود و فرصت‌های ایجادشده برای فعالان صنعت حرکت کنند.

تمرکز بر تغییرات ساختاری تجارت غلات

مدیر داخلی کنفرانس ایران‌گرین، تغییرات ساختاری در تجارت غلات ایران را یکی از اولویت‌های اصلی دوره ششم دانست و گفت: بازار در حال تجربه شرایطی است که در آن نقش بخش خصوصی، شیوه‌های تأمین، مسیرهای واردات و صادرات و ارتباط با بازارهای منطقه‌ای، اهمیت بیشتری پیدا کرده است.

محمدی افزود: به همین دلیل، در پنل‌های تخصصی امسال موضوعاتی مانند آینده تجارت گندم و آرد، جایگاه ایران در تجارت منطقه‌ای و بریکس، بازار جهانی غلات، روغن و دانه‌های روغنی، لجستیک و حمل‌ونقل، نقش

بنادر، تأمین مالی و ابزارهای بانکی و بیمه‌ای و همچنین مدیریت ریسک در تجارت غلات بررسی خواهد شد.

وی تأکید کرد: هدف این است که هر پنل بتواند به یک پرسش مشخص و واقعی بازار پاسخ دهد؛ این که در شرایط جدید، مسیرهای تجاری ایران به چه سمتی حرکت می‌کنند، چه فرصت‌هایی برای بخش خصوصی ایجاد شده و فعالان صنعت برای کاهش ریسک و افزایش بهره‌وری زنجیره تأمین باید چه رویکردی داشته باشند.

پیوند تحلیل‌های جهانی با تجربه فعالان صنعت

محمدی درباره رویکرد ایران گرین در بخش سخنرانی‌ها نیز گفت: تلاش کرده‌ایم سخنرانی‌ها صرفاً ارائه اطلاعات نباشند و در کنار تحلیل‌های تخصصی و بررسی روندهای جهانی، از افرادی دعوت کنیم که تجربه مستقیم و عملیاتی در بخش‌های مختلف زنجیره غلات دارند.

به گفته وی، ایران گرین امسال تلاش دارد سه سطح شامل تصویر کلان بازار، تحلیل تخصصی و تجربه عملی فعالان صنعت را در کنار یکدیگر قرار دهد. بر همین اساس، علاوه بر کارشناسان و تحلیلگران، از نمایندگان بخش خصوصی، شرکت‌های بازرگانی، فعالان حوزه لجستیک و بنادر، مؤسسات مالی و بانکی، شرکت‌های بیمه و بازرسی و سایر بخش‌های مرتبط دعوت شده است.

مدیر داخلی کنفرانس ایران گرین تصریح کرد: برای ما مهم است که مخاطب در پایان یک سخنرانی، فقط با یک تحلیل جدید از بازار خارج نشود، بلکه بتواند از آن تحلیل در تصمیم‌های تجاری و فعالیت حرفه‌ای خود نیز استفاده کند.

ایران گرین؛ فراتر از یک رویداد سخنرانی‌محور

محمدی یکی از اهداف اصلی ششمین دوره ایران گرین را ایجاد فضای مؤثرتر برای شبکه‌سازی و شکل‌گیری همکاری‌های تجاری عنوان کرد و گفت: ایران گرین را صرفاً یک سالن سخنرانی نمی‌بینیم، بلکه آن را محلی برای دیدار و ارتباط مستقیم فعالان زنجیره غلات ایران و جهان می‌دانیم.

وی ادامه داد: در طراحی امسال، زمان و فضای بیشتری برای شبکه‌سازی، دیدارهای B۲B، ارتباط میان شرکت‌های داخلی و خارجی و تعامل مستقیم میان فعالان بازار در نظر گرفته شده است. حضور شرکت‌های بازرگانی، واردکنندگان و صادرکنندگان، بانک‌ها و مؤسسات مالی، شرکت‌های حمل‌ونقل و لجستیک، بنادر، بیمه، بازرسی و سایر بخش‌های زنجیره، این امکان را فراهم می‌کند که ارتباطات شکل‌گرفته در پنل‌ها به گفت‌وگوهای تجاری و همکاری‌های واقعی تبدیل شود.

به گفته محمدی، هدف این است که ارزش ایران گرین به دو روز برگزاری کنفرانس محدود نشود و ارتباطاتی که در این رویداد شکل می‌گیرد، پس از پایان کنفرانس نیز بتواند در قالب همکاری‌های تجاری و حرفه‌ای ادامه یابد.

وی در پایان خاطرنشان کرد: ایران گرین در ششمین دوره خود تلاش دارد تصویری واقعی‌تر از آینده صنعت غلات ارائه دهد؛ آینده‌ای که در آن شناخت بازار، دسترسی به اطلاعات، ارتباطات بین‌المللی و شکل‌گیری همکاری‌های تجاری، به اندازه تحلیل‌های تخصصی اهمیت دارند. هدف ما این است که ایران گرین امسال نه‌فقط محلی برای شنیدن، بلکه محلی برای گفت‌وگو، تصمیم‌سازی و ایجاد ارتباطات جدید در صنعت غلات باشد.

iranGrain 2026: Shaping the Future of Iran's Grain Trade

Afsaneh Mohammadi
iranGrain Conference Operations Manager

The sixth edition of iranGrain Conference will introduce a renewed approach focused on evolving grain trade dynamics, private-sector participation, and emerging opportunities for international cooperation.

The conference program has been redesigned to address the practical challenges facing Iran's grain industry amid changing global markets and regional trade patterns.

Key topics include wheat and grain trade liberalization, private-sector participation, global grain markets, BRICS countries, emerging trade corridors, vegetable oils and oilseeds, logistics, ports, trade finance, insurance, and risk management.

Moving beyond theoretical discussions, the conference aims to provide practical insights into reducing commercial risks, improving supply chain efficiency, and identifying new business opportunities.

Industry analysts will be joined by grain traders, logistics professionals, financial institutions, insurers, inspection companies, and other stakeholders to connect global market analysis with operational experience.

A major priority for iranGrain 2026 is expanding B2B networking and direct business engagement between Iranian and international companies. Additional opportunities for professional meetings and commercial negotiations will help transform industry discussions into potential partnerships.

Through this approach, iranGrain aims to evolve beyond a traditional conference into a platform for industry dialogue, strategic decision-making, and long-term business cooperation.

The ultimate objective is to create meaningful connections that extend beyond the two-day event and contribute to the future development of Iran's grain industry.

انجمن غلات ایران
IRAN GRAINS UNION
IRANGRAINS.COM

iranGrain

The 6th International iranGrainConference

ششمین کنفرانس بین‌المللی غلات و دانه‌های روغنی

Your Gateway to Iranian Grain Market

30 Nov & 1 Dec 2026 | ۹ و ۱۰ آذر ماه ۱۴۰۵

محل برگزاری: تهران، هتل پارسیان استقلال (هیلتون)
Parsian Esteghlal Hotel (Formerly Hilton), Tehran

+98 939 647 8582

محمد عیقرلو

دبیر کنفدراسیون حمل‌ونقل

ایران در جست‌وجوی مسیر جایگزین؛ کدام کریدورها توان جبران محدودیت‌های دریایی را دارند؟

محدود شدن مسیرهای اصلی حمل‌ونقل دریایی و دشوارتر شدن حمل هوایی، اهمیت مسیرهای زمینی و ریلی را در تداوم تجارت خارجی ایران افزایش داده است. در چنین شرایطی، ظرفیت واقعی کریدورهای جایگزین، هزینه و زمان حمل و همچنین ریسک‌های عملیاتی آن‌ها به یکی از مسائل مهم زنجیره تأمین کالاهای اساسی تبدیل شده است. محمد عیقرلو، دبیر کنفدراسیون حمل‌ونقل، در بررسی ظرفیت زیرساخت‌های کشور معتقد است: ایران در شرایط فعلی، امکان جایگزینی کامل مسیرهای دریایی را ندارد، اما با ترکیب هوشمندانه مسیرهای شمالی، زمینی و ریلی می‌تواند بخش قابل توجهی از نیاز وارداتی خود را پوشش دهد.

عیقرلو با اشاره به ظرفیت فعلی زیرساخت‌های حمل‌ونقل کشور اظهار کرد: حتی با فعال‌سازی حداکثری مسیرهای زمینی و ریلی، این مسیرها نمی‌توانند به‌طور کامل جای بنادر جنوبی را بگیرند. با این حال، به گفته وی، ترکیب مناسب مسیرهای موجود می‌تواند حدود ۷۰ تا ۸۰ درصد نیاز مربوط به کالاهای اساسی را تأمین کند و در این میان، کریدور شمال-جنوب از مسیر خزر مهم‌ترین گزینه برای جابه‌جایی حجم بالای غلات محسوب می‌شود.

کریدور شمال-جنوب؛ مهم‌ترین گزینه برای غلات

دبیر کنفدراسیون حمل‌ونقل، کریدور شمال-جنوب با محوریت خزر و حمل ریلی را از نظر ظرفیت و هزینه، گزینه‌ای مهم برای جایگزینی بخشی از مسیرهای دریایی دانست. ظرفیت فعلی این مسیر حدود ۱۰ تا ۱۵ میلیون تن در سال برآورد می‌شود که با سرمایه‌گذاری امکان افزایش آن تا حدود ۲۰ میلیون تن وجود دارد. همچنین هزینه حمل در این کریدور حدود ۳۰ تا ۴۰ درصد کمتر از حمل جاده‌ای است و از نظر هزینه می‌تواند با حمل دریایی رقابت کند.

به گفته عیقرلو، زمان انتقال کالا از روسیه و قزاقستان به مرکز ایران از این مسیر حدود ۱۵ تا ۲۵ روز است و سطح ریسک آن نیز متوسط ارزیابی می‌شود؛ چرا که عملکرد کریدور به همکاری چند کشور از جمله روسیه، آذربایجان و ترکمنستان وابسته است.

او مهم‌ترین مزیت کریدور شمال-جنوب را امکان جابه‌جایی حجم بالای غلات عنوان کرد و گفت: اتصال ریلی و استفاده از حمل انبوه، این مسیر را برای کالاهای اساسی مناسب‌تر می‌کند. با این حال، گلوگاه رشت-آستارا همچنان یکی از مهم‌ترین موانع تکمیل این کریدور است. این بخش ریلی

به‌طول ۱۶۲ کیلومتر هنوز تکمیل نشده و همین موضوع کل زنجیره حمل را با محدودیت مواجه می‌کند.
عیقرلو همچنین به محدودیت بنادر خزر اشاره کرد و افزود: بنادر انزلی، امیرآباد و نوشهر ازنظر عمق آب، امکان پذیرش کشتی‌های بزرگ را به شکل مطلوب ندارند و ظرفیت تخلیه روزانه آن‌ها نیز محدود است؛ ظرفیتی که حدود ۱۰ تا ۱۵ هزار تن برآورد می‌شود.

ترکیه؛ مسیر سریع اما پرهزینه

دبیر کنفدراسیون حمل‌ونقل با بیان این که مسیر ترکیه از طریق مرزهای بازرگان و سرو، ازنظر زمان حمل یکی از گزینه‌های قابل‌توجه برای تجارت خارجی ایران است، اظهار کرد: ظرفیت این مسیر حدود ۵ تا ۷ میلیون تن در سال برآورد می‌شود و انتقال کالا از اروپا به ایران می‌تواند در حدود ۳ تا ۷ روز انجام شود.
وی زیرساخت جاده‌ای و گمرکی مناسب و سرعت بالای این مسیر را از مزیت‌های آن دانست و افزود: مسیر ترکیه به‌ویژه برای کالاهای حساس مانند دارو و تجهیزات پزشکی قابلیت استفاده بیشتری دارد. بااین‌حال، هزینه بالای حمل، استفاده از این مسیر را برای کالاهای حجیم و فله‌ای مانند گندم محدود می‌کند؛ چراکه هزینه حمل زمینی از این مسیر می‌تواند دو تا سه برابر حمل دریایی باشد.

مسیر پاکستان؛ گزینه‌ای برای شرایط اضطراری

عیقرلو مسیر پاکستان از طریق بنادر گوادر و کراچی را نیز یکی دیگر از گزینه‌های جایگزین دانست، اما ظرفیت این مسیر را حدود ۲ تا ۳ میلیون تن در سال عنوان کرد.
به گفته وی، زمان حمل کالا از کراچی تا تهران حدود ۷ تا ۱۲ روز است، اما هزینه متوسط حمل، ضعف زیرساخت‌ها و ریسک‌های امنیتی در بلوچستان، قابلیت اتکای این مسیر را محدود می‌کند.
دسترسی به دریای عمان بدون عبور از تنگه هرمز و امکان استفاده از بندر گوادر از مهم‌ترین مزیت‌های این مسیر است، اما جاده‌های دوطرفه و کوهستانی، ظرفیت محدود گمرکات تفتان و ریمدان و همچنین ضرورت تأمین امنیت مسیر، ازجمله موانع اصلی آن به شمار می‌روند.
به گفته عیقرلو، ثبات سیاسی و امنیتی پاکستان نیز در میزان قابلیت اتکای این مسیر نقش تعیین‌کننده‌ای دارد.

چین؛ مسیر ایمن اما کم‌ظرفیت

دبیر کنفدراسیون حمل‌ونقل در ادامه با اشاره به این نکته که مسیر ریلی چین و آسیای میانه نیز از گزینه‌های موجود برای تداوم تجارت خارجی است، اضافه کرد: ظرفیت این مسیر در شرایط فعلی حدود یک تا دو میلیون تن در سال برآورد می‌شود و تعداد قطارهای عبوری نیز حدود ۵ تا ۱۰ قطار در هفته است.
وی زمان حمل از چین تا تهران را حدود ۱۲ تا ۱۵ روز اعلام کرد و گفت: این مسیر ازنظر ایمنی و قابلیت استفاده برای کالاهای صنعتی و باارزش، مناسب است و در مقایسه با حمل دریایی که ممکن است ۳۰ تا ۴۰ روز زمان ببرد، سرعت بیشتری دارد. بااین‌حال، ظرفیت محدود قطارها، هزینه بالاتر حمل و ضرورت تغییر عرض ریل در برخی مرزهای آسیای میانه، استفاده گسترده از این مسیر را برای کالاهای فله‌ای محدود می‌کند.

عراق؛ مسیر مناسب برای صادرات، نه تأمین واردات

دبیر کنفدراسیون حمل‌ونقل درباره مسیر عراق تصریح کرد: ظرفیت این مسیر حدود یک تا دو میلیون تن است و بیشتر برای صادرات مورداستفاده قرار می‌گیرد. سرعت بالای انتقال کالا و امکان استفاده از مسیر بندر ام‌قصر ازجمله مزیت‌های آن است، اما عراق خود یکی از واردکنندگان کالاهای اساسی محسوب می‌شود؛ بنابراین نمی‌تواند نقش محوری در تأمین واردات ایران ایفا کند.

از سوی دیگر، مسائل امنیتی و مشکلات گمرکی ازجمله عواملی هستند که ظرفیت استفاده از این مسیر را برای تجارت ایران محدود می‌کنند.

رشت-آستارا؛ گلوگاه اصلی کریدور شمال-جنوب

عیقرلو با بیان این که تکمیل راه‌آهن رشت-آستارا یکی از مهم‌ترین اقدامات زیرساختی برای تقویت مسیرهای جایگزین است، افزود: این بخش ۱۶۲ کیلومتری در صورت تکمیل می‌تواند ظرفیت کریدور شمال-جنوب را دو تا سه برابر افزایش دهد و نقش این مسیر را در انتقال کالاهای اساسی، به‌ویژه غلات، تقویت کند.

وی همچنین بر ضرورت عمق‌بخشی به بنادر خزر تأکید کرد و گفت: بنادر انزلی و امیرآباد باید امکان پذیرش کشتی‌های ۱۰ تا ۱۵ هزار تنی را پیدا کنند. توسعه گمرکات شرقی، تجهیز مرزهای تفتان و ریمدان، افزایش امکانات تخلیه و انبار و تأمین نیروی انسانی موردنیاز نیز از دیگر الزامات تقویت مسیرهای جایگزین است.

تنوع مسیر و شریک تجاری؛ شرط تداوم زنجیره تأمین

به اعتقاد دبیر کنفدراسیون حمل‌ونقل، صرف توسعه یک مسیر نمی‌تواند پاسخگوی نیاز تجارت خارجی ایران باشد و کشور باید هم‌زمان به سمت تنوع‌بخشی به مسیرها و شرکای تجاری حرکت کند. کاهش وابستگی به تعداد محدودی از شرکای تجاری ازجمله روسیه و چین می‌تواند در برابر فشارهای سیاسی و اختلالات احتمالی، انعطاف بیشتری برای زنجیره تأمین ایجاد کند.

وی بر همین اساس، استفاده ترکیبی از مسیرهای مختلف را برای تأمین کالاهای اساسی پیشنهاد کرد؛ به‌گونه‌ای که بخش عمده این کالاها از مسیر خزر و کریدور شمال-جنوب، بخشی از مسیر ترکیه، بخشی از پاکستان و سهمی نیز از مسیر چین تأمین شود. در حوزه کالاهای صنعتی و دارو نیز مسیرهای ترکیه، اروپا و چین می‌توانند در کنار یکدیگر مورداستفاده قرار گیرند.

جایگزینی کامل در کوتاه‌مدت ممکن نیست

عیقرلو در جمع‌بندی این ارزیابی تأکید کرد: زیرساخت‌های فعلی ایران، ظرفیت جایگزینی کامل مسیرهای دریایی را ندارند، اما می‌توان با یک استراتژی ترکیبی، بخشی قابل‌توجه از اختلالات ایجادشده در مسیرهای اصلی تجارت را مدیریت کرد.

به گفته وی، در کوتاه‌مدت باید بر استفاده حداکثری از ظرفیت خزر و مسیر ترکیه تمرکز کرد؛ در میان‌مدت، تکمیل راه‌آهن رشت-آستارا، توسعه بنادر خزر و تقویت مرزهای شرقی باید در اولویت قرار گیرد و در افق بلندمدت نیز ایران می‌تواند با توسعه زیرساخت‌های حمل‌ونقل و تکمیل کریدورها، ظرفیت خود را برای ایفای نقش پررنگ‌تر در ترانزیت منطقه افزایش دهد.

در این میان، کریدور شمال-جنوب از مسیر خزر به دلیل ظرفیت بالاتر و هزینه رقابتی، برای جابه‌جایی غلات و کالاهای اساسی اهمیت بیشتری دارد؛ مسیر ترکیه ازنظر سرعت مزیت دارد؛ اما هزینه بالای آن محدودیت ایجاد می‌کند و مسیر ریلی چین نیز با وجود ایمنی و سرعت مناسب، همچنان با محدودیت ظرفیت مواجه است.

Can the North–South Corridor Secure Iran's Grain Imports amid Maritime Disruptions?

Mr. Mohammad Eigharloo
Secretary of the Transport Confederation

Growing restrictions on maritime transportation and increasing difficulties in air freight have intensified Iran's need for alternative land and rail corridors to maintain essential commodity supplies.

Although existing infrastructure cannot fully replace maritime routes, a coordinated combination of alternative corridors could cover approximately 70–80% of Iran's essential commodity requirements.

The International North–South Transport Corridor (INSTC), particularly through the Caspian Sea, represents the most promising alternative for large-scale grain transportation.

Its current annual capacity is estimated at 10–15 million tons, potentially increasing to 20 million tons through infrastructure investment. Transportation costs along this corridor are approximately 30–40% lower than road freight, while shipments from Russia and Kazakhstan to central Iran typically require 15–25 days.

However, the unfinished 162-kilometer Rasht–Astara railway remains a major infrastructure bottleneck. Completing this connection could increase the corridor's capacity twofold to threefold.

Limited water depth and cargo-handling capabilities at Caspian ports, including Anzali, Amirabad, and Nowshahr, also constrain operations, with combined daily unloading capacity estimated at 10,000–15,000 tons.

The Türkiye corridor offers faster transportation, with annual capacity estimated at 5–7 million tons and transit times of approximately 3–7 days from Europe to Iran. Nevertheless, land transportation costs can be two to three times higher than maritime freight, making this route less competitive for bulk commodities such as wheat.

Pakistan provides another alternative through Karachi and Gwadar ports, offering annual capacity of approximately 2–3 million tons. However, infrastructure limitations, customs bottlenecks, and security risks restrict its reliability.

Meanwhile, the China–Central Asia railway corridor offers transit times of approximately 12–15 days and annual capacity of 1–2 million tons. Despite its relative speed and security, limited railway capacity and higher transportation costs make it more suitable for industrial and high-value goods than bulk grain shipments.

Strengthening Iran's alternative logistics network requires completing the Rasht–Astara railway, expanding Caspian port infrastructure to accommodate vessels carrying 10,000–15,000 tons, improving eastern border facilities, and diversifying trading partners.

In the short term, maximizing Caspian transportation capacity and utilizing the Türkiye corridor should remain priorities. Medium-term investments should focus on completing critical railway connections and upgrading northern ports.

Over the longer term, developing integrated regional transport corridors could strengthen Iran's position as a transit hub while improving the resilience of its grain and essential commodity supply chains.

امان‌الله شهنوازی

نایب‌رئیس اتاق بازرگانی ایران و پاکستان

تجارت با پاکستان در ایستگاه ۱۰ میلیارد دلار

اتاق تسویه؛ مسیر تازه تجارت ایران و پاکستان بدون انتقال مستقیم ارز

توسعه تجارت ایران و پاکستان در سال‌های اخیر با هدف افزایش مبادلات، تسهیل تجارت مرزی و ایجاد سازوکارهای جدید برای تسویه معاملات دنبال شده است. در این میان، هدف‌گذاری تجارت سالانه ۱۰ میلیارد دلاری میان دو کشور، در کنار ظرفیت‌های موجود، نیازمند رفع موانع بانکی، گمرکی و لجستیکی و حرکت به سمت تجارت رسمی و پایدار است. امان‌الله شهنوازی، نایب‌رئیس اتاق بازرگانی ایران و پاکستان، در گفت‌وگو با نگاشته، ابعاد این هدف‌گذاری و الزامات توسعه تجارت دو کشور را تشریح کرده است.

تجارت ۱۰ میلیارد دلاری؛ هدفی بلندپروازانه اما قابل‌پیگیری

شهنوازی با اشاره به هدف‌گذاری تجارت ۱۰ میلیارد دلاری میان ایران و پاکستان اظهار کرد: با توجه به ظرفیت‌های اقتصادی دو کشور، این هدف بلندپروازانه اما قابل‌پیگیری است؛ به‌ویژه آن که در مذاکرات رسمی نیز بر تحقق آن تأکید شده است.

وی افزود: در دهمین نشست کمیته مشترک تجارت ایران و پاکستان در مرداد ۱۴۰۵، دو طرف علاوه بر تأکید بر هدف تجارت ۱۰ میلیارد دلاری، بر توسعه تجارت تهاتری، تقویت روابط B2B، همکاری صنعتی و سرمایه‌گذاری، فعال‌سازی بازارچه‌های مرزی و بهبود حمل‌ونقل و زیرساخت‌های مرزی توافق کردند.

به گفته نایب‌رئیس اتاق بازرگانی ایران و پاکستان، دستیابی به این رقم تنها با افزایش صادرات چند قلم کالای سنتی امکان‌پذیر نیست، بلکه مجموعه‌ای از موانع عملیاتی باید برطرف شود. رفع مشکلات بانکی و مالی و ایجاد روش‌های سریع، شفاف و کم‌هزینه برای تسویه معاملات، تکمیل توافق تجارت آزاد، کاهش موانع غیرتعرفه‌ای و مقررات متغیر، تسهیل تردد کامیون‌ها و توسعه زیرساخت‌های گمرکی و لجستیکی در مرزهای میرجاوه–تفتان و ریمدان–گبد از جمله این الزامات است.

وی تأکید کرد: در کنار این اقدامات، کاهش زمان توقف کامیون‌ها، ایجاد امکانات مناسب برای رانندگان و تنوع‌بخشی به سبد کالاهای تجاری نیز اهمیت دارد.

به اعتقاد نایب‌رئیس اتاق بازرگانی ایران و پاکستان، مسئله اصلی در مسیر توسعه تجارت، صرفاً افزایش حجم معاملات نیست، بلکه باید هزینه و ریسک تجارت میان دو کشور کاهش یابد. هرچه فرآیندهای تسویه، گمرک، حمل‌ونقل و عبور از مرز قابل‌پیش‌بینی‌تر باشد، زمینه حضور بخش خصوصی در تجارت رسمی نیز تقویت خواهد شد.

FTA؛ فرصتی برای تغییر ساختار تجارت

شهنوازی درباره توافق تجارت آزاد ایران و پاکستان نیز گفت: در حال حاضر میان دو کشور موافقت‌نامه تجارت ترجیحی وجود دارد که از سال ۲۰۰۶ اجرایی شده، اما مذاکرات برای حرکت به سمت یک توافق تجارت آزاد گسترده‌تر همچنان ادامه دارد.

به گفته وی، موضوعاتی از جمله قواعد مبدأ، نحوه کاهش تعرفه‌ها و فهرست کالاهای مشمول در مذاکرات مورد بررسی قرار گرفته و نهایی شدن توافق تجارت آزاد می‌تواند زمینه افزایش تجارت رسمی و کاهش هزینه ورود کالا به بازار دو کشور را فراهم کند.

وی ادامه داد: یکی از آثار مهم FTA می‌تواند تغییر ترکیب کالاهای تجاری باشد. در صورت رفع موانع تعرفه‌ای و غیرتعرفه‌ای، امکان خروج تجارت ایران و پاکستان از تمرکز بر چند قلم کالای سنتی و حرکت به سمت سبد متنوع‌تری از محصولات فراهم می‌شود.

نایب‌رئیس اتاق بازرگانی ایران و پاکستان با اشاره به ظرفیت‌های دو طرف اظهار کرد: پاکستان در حوزه برنج، میوه، محصولات کشاورزی، گوشت و برخی کالاهای صنعتی ظرفیت صادراتی دارد و ایران نیز در حوزه انرژی، پتروشیمی، مواد معدنی، مصالح ساختمانی، صنایع غذایی و کالاهای صنعتی از ظرفیت قابل توجهی برخوردار است.

به گفته وی، اهمیت توافق تجارت آزاد تنها به کاهش تعرفه‌ها محدود نمی‌شود و این توافق می‌تواند چارچوب حقوقی لازم برای توسعه همکاری‌های صنعتی، سرمایه‌گذاری مشترک و شکل‌گیری زنجیره‌های تولید میان دو کشور را فراهم کند.

حرکت به سمت زنجیره‌های مشترک تولید؛ کلیدی برای افزایش تجارت با پاکستان

شهنوازی با بیان این که مرحله بعدی روابط تجاری ایران و پاکستان باید فراتر از مبادله مستقیم کالا تعریف شود، تصریح کرد: بخشی از فرآیند تولید می‌تواند میان دو کشور توزیع شود؛ به این معنا که مواد اولیه یا انرژی از ایران تأمین شود و فرآوری، بسته‌بندی یا دسترسی به بازارهای ثالث از طریق پاکستان صورت گیرد.

وی افزود: سرمایه‌گذاری مشترک در صنایع غذایی و کشاورزی و همچنین همکاری در حوزه‌های پتروشیمی، مواد معدنی و مصالح ساختمانی می‌تواند تجارت دو کشور را از مدل فروش کالا به یکدیگر به سمت تکمیل ظرفیت‌های تولیدی سوق دهد.

نایب‌رئیس اتاق بازرگانی ایران و پاکستان با اشاره به ظرفیت تجارت مرزی میان دو کشور گفت: تجارت مرزی نباید صرفاً به‌عنوان یک فعالیت حاشیه‌ای دیده شود، بلکه باید با رسمی‌سازی و ایجاد زیرساخت مناسب، به بخشی از شبکه پایدار تجارت دو کشور تبدیل شود.

به گفته وی، فعال‌سازی واقعی بازارچه‌های مرزی از مهم‌ترین اقدامات در این زمینه است. این بازارچه‌ها باید علاوه بر محل مبادله کالا، به زیرساخت‌هایی مانند انبار، سردخانه، باسکول و خدمات گمرکی، بانکی، بیمه‌ای و حمل‌ونقل مجهز شوند.

شهنوازی همچنین ساده‌سازی تشریفات گمرکی و تبادل الکترونیکی اطلاعات میان دو کشور را ضروری دانست و افزود: هرچه فرآیند ترخیص پیچیده‌تر و زمان توقف کامیون‌ها طولانی‌تر باشد، انگیزه استفاده از مسیرهای غیررسمی افزایش پیدا می‌کند.

وی استفاده گسترده‌تر از سازوکار TIR را نیز یکی از ابزارهای تسهیل تجارت دانست و گفت: استفاده از این سازوکار می‌تواند امنیت و قابلیت ردیابی محموله‌ها را افزایش دهد و زمان و هزینه عبور کامیون‌ها نیز کاهش یابد.

اتاق تسویه؛ حلقه مهم تجارت بدون وابستگی به مسیرهای بانکی

شهنوازی یکی از موضوعات مهم در توسعه تجارت ایران و پاکستان را ایجاد سازوکارهای جدید برای تسویه معاملات دانست و اظهار کرد: میان تهاتر B۲B، اتاق تسویه و استفاده از ارزهای محلی باید تفکیک قائل شد، اما این ابزارها می‌توانند در کنار یکدیگر یک زنجیره کامل برای تسویه تجاری ایجاد کنند.

به گفته وی، سازوکار اتاق تسویه در تجارت ایران و پاکستان عملیاتی شده و می‌تواند بخشی از مشکلات انتقال وجوه را کاهش دهد. در این مدل، تعهدات تجاری صادرکنندگان و واردکنندگان دو طرف با یکدیگر تطبیق داده می‌شود و به جای آن که هر معامله الزاماً به انتقال مستقیم ارز از مسیرهای متعارف بانکی نیاز داشته باشد، امکان تسویه متقابل تعهدات تجاری فراهم می‌شود.

نایب‌رئیس اتاق بازرگانی ایران و پاکستان کاهش وابستگی به مسیرهای بانکی بین‌المللی، کاهش ریسک انتقال پول و پایین آمدن هزینه تسویه را از مزایای این سازوکار عنوان کرد و افزود: در برخی روش‌های غیرمستقیم، هزینه انتقال وجوه می‌تواند حدود ۳ تا ۵ درصد باشد، درحالی که در چارچوب اتاق تسویه این هزینه می‌تواند به کمتر از یک درصد کاهش پیدا کند.

وی ادامه داد: پاکستان نیز از سال ۲۰۲۳ چارچوب رسمی B۲B Barter Trade Mechanism را ایجاد کرده و در سال ۲۰۲۵ اصلاحاتی در آن انجام داده است. این اصلاحات، ازجمله امکان استفاده از ساختارهای چندطرفه و کنسرسیومی، ظرفیت بیشتری برای مشارکت بخش خصوصی در معاملات ایجاد کرده است.

شهنوازی تأکید کرد: در مرحله کنونی، اتصال اتاق تسویه، سازوکار تهاتر B۲B، اتاق‌های بازرگانی و شرکت‌های خصوصی دو کشور اهمیت زیادی دارد تا این ابزارها از سطح توافقات و سازوکارهای رسمی به معاملات واقعی بخش خصوصی منتقل شوند.

حمل‌ونقل؛ یکی از گلوگاه‌های تجارت ایران و پاکستان

نایب‌رئیس اتاق بازرگانی ایران و پاکستان با اشاره به وضعیت زیرساخت‌های حمل‌ونقل گفت: زیرساخت‌های موجود ظرفیت افزایش تجارت را دارند، اما برای دستیابی به حجم بالاتر مبادلات، رفع گلوگاه‌های عملیاتی و سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها ضروری است.

وی محور میرجاوه–تفتان را یکی از مسیرهای اصلی تجارت زمینی میان دو کشور دانست و افزود: در جنوب نیز مسیر ریمدان–گبد اهمیت بیشتری پیدا کرده است. این مسیر از ظرفیت تبدیل شدن به بخشی از یک شبکه مکمل میان چابهار، ریمدان، گبد و گوادر برخوردار است.

شهنوازی ادامه داد: توقف طولانی کامیون‌ها، محدودیت تردد ناوگان، تفاوت مقررات دو کشور، کمبود امکانات رفاهی رانندگان، ضعف برخی زیرساخت‌های مرزی و پیچیدگی فرآیندهای گمرکی همچنان از عواملی هستند که هزینه نهایی تجارت را افزایش می‌دهند.

به گفته وی، توسعه حمل‌ونقل ریلی و جاده‌ای، تقویت زیرساخت‌های گمرکی و استفاده از ظرفیت چابهار می‌تواند به ایجاد شبکه‌ای چندمسیره برای تجارت ایران و پاکستان کمک کند.

تنوع سبد تجاری؛ شرط عبور از تجارت چند قلمی

این فعال حوزه بازرگانی با تأکید بر ضرورت تنوع‌بخشی به تجارت دو کشور اظهار کرد: برای رسیدن به تجارت چند میلیارد دلاری، اتکا به چند قلم کالای سنتی کافی نیست و باید سبد جدیدی از کالا و خدمات تعریف شود.

وی در تشریح ظرفیت‌های صادراتی ایران، به محصولاتی مانند پتروشیمی و مواد اولیه صنایع، قیر و فرآورده‌های نفتی، مواد معدنی و محصولات فراوری‌شده معدنی، سیمان و مصالح ساختمانی، محصولات صنایع غذایی، تجهیزات و ماشین‌آلات صنعتی، محصولات دارویی و بهداشتی، خدمات فنی و مهندسی و فناوری اشاره کرد.

به گفته شهنوازی، در مقابل، پاکستان نیز در حوزه‌هایی مانند برنج، گوشت و دام، انبه و سایر میوه‌ها، محصولات کشاورزی و غذایی، منسوجات و پوشاک، محصولات چرمی و برخی کالاهای دارویی و صنعتی ظرفیت افزایش صادرات به ایران را دارد.

وی درعین‌حال بر اهمیت ایجاد تجارت دوطرفه و متوازن تأکید کرد و گفت: چنانچه یک کشور صرفاً صادرکننده و طرف مقابل صرفاً واردکننده باشد، تداوم تجارت دشوار خواهد شد؛ بنابراین باید کالاها در قالب سبدهای تجاری دوطرفه تعریف شوند تا صادرات هر طرف بتواند بخشی از نیاز وارداتی طرف مقابل را تأمین و زمینه تسویه معاملات را فراهم کند.

تحقق تجارت ۱۰ میلیارد دلاری در گرو تکمیل اکوسیستم تجاری

نایب‌رئیس اتاق بازرگانی ایران و پاکستان در جمع‌بندی گفت: دستیابی به تجارت ۱۰ میلیارد دلاری نیازمند ایجاد یک اکوسیستم کامل تجاری میان دو کشور است؛ اکوسیستمی که در آن توافق تجارت آزاد، تهاتر B۲B، اتاق تسویه، روش‌های تسویه غیردلاری، TIR، گمرک الکترونیک، بازارچه‌های مرزی، توسعه ریمدان و گبد، ظرفیت چابهار و حمل‌ونقل ریلی و جاده‌ای در کنار سرمایه‌گذاری و تولید مشترک قرار گیرد.

به گفته شهنوازی، در این میان اتاق تسویه می‌تواند یکی از حلقه‌های مهم این زنجیره باشد؛ چراکه بخشی از مشکلات انتقال پول و تسویه معاملات را کاهش می‌دهد و امکان حضور گسترده‌تر بخش خصوصی را فراهم می‌کند.

وی همچنین تأکید کرد: بازارچه‌ها و مرزهای رسمی نباید صرفاً محل عبور کالا باشند، بلکه می‌توانند بخشی از زیرساخت تاب‌آوری اقتصادی و تأمین کالاهای ضروری دو کشور نیز باشند.

شهنوازی در پایان خاطرنشان کرد: برای رسیدن به تجارتی پایدار و چندمیلیارددلاری، رابطه اقتصادی ایران و پاکستان باید از تجارت مرزی و موردی به سمت یک زنجیره رسمی، قابل پیش‌بینی و بخش خصوصی‌محور حرکت کند.

Iran–Pakistan Eye $10 Billion Trade as Clearing House Cuts Payment Costs

Mr. Amanollah Shahnavazi
Vice President of the Iran–Pakistan Chamber of Commerce

Iran and Pakistan are targeting $10 billion in annual bilateral trade, seeking to expand economic cooperation, strengthen cross-border commerce, and establish alternative payment mechanisms. Achieving this goal, however, requires overcoming banking restrictions, customs barriers, and logistics challenges while increasing private-sector participation.

Clearing House Could Cut Payment Costs Below 1%

A key development in bilateral trade is the implementation of a clearing house mechanism that allows exporters' and importers' commercial obligations to be offset without requiring direct foreign currency transfers for every transaction.

This system could reduce payment transfer costs from 3–5% under certain indirect arrangements to less than 1%, while lowering international settlement risks.

Pakistan introduced its formal B2B Barter Trade Mechanism in 2023 and revised it in 2025 to facilitate broader private-sector participation, including multilateral trading arrangements.

Free Trade and Joint Production Opportunities

At the 10th Iran–Pakistan Joint Trade Committee meeting in August 2026, both countries reaffirmed their $10 billion trade target and agreed to strengthen barter trade, joint investment, border infrastructure, and industrial cooperation.

A preferential trade agreement has been in force since 2006, while negotiations toward a broader free trade agreement remain ongoing.

Finalizing the agreement could reduce tariff barriers and encourage joint production in agriculture, food processing, petrochemicals, and mineral industries.

Border Logistics Remain a Major Challenge

The Mirjaveh–Taftan and Rimdan–Gabd crossings are vital land trade routes, but lengthy truck delays, complex customs procedures, and inadequate infrastructure continue to increase transportation costs.

Expanding rail and road connections, strengthening the role of Chabahar Port, developing border markets, and implementing the TIR system could improve trade efficiency.

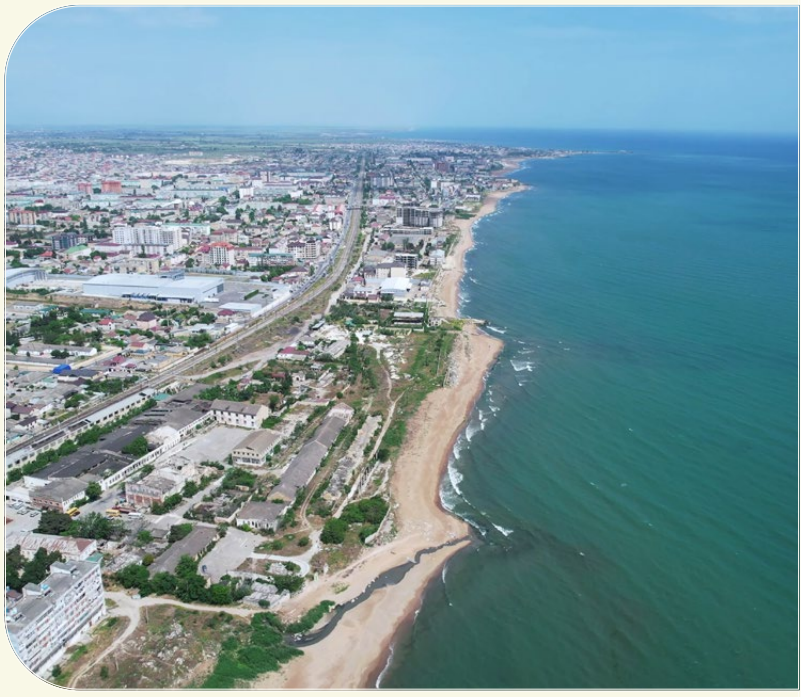
Diversification Is Essential to Reaching $10 Billion

Iran has export potential in energy, petrochemicals, construction materials, processed foods, and industrial equipment, while Pakistan offers opportunities in rice, meat, fruit, agricultural products, and textiles.

More balanced trade, joint manufacturing, and lower-cost payment systems could transform bilateral commerce from traditional border transactions into sustainable, multibillion-dollar economic cooperation.

Caspian Sea Retreat Threatens Northern Iran's Ports and Trade

Dr. Seyedeh Masoumeh Banihashemi
Head of the National Caspian Sea Research and Studies Center

The declining water level of the Caspian Sea is no longer merely an environmental concern but a growing strategic challenge for northern Iran's economy, trade, and port infrastructure. Continued water level decline could affect logistics operations, food security, fisheries, and economic development across coastal regions.

Climate Change and the Caspian's Uncertain Future

The Caspian Sea's water level depends on a delicate balance between river inflows, precipitation, and surface evaporation. Rising temperatures, shifting climate patterns, and human activities across the watershed are disrupting this balance, making economic planning based on stable water levels increasingly risky.

Managing these changes requires moving beyond reactive policies toward proactive adaptation and systematic risk management.

Port Infrastructure Must Adapt

Declining water levels are increasing the need to reconsider the design and management of ports, industrial facilities, fisheries, and tourism infrastructure.

Coastal and maritime infrastructure must be designed not only to withstand water level fluctuations but also to adapt to changing conditions. Ecological flexibility and economic resilience are essential to maintaining regional economic activity.

Four Priorities for the Caspian's Future

Sustainable Caspian Sea management requires four key measures: continuous monitoring of hydrodynamic and seabed conditions, stronger coordination between economic and environmental authorities, integrated watershed management, and investment in adaptable infrastructure.

Implementing these measures could reduce investment risks in coastal areas while supporting the continuity of commercial and economic activities.

Ultimately, the Caspian Sea's declining water level is a warning that traditional management approaches must evolve. The future of northern Iran's maritime economy will depend on science-based policies, regional cooperation, and a sustainable balance between economic development and environmental protection.

سیده معصومه بنی‌هاشمی

رئیس مرکز ملی مطالعات و تحقیقات دریای خزر

خزر همچنان در حال عقب‌نشینی است؛ اقتصاد شمال با چه واقعیتی روبه‌روست؟

دریای خزر صرفاً یک پهنه آبی یا زیست‌بومی محلی نیست، بلکه یکی از محورهای مهم ژئوپلیتیکی، اقتصادی و لجستیکی شمال ایران به شمار می‌رود؛ ازاین‌رو، تغییرات تراز آب این دریا می‌تواند پیامدهایی فراتر از محیط‌زیست داشته باشد و حوزه‌هایی همچون امنیت غذایی، پایداری اکولوژیک، زیرساخت‌های بندری و تجارت منطقه‌ای را تحت تأثیر قرار دهد.

در سال‌های اخیر، روند کاهشی تراز آب خزر، ضرورت بازنگری در شیوه مدیریت و برنامه‌ریزی برای فعالیت‌های اقتصادی و زیرساختی پیرامون این پهنه آبی را بیش از گذشته مطرح کرده است. دکتر سیده معصومه بنی‌هاشمی، رئیس مرکز ملی مطالعات و تحقیقات دریای خزر، در گفت‌وگو با نگاشته ضمن تشریح ابعاد هیدرولوژیک و راهبردی این پدیده، بر ضرورت حرکت از مدیریت واکنشی به سمت سازگاری فعال، مدیریت ریسک و طراحی زیرساخت‌های انعطاف‌پذیر تأکید کرد.

افت تراز آب خزر؛ یک تغییر مقطعی یا روندی پایدار؟

بنی‌هاشمی با اشاره به ماهیت پویای دریای خزر توضیح داد: تراز آب این دریا حاصل موازنه‌ای حساس میان آورد رودخانه‌ای، بارش و تبخیر سطحی است و تغییر در هر یک از این مؤلفه‌ها می‌تواند بر سطح آب اثرگذار باشد. به گفته وی، افزایش دما و تغییر الگوهای اقلیمی در سال‌های اخیر، این تعادل را تحت تأثیر قرار داده است. از این منظر، تراز آب خزر را نمی‌توان یک متغیر مستقل در نظر گرفت، بلکه این شاخص به‌صورت مستمر از تحولات اقلیمی و همچنین مداخلات انسانی در کل حوضه آبریز تأثیر می‌پذیرد.

رئیس مرکز ملی مطالعات و تحقیقات دریای خزر تأکید کرد: یکی از خطاهای راهبردی می‌تواند اتکا به فرض ثبات تراز آب در برنامه‌ریزی‌های اقتصادی و زیرساختی باشد. به اعتقاد وی، سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی باید بر مبنای پذیرش تغییرات و سازگاری با شرایط جدید انجام شود.

ضرورت عبور از مدیریت واکنشی

بنی‌هاشمی معتقد است: در شرایط کنونی، تمامی ذی‌نفعان خزر بهتر است از مدیریت واکنشی فاصله بگیرند و به سمت سازگاری فعال و مدیریت

ریسک سیستمی حرکت کنند. به گفته وی، تغییر شرایط اقلیمی و تراز آب، الگوی جدیدی را برای فعالیت در مناطق ساحلی و دریایی ایجاد کرده که دیگر با فرضیات مبتنی بر ثبات تاریخی خزر همخوانی ندارد.

وی دو محور انعطاف‌پذیری اکولوژیک و تاب‌آوری اقتصادی را از ارکان اصلی راهبرد ملی در قبال خزر دانست و افزود: تمامی فعالیت‌های پیرامون این دریا، از توسعه زیرساخت‌های بندری و پروژه‌های صنعتی تا فعالیت‌های شیلاتی و گردشگری، نیازمند بازنگری در شیوه طراحی و مدیریت هستند.

رئیس مرکز ملی مطالعات و تحقیقات دریای خزر بر ضرورت فاصله گرفتن از طراحی‌های سخت و ایستا تأکید کرد و گفت: زیرساخت‌های جدید باید به‌گونه‌ای طراحی شوند که علاوه بر مقاومت در برابر تغییرات تراز آب، امکان سازگاری و تطبیق با شرایط متغیر را نیز داشته باشند.

حکمرانی خزر نیازمند رویکردی پیش‌دستانه است

بنی‌هاشمی در تشریح الزامات مدیریت ملی دریای خزر، بر ضرورت حرکت از مدیریت واکنشی به سمت مدیریت یکپارچه و پیش‌دستانه تأکید کرد و چهار محور را برای این رویکرد برشمرد.

به گفته وی، نخستین محور، داده‌محوری است؛ چرا که تصمیم‌گیری در خصوص زیرساخت‌ها و فعالیت‌های اقتصادی بدون پایش مستمر هیدرودینامیک و شرایط بستر دریا می‌تواند سرمایه‌های ملی را با ریسک مواجه کند.

وی دومین محور را هم‌افزایی ساختاری میان دستگاه‌ها و بخش‌های مختلف دانست و تأکید کرد: جدایی میان ملاحظات محیط زیستی و برنامه‌های بهره‌برداری اقتصادی از خزر، نمی‌تواند پاسخگوی شرایط جدید این پهنه آبی باشد.

مدیریت جامع حوضه آبریز، سومین محور مورد اشاره بنی‌هاشمی بود. وی با تأکید بر این که وضعیت خزر ارتباط مستقیمی با مدیریت منابع آب در کل حوضه دارد، گفت: حفاظت از دریا بدون توجه به فرآیندهای مؤثر در حوضه آبریز امکان‌پذیر نخواهد بود.

به گفته وی، چهارمین محور نیز تاب‌آوری زیرساختی است؛ به این معنا که زیرساخت‌های ساحلی و دریایی باید از الگوهای ایستا فاصله بگیرد و به سمت طرح‌های تطبیق‌پذیر با تغییرات تراز آب حرکت کند.

افت تراز خزر؛ هشدار برای بازنگری در حکمرانی دریا

رئیس مرکز ملی مطالعات و تحقیقات دریای خزر تأکید کرد: اجرای هم‌زمان این چهار محور می‌تواند زمینه‌ای برای تداوم فعالیت‌های اقتصادی و اجتماعی پیرامون خزر فراهم کند. به اعتقاد وی، هدف از مدیریت شرایط جدید، متوقف کردن فعالیت‌های اقتصادی نیست، بلکه ایجاد ظرفیت لازم برای سازگاری این فعالیت‌ها با تحولات محیطی و کاهش ریسک‌های ناشی از آن است.

بنی‌هاشمی در جمع‌بندی دیدگاه خود، دریای خزر را آزمونی برای میزان خرد، تاب‌آوری و توان سازگاری جوامع پیرامون آن دانست. از نگاه وی، افت تراز آب را نباید صرفاً یک بن‌بست تلقی کرد، بلکه این روند، هشداری سیستمی برای بازنگری در شیوه‌های سنتی مدیریت و حرکت به سمت حکمرانی مبتنی بر دانش و تقویت همکاری‌های منطقه‌ای است.

وی در پایان خاطرنشان کرد: آینده توسعه دریاپایه در شمال کشور به میزان توجه به اصل مسئولیت‌پذیری و ایجاد تعادل میان ضرورت‌های اقتصادی امروز و الزامات پایداری اکولوژیک در آینده وابسته خواهد بود.

رضا علیرضایی

رئیس انجمن آردسازان خوزستان

تغییر استاندارد سبوس‌گیری؛ آیا شرایط کارخانه‌ها دیده شده است؟

تغییر استاندارد سبوس‌گیری آرد، در کنار افزایش هزینه‌های تولید، دشواری تأمین تجهیزات و ابهام در تأمین گندم، چالش‌های تازه‌ای پیش روی کارخانه‌های آردسازی قرار داده است. در همین زمینه، مهندس علیرضایی، رئیس انجمن آردسازان خوزستان، در گفت‌وگو با نگاشته، از پیامدهای استاندارد جدید و مهم‌ترین مطالبات این صنعت گفت.

رضا علیرضایی، رئیس انجمن آردسازان خوزستان، در گفت‌وگو با نگاشته، ضمن اشاره به ابلاغ اصلاحیه جدید استاندارد سبوس‌گیری آرد اظهار کرد: صنعت آرد همواره تابع بخشنامه‌ها و دستورالعمل‌های دولتی بوده، اما تعدد و گاه تناقض این دستورالعمل‌ها، فعالیت کارخانه‌ها را با چالش مواجه کرده است. به گفته وی، اجرای استانداردهای جدید باید با بررسی کارشناسی و در نظر گرفتن شرایط تولید و نیاز بازار همراه باشد.

تیره‌تر شدن آرد به معنای افت کیفیت نیست

علیرضایی با اشاره به تعیین سبوس‌گیری ۱۰ درصدی برای آرد تافتون و لواش افزود: در استان خوزستان، سهم تولید آرد لواش در مقایسه با برخی انواع دیگر آرد بیشتر است و تغییر درصد سبوس‌گیری می‌تواند بر ویژگی‌های ظاهری محصول اثر بگذارد. افزایش سبوس باقی‌مانده در آرد ممکن است رنگ آن را کمی تیره‌تر کند، اما این تغییر به‌تنهایی به معنای افت کیفیت یا خراب‌شدن آرد نیست. با این حال، همین تغییرات نیز می‌تواند موجب طرح پرسش‌ها و انتقادهایی از سوی مصرف‌کنندگان شود.

آزادسازی آرد بدون فراهم‌کردن مقدمات اجرایی

رئیس انجمن آردسازان خوزستان، آزادسازی آرد را یکی از مطالبات مهم این صنعت دانست، اما تأکید کرد: اجرای چنین سیاستی باید با در نظر گرفتن شرایط واقعی تأمین گندم همراه باشد. به گفته وی، در شرایطی که فصل خرید گندم در استان به پایان رسیده و تأمین گندم از سایر مناطق نیز با محدودیت‌ها و هزینه‌های حمل‌ونقل روبه‌رو است، کارخانه‌ها برای خرید مواد اولیه با دشواری مواجه می‌شوند.

علیرضایی ادامه داد: نوسانات روزانه نرخ ارز، برآورد هزینه خرید و حمل گندم را دشوار کرده است. کارخانه‌ها نمی‌توانند بدون اطمینان از قیمت تمام‌شده و امکان تأمین پایدار مواد اولیه، برای خرید و انتقال گندم برنامه‌ریزی کنند؛ بنابراین، آزادسازی آرد بدون پیش‌بینی سازوکارهای اجرایی و تأمین مواد اولیه، می‌تواند مشکلات تازه‌ای برای کارخانه‌ها ایجاد کند.

افزایش استهلاک تجهیزات در سایه کمبود نقدینگی

این فعال حوزه غلات در بخش دیگری از این گفت‌وگو، افزایش نرخ ارز و دشواری تأمین تجهیزات و قطعات یدکی را از مشکلات جدی کارخانه‌های آردسازی عنوان کرد و گفت: تأمین قطعات موردنیاز و به‌روزرسانی تجهیزات بسیار دشوار شده است. برخی کارخانه‌ها ناچارند از تجهیزات قدیمی که پیش‌تر از چرخه بهره‌برداری خارج کرده بودند، دوباره استفاده کنند.

به گفته علیرضایی، کارخانه‌ها در گذشته بخشی از منابع خود را به خرید قطعات اصلی و مصرفی اختصاص می‌دادند، اما اکنون کمبود نقدینگی، امکان این کار را محدود کرده است. تداوم این شرایط، استهلاک تجهیزات را افزایش می‌دهد و در بلندمدت می‌تواند بر پایداری فعالیت کارخانه‌ها اثر بگذارد.

وی همچنین با اشاره به شیوه جبران بخشی از هزینه‌های صنعت آرد از طریق سبوس از سال ۱۳۹۲ گفت: ارزش مطالبات گذشته با توجه به تغییرات اقتصادی و افزایش هزینه‌ها کاهش یافته است و منابع موجود به‌سختی هزینه‌های جاری و دستمزد کارکنان را پوشش می‌دهد.

مطالبات آردسازان از دولت برای نیمه دوم سال

رئیس انجمن آردسازان خوزستان درباره نرخ خرید تضمینی گندم برای سال آینده نیز اظهار کرد: تعیین نرخ به‌تنهایی نمی‌تواند مشکلات تأمین گندم را برطرف کند؛ زیرا اختلاف قیمت خرید دولتی با بازار و مسائل مربوط به پرداخت مطالبات کشاورزان، بر تمایل آنان برای تحویل گندم به دولت اثر می‌گذارد. او با اشاره به شرایط متغیر بازار، تعیین نرخ معقول برای سال آینده را بدون ارزیابی دقیق وضعیت عرضه، هزینه‌ها و قیمت‌ها دشوار دانست.

وی در پایان با انتقاد از بی‌توجهی به مطالبات صنفی کارخانه‌های آردسازی گفت: این صنعت به تأمین قطعات، دسترسی به ارز و حمایت مؤثر دولت نیاز دارد، اما بسیاری از مکاتبات انجمن با دستگاه‌های دولتی بی‌پاسخ می‌ماند.

به گفته علیرضایی، درحالی‌که کارخانه‌های آردسازی در شرایط دشوار نیز برای جلوگیری از وقفه در تأمین آرد تلاش کرده‌اند، برخوردهای نظارتی و تهدید به ارجاع پرونده‌ها به تعزیرات، بدون توجه کافی به مشکلات عملیاتی و مالی این واحدها، نمی‌تواند راه‌حل مناسبی باشد.

او تأکید کرد: دولت باید به‌جای رها کردن کارخانه‌ها در مواجهه با مشکلات، با گفت‌وگو، رسیدگی به مطالبات و فراهم کردن شرایط پایدار فعالیت، از این صنعت حمایت کند؛ زیرا تداوم مشکلات مالی و فرسودگی تجهیزات، توان تولیدی کارخانه‌های آردسازی را به‌تدریج تضعیف می‌کند.

New Bran Extraction Standards Add Pressure to Iran's Flour Milling Industry

Mr. Reza Alirezaei
President of the Khuzestan Flour Millers Association

Changes to flour extraction standards, rising production costs, currency volatility, and difficulties in securing wheat and equipment are placing additional pressure on Iran's flour milling industry. Implementing new regulations without adequately considering production conditions and market requirements could further complicate mill operations.

Under the revised standards, bran extraction rates have been set at 12% for Sangak and Barbari flour and 10% for Taftoon and Lavash flour. Higher bran content may result in darker flour, but this does not necessarily indicate lower quality. Nevertheless, changes in appearance could raise concerns among consumers.

Flour market liberalization remains a key industry demand. However, implementing such reforms without ensuring reliable wheat supplies and establishing practical mechanisms could create further difficulties.

The end of the wheat purchasing season in Khuzestan, transportation costs, and daily exchange rate fluctuations have made raw material procurement increasingly challenging.

Meanwhile, limited liquidity and rising spare parts costs have forced some mills to reactivate outdated equipment, increasing machinery depreciation and threatening long-term operational sustainability.

Disparities between government-guaranteed wheat purchase prices and market prices, delays in payments to farmers, and unanswered industry requests are adding to existing pressures.

The industry's continued operation depends on improved access to foreign currency, machinery components, government support, and effective responses to millers' demands. Without these measures, financial pressures and aging equipment could gradually undermine Iran's flour production capacity.

Iran's Aviation Industry Faces Growing International Restrictions, Threatening Trade and Essential Supply Chains

Mr. Kazemi
Senior Advisor, Saman Aviation Services Company

Iran's aviation industry is facing mounting operational, economic, and security-related restrictions that extend far beyond international flight cancellations. Limited access to airport services, fuel, aircraft components, insurance, and technical support is increasing operational costs, reducing network flexibility, and creating additional challenges for international trade and supply chains.

Describing the current situation as an aviation blockade may be misleading, as the challenges involve interconnected operational and service-related restrictions rather than a complete suspension of international flights.

Even when a flight route remains officially available, inadequate access to refueling, ground handling, maintenance services, or financial arrangements can prevent airlines from operating it.

The European Union Aviation Safety Agency (EASA) has extended its active safety advisory concerning the Tehran Flight Information Region (FIR) until November 16, 2026, recommending that affected operators avoid operating within the designated airspace. Such advisories can influence airline risk assessments and international route planning.

In the short term, fuel availability and ground handling services represent particularly sensitive operational bottlenecks. Over the longer term, access to certified aircraft parts, specialized maintenance equipment, and technical services becomes increasingly critical to maintaining fleet availability.

Expanding air connections with China and Russia could partially compensate for restrictions affecting regional destinations. However, these markets cannot fully replace established regional aviation hubs, which provide essential connections to wider international networks. The feasibility of alternative routes depends on aircraft availability, airport capacity, ground support infrastructure, passenger and cargo demand, and overall flight economics. Simultaneous disruptions to aviation and maritime transportation could pose a more significant threat to Iran's essential commodity supply chains.

Air freight cannot economically or operationally replace maritime transportation for large-volume commodities such as grain, animal feed ingredients, edible oils, and agricultural fertilizers.

Its supporting role is primarily limited to urgent, high-value, and sensitive shipments, including pharmaceuticals, medical raw materials, and essential industrial components.

Any disruption to commercial shipping through the Strait of Hormuz could further increase import costs and complicate the supply of essential goods. The severity of these effects would depend on the duration of disruptions, available inventories, alternative transportation routes, and the strategic importance of individual commodities.

Rising insurance premiums, longer transportation routes, restricted access to aircraft parts, and increasingly complicated international payment mechanisms are also contributing to higher aviation operating costs.

Depending on the type of cargo and transportation arrangements, some of these additional expenses may eventually be reflected in logistics costs and final commodity prices. Strengthening Iran's aviation resilience requires more than increasing flight frequencies or introducing new destinations.

A sustainable strategy should prioritize route diversification, stronger domestic maintenance capabilities, improved access to technical services and certified aircraft components, and the development of integrated multimodal transportation networks.

Building a flexible aviation and logistics system capable of maintaining operations despite disruptions to individual routes will be essential to protecting international connectivity, supporting trade, and reducing vulnerabilities across Iran's supply chains.

مهندس کاظمی

مشاور عالی شرکت خدمات هوایی سامان

آیا صنعت هوانوردی ایران راهی برای خروج از تنگنای مسیرهای بین‌المللی دارد؟

صنعت هوانوردی ایران در شرایطی فعالیت می‌کند که تحریم‌ها، محدودیت‌های دسترسی به خدمات بین‌المللی و تحولات امنیتی منطقه، بیش از گذشته بر شبکه پروازی و امکان برقراری ارتباط با مقاصد خارجی اثر گذاشته‌اند. در حال حاضر، اگرچه تعدادی از شرکت‌های هواپیمایی ایرانی همچنان به مقاصدی در ترکیه، عراق، چین، روسیه، افغانستان، پاکستان، ارمنستان، بلاروس، مالزی و ویتنام پرواز دارند، برخی مسیرهای منطقه‌ای به امارات متحده عربی، عمان، جمهوری آذربایجان و گرجستان نیز در هفته‌های اخیر با محدودیت یا توقف مواجه شده‌اند. با این حال، وضعیت مسیرها ثابت نیست و از سرگیری پروازها، تغییر برنامه‌ها و تفاوت میان مقاصد اعلام‌شده و پروازهای انجام‌شده، ارزیابی وضعیت واقعی شبکه پروازی کشور را پیچیده‌تر کرده است. از این منظر، بررسی شرایط صنعت هوانوردی ایران صرفاً با شمارش مسیرهای فعال یا پروازهای لغوشده امکان‌پذیر نیست، بلکه مستلزم شناخت محدودیت‌های عملیاتی، دسترسی به خدمات فرودگاهی، تأمین سوخت و قطعات، هزینه‌های بیمه و الزامات ایمنی پرواز است. در همین چارچوب، مهندس کاظمی، مشاور عالی شرکت خدمات هوایی سامان، طی گفت‌وگو با نگاشته، پیامدهای محدودیت‌های اخیر بر عملیات پروازی، امکان توسعه مسیرهای جایگزین و آثار اختلال در شبکه حمل‌ونقل بر زنجیره تأمین کالاهای اساسی را بررسی و واکاوی نموده است.

دیدگاه‌های مطرح‌شده در این گفت‌وگو، تحلیل کارشناسی وی بر پایه تجربیات، مشاهدات حرفه‌ای و شناخت سازوکارهای عملیاتی صنعت هوانوردی است و صرفاً از این منظر قابل ارزیابی است؛ نه به‌عنوان بیانگر موضع یا دیدگاه سیاسی.

مهندس کاظمی در ابتدا با تأکید بر ضرورت بررسی ابعاد عملیاتی، اقتصادی و امنیتی محدودیت‌های صنعت هوانوردی کشور، معتقد است: مسئله اصلی صرفاً توقف تعدادی از پروازهای بین‌المللی نیست، بلکه محدود شدن دسترسی شرکت‌های هواپیمایی ایرانی به مجموعه‌ای از خدمات، زیرساخت‌ها و ارتباطات بین‌المللی است؛ شرایطی که می‌تواند هزینه عملیات پروازی را افزایش دهد، انعطاف‌پذیری شبکه را کاهش دهد و آثار خود را به تجارت خارجی و زنجیره تأمین کشور منتقل کند.

محدودیت‌های هوانوردی فراتر از توقف پروازهاست

کاظمی درباره ابعاد عملیاتی محدودیت‌های اعمال‌شده بر صنعت هوانوردی ایران اظهار کرد: به اعتقاد من، استفاده از عنوان محاصره هوایی برای توصیف شرایط کنونی چندان دقیق نیست. آنچه در عمل با آن مواجه هستیم، مجموعه‌ای از محدودیت‌های عملیاتی، اقتصادی، امنیتی و خدماتی است که دسترسی شرکت‌های هواپیمایی ایرانی به شبکه بین‌المللی را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

وی افزود: این محدودیت‌ها صرفاً به ممنوعیت یا لغو پروازها خلاصه نمی‌شوند، بلکه می‌توانند مواردی مانند خودداری برخی فرودگاه‌ها از پذیرش هواپیماهای ایرانی، محدودیت در ارائه سوخت، خدمات هندلینگ یا خدمات زمینی، دشواری دسترسی به پشتیبانی فنی و قطعات، افزایش هزینه‌های بیمه و پیچیده‌تر شدن سازوکارهای مالی و پرداخت را نیز در بر بگیرند. در چنین وضعیتی، حتی اگر یک مسیر از نظر برنامه‌ریزی پروازی باز باشد، ممکن است فراهم نبودن سایر الزامات عملیاتی، اجرای آن را با مشکل مواجه کند.

مشاور عالی شرکت خدمات هوایی سامان با اشاره به بُعد امنیتی این

محدودیت‌ها ادامه داد: آژانس ایمنی هوانوردی اتحادیه اروپا (EASA) نیز برای محدوده اطلاعات پروازی تهران، موسوم به ایران FIR، هشدار ایمنی فعال صادر کرده است. این هشدار که اعتبار آن تا ۱۶ نوامبر ۲۰۲۶ تمدید شده، به اپراتورهای مشمول توصیه می‌کند در این محدوده فعالیت نکنند. چنین هشدارهایی، در کنار ارزیابی‌های امنیتی و الزامات مدیریت ریسک، می‌توانند بر تصمیم‌گیری شرکت‌های هواپیمایی خارجی و برنامه‌ریزی مسیرها اثر بگذارند.

وی تأکید کرد: در نتیجه‌ی این شرایط، شبکه بین‌المللی شرکت‌های هواپیمایی ایرانی ممکن است به‌تدریج محدودتر شود و تمرکز بیشتری بر مسیرهای داخلی و تعداد کمتری از مقاصد خارجی قرار گیرد. کاهش تنوع مسیرها نیز انعطاف‌پذیری شبکه را پایین می‌آورد و توان شرکت‌ها برای جایگزینی سریع مسیرهای مختل‌شده را محدود می‌کند.

سوخت و هندلینگ؛ گلوگاه‌های حساس عملیات پروازی

کاظمی در پاسخ به این پرسش که محدودیت دسترسی به خدمات فرودگاهی، سوخت‌گیری و هندلینگ کدام بخش از زنجیره عملیات پروازی را بیشتر تحت تأثیر قرار می‌دهد، گفت: در نگاه حرفه‌ای، نباید عملیات هواپیمایی را صرفاً به حرکت هواپیما از مبدأ به مقصد تقلیل داد. عملیات پروازی زنجیره‌ای به‌هم‌پیوسته از هواپیما، فرودگاه، سوخت، هندلینگ، تعمیر و نگهداری، تأمین قطعات، بیمه، ناوبری و خدمات مالی است و اختلال در هر یک از این حلقه‌ها می‌تواند عملکرد کل زنجیره را تحت تأثیر قرار دهد.

وی ادامه داد: در کوتاه‌مدت، دسترسی به سوخت و خدمات هندلینگ از حساس‌ترین حلقه‌های این زنجیره است؛ زیرا ممکن است هواپیما ازنظر فنی آماده پرواز باشد، اما در صورت فراهم نبودن امکان سوخت‌گیری یا دریافت خدمات زمینی در فرودگاه مقصد، اجرای پرواز با مانع مواجه شود. محدودیت در این خدمات می‌تواند به تغییر برنامه پروازی، توقف هواپیما، افزایش زمان گردش عملیاتی و تحمیل هزینه‌های اضافی منجر شود.

مشاور عالی شرکت خدمات هوایی سامان با بیان این که در بلندمدت، مسئله تأمین قطعات و تجهیزات و استمرار فرآیند تعمیر و نگهداری اهمیت بیشتری پیدا می‌کند، تصریح کرد: صنعت هوانوردی به دسترسی مستمر به قطعات تأییدشده، تجهیزات تخصصی و خدمات فنی وابسته است و دشوار شدن تأمین این اقلام می‌تواند هزینه و زمان تعمیرات را افزایش دهد؛ بنابراین، مسئله اصلی صرفاً یک محدودیت منفرد نیست، بلکه خطر ایجاد گلوگاه‌های هم‌زمان در زنجیره عملیات پروازی است.

چین و روسیه تا چه اندازه می‌توانند جایگزین مسیرهای منطقه‌ای شوند؟

کاظمی درباره امکان توسعه مسیرهای پروازی به چین و روسیه در شرایط محدود شدن برخی مقاصد منطقه‌ای اظهار کرد: این دو کشور می‌توانند بخشی از گزینه‌های جایگزین شبکه پروازی ایران باشند، اما نباید انتظار داشت که به‌طور کامل نقش مسیرهای منطقه‌ای را ایفا کنند. برخی مقاصد منطقه‌ای علاوه بر آن که مقصد نهایی مسافران هستند، نقش ارتباطی و ترانزیتی نیز دارند و امکان دسترسی مسافران به سایر بازارها و مقاصد را فراهم می‌کنند؛ بنابراین، حذف یک مسیر منطقه‌ای ممکن است فراتر از مسافران همان مسیر اثرگذار باشد و دسترسی به چند مقصد دیگر را نیز دشوار کند.

وی افزود: چین ازنظر اقتصادی، تجاری و جمعیتی بازار مهمی محسوب می‌شود و روسیه نیز به دلیل موقعیت جغرافیایی و ظرفیت‌های اقتصادی و

ارتباطی، برای ایران اهمیت دارد. بااین‌حال، توسعه پروازها به این مقاصد باید بر مبنای ارزیابی دقیق ظرفیت‌ها و توجیه اقتصادی انجام شود.

کاظمی ادامه داد: در این ارزیابی، دست‌کم پنج عامل باید مورد توجه قرار گیرد؛ نخست، تعداد هواپیماهای قابل استفاده و ظرفیت واقعی ناوگان شرکت‌های ایرانی؛ دوم، ظرفیت پذیرش فرودگاه‌های مقصد؛ سوم، توان ارائه خدمات هندلینگ و پشتیبانی زمینی؛ چهارم، تقاضای واقعی برای جابه‌جایی مسافر و بار؛ و پنجم، هزینه سوخت، عملیات و سایر هزینه‌های مستقیم و غیرمستقیم پرواز.

وی تأکید کرد: درنهایت، مهم‌ترین معیار، اقتصاد پرواز است. صرف امکان برقراری یک مسیر به معنای توجیه‌پذیری آن نیست. اگر هزینه‌های عملیاتی بالا باشد یا تقاضای کافی برای پرواز وجود نداشته باشد، توسعه مسیر نمی‌تواند به‌تنهایی جایگزین مناسبی برای شبکه ازدست‌رفته باشد.

محدودیت هم‌زمان مسیرهای هوایی و دریایی؛ تهدیدی برای زنجیره تأمین کالاهای اساسی

مشاور عالی شرکت خدمات هوایی سامان در پاسخ به پرسشی درباره میزان آسیب‌پذیری زنجیره تأمین کالاهای اساسی در صورت هم‌زمانی محدودیت‌های هوایی و دریایی یادآور شد: برای ارزیابی این موضوع باید میان حجم کالا و اهمیت راهبردی آن، تفاوت قائل شد. حمل‌ونقل هوایی ازنظر ظرفیت وزنی و حجمی، به‌هیچ‌وجه جایگزین حمل‌ونقل دریایی برای جابه‌جایی کالاهای حجیم نیست. بخش مهمی از کالاهای اساسی و مواد اولیه موردنیاز کشور، ازجمله غلات و نهاده‌های دامی، به دلیل حجم بالا و الزامات اقتصادی حمل، از مسیرهای دریایی جابه‌جا می‌شوند.

وی افزود: چنانچه محدودیت‌های حمل‌ونقل دریایی نیز تشدید شود و جابه‌جایی کالاها با اختلال مواجه شود، حمل هوایی تنها در خصوص برخی اقلام حساس، ضروری و دارای ارزش بالا می‌تواند نقش پشتیبان داشته باشد. این ظرفیت، به‌ویژه برای بعضی داروها، مواد اولیه دارویی، قطعات و تجهیزات ضروری اهمیت دارد؛ اما ازنظر اقتصادی و ظرفیت حمل، امکان جایگزینی گسترده حمل دریایی با حمل هوایی وجود ندارد.

کاظمی با اشاره به اهمیت تنگه هرمز در زنجیره تأمین کشور ادامه داد: هرگونه اختلال در عبورومرور کشتی‌های تجاری از این گذرگاه می‌تواند بر جریان واردات و هزینه تأمین کالا اثر بگذارد. در چنین شرایطی، کالاهای آسیب‌پذیر را می‌توان در چند گروه اصلی دسته‌بندی کرد که شامل غلات و نهاده‌های دامی، روغن و سایر کالاهای اساسی، دارو و مواد اولیه دارویی، کودهای کشاورزی و قطعات و تجهیزات وارداتی است.

وی تصریح کرد: شدت اثرگذاری این محدودیت‌ها صرفاً به حجم کالای جابه‌جاشده وابسته نیست، بلکه مدت‌زمان اختلال، امکان استفاده از مسیرهای جایگزین، میزان ذخایر و حساسیت هر کالا نیز در تعیین ابعاد خسارت نقش دارد. هرچه اختلال طولانی‌تر شود، احتمال انتقال آثار آن به تولید، توزیع و قیمت تمام‌شده افزایش می‌یابد.

افزایش هزینه‌های هوانوردی چگونه به اقتصاد کشور منتقل می‌شود؟

کاظمی در پاسخ به این پرسش که محدودیت‌های هوایی چگونه از مسیر افزایش هزینه بیمه، حمل‌ونقل و تأمین قطعات بر هزینه تأمین کالاهای اساسی اثر می‌گذارد، اظهار کرد: افزایش هزینه‌ها یکی از پیامدهای مهم

وغیرمستقیم محدودیت‌های حمل‌ونقل است. این افزایش لزوماً از قیمت خود کالا آغاز نمی‌شود، بلکه از زنجیره‌ای از هزینه‌های مرتبط با ریسک، بیمه، طولانی شدن مسیرها، افزایش زمان حمل، دشوارتر شدن تأمین مالی و بالا رفتن هزینه‌های عملیاتی ناشی می‌شود.

وی ادامه داد: در صنعت هوانوردی، هنگامی که شرکت‌ها برای تعمیر هواپیما، تأمین قطعات یا دسترسی به خدمات فنی با محدودیت مواجه می‌شوند، ممکن است ناچار باشند اقلام موردنیاز خود را از مسیرهای پیچیده‌تر و با هزینه بالاتر تهیه کنند. این وضعیت می‌تواند زمان تعمیرات را افزایش دهد، بهره‌برداری از ناوگان را دشوارتر کند و هزینه نگهداری و عملیات را بالا ببرد.

مشاور عالی شرکت خدمات هوایی سامان افزود: افزایش هزینه بیمه، تغییر مسیرهای پروازی، محدودیت در دریافت خدمات فرودگاهی و دشواری انجام پرداخت‌های بین‌المللی نیز می‌توانند به‌صورت مستقیم یا غیرمستقیم هزینه فعالیت شرکت‌های هواپیمایی را افزایش دهند. در بخش حمل بار نیز بخشی از این هزینه‌ها، متناسب با نوع کالا و شیوه حمل، به هزینه نهایی جابه‌جایی منتقل می‌شود.

وی تأکید کرد: البته میزان انتقال این هزینه‌ها به قیمت نهایی کالا به عوامل مختلفی مانند نوع محموله، سهم حمل‌ونقل در قیمت تمام‌شده، امکان استفاده از مسیرهای جایگزین، شرایط بازار و مدت‌زمان تداوم محدودیت‌ها بستگی دارد. با این حال، در شرایطی که زنجیره تأمین هم‌زمان با چند محدودیت مواجه باشد، احتمال افزایش هزینه‌های لجستیکی و فشار بر قیمت تمام‌شده بیشتر می‌شود.

تاب‌آوری صنعت هوانوردی در گرو تقویت کل زنجیره خدمات

کاظمی در جمع‌بندی این گفت‌وگو با نگاشته اظهار کرد: مسئله امروز صنعت هوانوردی کشور صرفاً محدود شدن تعداد پروازها نیست، بلکه محدودیت در دسترسی به اکوسیستم خدمات و زیرساخت‌های بین‌المللی هوانوردی است. عملیات پایدار زمانی امکان‌پذیر خواهد بود که هواپیما، فرودگاه، سوخت، هندلینگ، تعمیر و نگهداری، قطعات، بیمه، خدمات ناوبری، نظام پرداخت و مسیرهای هوایی به‌صورت هماهنگ در دسترس باشند.

وی افزود: اگر چند حلقه از این زنجیره به‌طور هم‌زمان محدود شوند، آثار آن تنها در صورت‌های مالی شرکت‌های هواپیمایی باقی نمی‌ماند؛ بلکه می‌تواند به تجارت خارجی، گردشگری، حمل‌ونقل بار، تأمین قطعات و درنهایت هزینه تمام‌شده فعالیت‌های اقتصادی کشور منتقل شود.

مشاور عالی شرکت خدمات هوایی سامان در پایان خاطرنشان کرد: در چنین شرایطی، راهکار پایدار صرفاً افزایش تعداد پروازها نیست، بلکه باید بر تنوع‌بخشی به مسیرها، شناسایی و تقویت گزینه‌های جایگزین، توسعه توان تعمیر و نگهداری، بهبود دسترسی به قطعات و خدمات فنی و تقویت حمل‌ونقل ترکیبی متمرکز شد. طراحی شبکه‌ای که با اختلال در یک یا چند مسیر، کل ارتباطات آن دچار وقفه نشود، از الزامات افزایش تاب‌آوری صنعت هوانوردی کشور است.

تقـویم همـایش/کنفـرانس/کنگـره‌های بین‌المللـی آبـــان و آذر ۱۴۰۵

نام همایش/کنفرانس/کنگره	مکان	زمان	اطلاعات
iranGrain Conference	تهران، ایران	۹ الی ۱۰ آذر	----
Agriculture Exhibition نمایشگاه کشاورزی	تگزاس، امریکا	۱۰ الی ۱۲ آذر	neil.southworth@IDEAgGroup.com
International Trade Exhibition for Agriculture, Food & Fisheries نمایشگاه بین‌المللی تجاری کشاورزی، مواد غذایی و شیلات	مسقط، عمان	۱۰ الی ۱۲ آذر	info@omanagrofood.com
International Trade Fair for Agriculture, Agricultural & Machine Equipment نمایشگاه بین‌المللی کشاورزی و ماشین‌آلات و تجهیزات کشاورزی	زاگرب، کرواسی	۱۲ الی ۱۵ آذر	zv@zv.hr
Trade Fair for Products & Services in the Areas of Agriculture & Food نمایشگاه تجاری محصولات و خدمات در حوزه‌های کشاورزی و مواد غذایی	ریاض، عربستان	۱۶ الی ۱۸ آذر	rachadaporn@icvexhibition.com
International Trade Exhibition for Food and Beverages نمایشگاه بین‌المللی تجاری مواد غذایی و آشامیدنی	قاهره، مصر	۱۶ الی ۱۹ آذر	info@foodafricaexpo.com
Agricultural Fair نمایشگاه کشاورزی	لیووارد‌ن، هلند	۱۸ الی ۲۰ آذر	info@wtcexpo.nl
Trade Fair for Chocolate & Patisserie with a Focus on Innovation & Craftsmanship نمایشگاه تجاری شکلات و شیرینی‌پزی با تمرکز بر نوآوری و مهارت‌های حرفه‌ای	استامبول، ترکیه	۲۰ الی ۲۱ آذر	salonduchocolat@sozen-group.com
International Trade Fair for Food Products & Technologies نمایشگاه بین‌المللی محصولات و فناوری‌های غذایی	استامبول، ترکیه	۲۴ الی ۲۷ آذر	gunay@ite-turkey.com

KIG-SILO

تولید کننده و تامین کننده برترین سیلوهای
فلزی ذخیره‌سازی و تجهیزات انتقال غلات

- سیلوهای ذخیره غلات
- ماشین‌آلات و انتقال‌دهنده‌های غلات
- تجهیزات جانبی سیلوها
- اجرای کلید تحویل پروژه‌های سیلو (بتنی و فلزی)

THE WORLD'S GRAIN SILO

آدرس: ستارخان، نرسیده به میدان توحید، کوثر سوم، پلاک ۲۶، واحد ۹

تلفن: ۰۲۱۶۶۵۷۲۲۹۷/۸ - ۰۹۱۲۰۴۰۶۲۱۳/۱۴

http://www.kig-silo.com

silogq_karami@yahoo.com

تهـران، خیابـان آزادی، خیابـان خـوش، تقاطـع آذربایجـان، پـلاک ۸۲۹ ، طبقـه ۴

کارخانـه: شـهرک صنعتـی شـمس آبـاد، بلـوار بهارسـتان، گلشـن ۶، پـلاک ۲

۰۹۱۲۵۷۶۳۸۷۵ – ۰ ۲۱ – ۶۶۹۴۷۶۴۲ –۳–۴

DAKAM__SAMGHABADY_CO Salehi@dakam.co

www.dakam.co

شرکت مهندسی بازرگانی داکام

سازنده و عرضه کننده تجهیزات کارخانجات آرد،خوراک
دام،طیور و آبزیان، مشاور،تامین کننده تجهیزات
آزمایشگاه عمومی صنایع غذایی و تخصصی آرد وغلات

تنها نماینده Cizgi lab ترکیه در زمینه تجهیزات تخصصی آزمایشگاه آرد وغلات

تولید انواع ورق پانچ فلزی

در این مجموعه انواع ورق پانچ فلزی با استفاده از ورق‌های روغنی، استیل و گالوانیزه با ضخامت‌های مختلف، متناسب با کاربری‌های متفاوت جهت جداسازی در تجهیزات مرتبط تولید می‌گردد.

- توری گرد 5/. تا 24 میلی متر
- توری مثلثی (2/5 و 3/5)
- توری کشویی (چاکدار یا کبریتی)
- توری تریور با حفره (25/5-5/5-8-10/5-11/75) طبق استاندارد
- توری ستاره مربع
- توری مخصوص دستگاه جوگیر با حفره (10/5 - 11/75)

تنها نماینده Cizgi lab ترکیه
در زمینه تجهیزات تخصصی
آزمایشگاه آرد وغلات

شرکت مهندسی بازرگانی داکام

سازنده و عرضه‌کننده تجهیزات کارخانجات آرد، خوراک دام، طیور و آبزیان، مشاور، تامین‌کننده
تجهیزات آزمایشگاه عمومی صنایع غذایی و تخصصی آرد و غلات

تهران، خیابان آزادی، خیابان خوش،
تقاطع آذربایجان، پلاک ۸۲۹ ، طبقه ۴

۰۲۱-۶۶۹۴۷۶۴۲-۴-۳

www.dakam.co Salehi@dakam.co

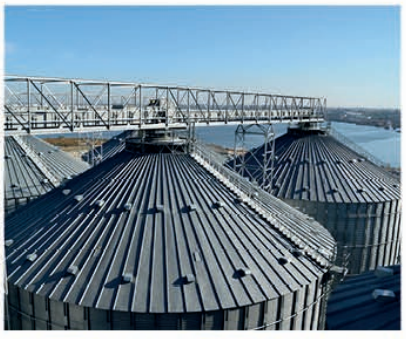
۰۹۱۸۸۷۰۷۴۲۴

DAKAM__SAMGHABADY_CO

SILOS CORDOBA

FROM **CONCEPTION** OF THE PROJECT TO **MANAGEMENT**

Agribusiness facilities

Silos Córdoba provides engineering services for product quality control, storage and handling equipment, ensuring convenience, reliability, efficiency and profitability in plant management.

Turn-key projects

Silos Cordoba mainly operates in the post-harvest sector where it offers comprehensive solutions for your grain storage, handling and conditioning needs.

SCG Silos Grupo S.L.
Parque Tecnológico de Córdoba
C/ Astrónoma Cecilia Payne, Edif. Aldebarán - Mod Ent.
14014 Córdoba. Spain
T +34 857 835 623
info@siloscordoba.com

www.siloscordoba.com

افرا

پروتئین

گروه سرو | رویان آکسیم | طرح توسعه نیکسا | افراماکیان ایرانیان | نسیم بهار | آریان پروتئین | گروه صنعتی اورم چکاوک

افرا پروتئین در سی‌وهشتمین نمایشگاه بین‌المللی دام، طیور و صنایع وابسته، میزبان شماست.

۲۶ تا ۲۹ مهرماه، برای گفت‌وگویی تازه درباره زنجیره‌ای استوار و کیفیتی پایدار.

- سالن ۳۸، غرفه ۱۶

۰۲۱ - ۴۲۵۶۶۰۰۰

www.afraholding.com

افرا

هلدینگ یکپارچه زنجیره‌های ارزش غذایی